

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

L 63

Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 66

28 lutego 2023

Spis treści

I Akty ustawodawcze

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/435 z dnia 27 lutego 2023 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2021/241 w odniesieniu do rozdziałów REPowerEU w planach odbudowy i zwiększania odporności oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1303/2013, (UE) 2021/1060 i (UE) 2021/1755 oraz dyrektywy 2003/87/WE 1

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ Drugi protokół dodatkowy do Konwencji o cyberprzestępczości dotyczący wzmocnionej współpracy i ujawniania elektronicznego materiału dowodowego 28

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (UE) 2023/436 z dnia 14 lutego 2023 r. upoważniająca państwa członkowskie do ratyfikowania, w interesie Unii Europejskiej, Drugiego protokołu dodatkowego do Konwencji o cyberprzestępczości dotyczącego wzmocnionej współpracy i ujawniania elektronicznego materiału dowodowego 48
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2023/437 z dnia 22 lutego 2023 r. w sprawie wniosku o rejestrację europejskiej inicjatywy obywatelskiej zatytułowanej „Zapewnienie godnego przyjęcia migrantów w Europie” zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/788 (notyfikowana jako dokument nr C(2023) 1121) 54
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2023/438 z dnia 24 lutego 2023 r. przyznająca odstępstwo niektórym państwom członkowskim na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013, dotyczące stosowania sposobów innych niż techniki elektronicznego przetwarzania danych do wymiany i przechowywania informacji w ramach wersji 2 systemu kontroli importu 2 (notyfikowana jako dokument nr C(2023) 1174) 56

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2023/435

z dnia 27 lutego 2023 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) 2021/241 w odniesieniu do rozdziałów REPowerEU w planach odbudowy i zwiększania odporności oraz zmiany rozporządzeń (UE) nr 1303/2013, (UE) 2021/1060 i (UE) 2021/1755 oraz dyrektywy 2003/87/WE

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 175 akapit trzeci, art. 177 akapit pierwszy, art. 192 ust. 1, art. 194 ust. 2 i art. 322 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Od czasu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 ⁽⁴⁾ ustanawiającego Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (zwany dalej „Instrumentem”) bezprecedensowe wydarzenia geopolityczne wywołane rosyjską wojną napastniczą przeciw Ukrainie oraz spowodowane nimi bezpośrednie i pośrednie pogorszenie skutków kryzysu związanego z COVID-19 wywarły znaczący wpływ na społeczeństwo i gospodarkę Unii, na jej ludność oraz jej spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną. W szczególności widać teraz wyraźniej niż kiedykolwiek, że do pomyślnej, zrównoważonej i sprzyjającej włączeniu społecznemu odbudowy po kryzysie związanym z COVID-19 niezbędne jest bezpieczeństwo energetyczne i niezależność energetyczna Unii, gdyż są one również głównymi czynnikami wzmocnienia odporności unijnej gospodarki.
- (2) Ze względu na bezpośrednie powiązania między trwałą odbudową, wzmocnieniem odporności i bezpieczeństwem energetycznego Unii, zmniejszaniem jej zależności od paliw kopalnych, w szczególności pochodzących z Rosji, oraz rolą Unii w sprawiedliwej i sprzyjającej włączeniu społecznemu transformacji, Instrument jest dobrze dopasowany, aby stać się częścią unijnej reakcji na te pojawiające się wyzwania. Powyższe ma zastosowanie również świetle unijnych przepisów dotyczących klimatu i środowiska oraz unijnych zobowiązań międzynarodowych, w szczególności porozumienia paryskiego przyjętego na mocy Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. C 486 z 21.12.2022, s. 185.

⁽²⁾ Dz.U. C 333 z 1.9.2022, s. 5.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 14 lutego 2023 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 21 lutego 2023 r.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (Dz.U. L 57 z 18.2.2021, s. 17).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 4.

- (3) W Deklaracji wersalskiej z dnia 10 i 11 marca 2022 r. szefowie państw i rządów wezwali Komisję, aby do końca maja 2022 r. przedstawiła plan REPowerEU dotyczący stopniowego redukowania zależności Unii od przywozu rosyjskich paliw kopalnych, co następnie powtórzyła Rada Europejska w swoich konkluzjach z dnia 24 i 25 marca 2022 r. Do zredukowania tej zależności powinno dojść na długo przed 2030 r., w sposób spójny z Europejskim Zielonym Ładem, określonym w komunikacie Komisji z dnia 11 grudnia 2019 r. i z celami klimatycznymi na lata 2030 i 2050 zapisanymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 ⁽⁶⁾.
- (4) Należy zwiększyć zdolność Instrumentu do wspierania reform i inwestycji ukierunkowanych na dywersyfikację dostaw energii, w szczególności paliw kopalnych, a także do zwiększenia odporności, bezpieczeństwa i zrównoważoności systemu energetycznego Unii, przyczyniając się tym do przystępności cenowej energii i wzmacniając strategiczną autonomię Unii i jej gospodarkę otwartą. Aby osiągnąć te cele, Unia powinna zwiększyć efektywność energetyczną oraz niezawodność i odporność sieci przesyłowych i dystrybucyjnych, promować elastyczność systemu, minimalizować ograniczenia przesyłowe, w tym poprzez zwiększenie zdolności sieciowej i zdolności magazynowania energii elektrycznej, promować cyfryzację oraz zapewnić odporne łańcuchy dostaw, cyberbezpieczeństwo oraz ochronę i przystosowanie się do zmiany klimatu w odniesieniu do całej infrastruktury, przy jednoczesnym zmniejszeniu strategicznych zależności energetycznych.
- (5) Aby zapewnić jak najlepszą komplementarność, zgodność i spójność polityk i działań podejmowanych przez Unię i państwa członkowskie w celu zwiększenia niezależności, bezpieczeństwa i zrównoważoności dostaw energii w Unii, te reformy i inwestycje związane z energią powinny być określane w ramach specjalnego rozdziału planów odbudowy i zwiększania odporności – „rozdziału REPowerEU”.
- (6) Skuteczne przejście na zieloną energię i szybkie zmniejszenie zależności od energii z paliw kopalnych w sposób sprzyjający włączeniu społecznemu wymagają działań mających na celu poprawę efektywności energetycznej i oszczędności energii w budynkach i powiązanej krytycznej infrastrukturze energetycznej oraz szybsze obniżenie emisyjności przemysłu. Konieczne jest szybkie zwiększenie inwestycji na rzecz działań w zakresie efektywności energetycznej, takich jak upowszechnianie zrównoważonych i wydajnych rozwiązań w zakresie ogrzewania i chłodzenia, które stanowią skuteczny sposób sprostania niektórym z najpilniejszych wyzwań związanych z dostawami energii i jej kosztami. W związku z tym należy również udzielać wsparcia na rzecz reform i inwestycji zwiększających efektywność energetyczną, obniżających emisyjność przemysłu, w tym poprzez wykorzystanie paliw niskoemisyjnych, takich jak wodór niskoemisyjny, i poprzez upowszechnianie korzystania z wodoru odnawialnego i innych paliw odnawialnych pochodzenia niebiologicznego oraz na rzecz reform i inwestycji zwiększających oszczędności energii w gospodarkach państw członkowskich zgodnie z celami Unii w zakresie energii i klimatu oraz z ramami prawnymi. Komisja powinna w szczególności zachęcać państwa członkowskie, by w swoich rozdziałach REPowerEU uwzględniły działania wspierające obniżanie emisyjności przemysłu.
- (7) Stopniowe odejście od zależności od przywozu rosyjskich paliw kopalnych ma doprowadzić do zmniejszenia ogólnej zależności energetycznej Unii. Rozdziały REPowerEU powinny przyczynić się do zwiększenia i wzmocnienia strategicznej autonomii Unii, bez nadmiernego zwiększania jej zależności od przywozu surowców z państw trzecich.
- (8) Przygotowując plany odbudowy i zwiększania odporności, a także rozdziały REPowerEU, państwa członkowskie powinny koordynować swoje polityki gospodarcze w taki sposób, aby osiągnąć cele w zakresie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej określone w art. 174 Traktatu, mając na celu zmniejszenie dysproporcji w poziomach rozwoju różnych regionów oraz zaoferowanie regionów najmniej uprzywilejowanych, ze szczególnym uwzględnieniem obszarów oddalonych, peryferyjnych i odizolowanych oraz wysp, które już doświadczają dodatkowych ograniczeń.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 („Europejskie prawo o klimacie”) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1).

- (9) Aby reakcja Unii była jak najszerza, należy zobowiązać wszystkie państwa członkowskie, które będą przedkładać – po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia – plany odbudowy i zwiększania odporności zawierające wniosek o wykorzystanie finansowania dodatkowego w formie pożyczek lub, zgodnie z nowymi przepisami, które zostaną ustanowione na mocy niniejszego rozporządzenia zmieniającego, ze sprzedaży na aukcji uprawnień w ramach systemu handlu emisjami zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (7) lub z transferów z pobrexitowej rezerwy dostosowawczej ustanowionej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1755 (8) do zawarcia w swoich planach odbudowy i zwiększania odporności rozdziału REPowerEU. Zgodnie z istniejącą możliwością przedłożenia na podstawie rozporządzenia (UE) 2021/241 projektu planu odbudowy i zwiększania odporności oraz aby zapewnić odpowiednie przygotowanie rozdziałów REPowerEU, państwa członkowskie mogą przedłożyć projekt rozdziału REPowerEU przed przedłożeniem zmienionego planu odbudowy i zwiększania odporności. Należy unikać zbędnych obciążeń administracyjnych.
- (10) Rozdziały REPowerEU powinny obejmować nowe reformy i inwestycje rozpoczynające się od dnia 1 lutego 2022 r., które przyczyniają się do realizacji celów REPowerEU i przeciwdziałania kryzysowi spowodowanemu ostatnimi wydarzeniami geopolitycznymi. Jednak działania uwzględnione w przyjętej już decyzji wykonawczej Rady przyczyniające się do realizacji celów REPowerEU mogą zostać włączone do rozdziału REPowerEU, jeżeli – po aktualizacji maksymalnego wkładu finansowego – danego państwa członkowskiego będzie dotyczyło zmniejszenie jego maksymalnego wkładu finansowego. W takim przypadku, państwo członkowskie powinno mieć możliwość włączenia takich działań do swojego rozdziału REPowerEU do kwoty szacowanych kosztów równej zmniejszeniu maksymalnego wkładu finansowego.
- (11) Państwo członkowskie powinno mieć możliwość włączenia do swojego rozdziału REPowerEU części działań o zwiększonej skali zawartych w przyjętej już decyzji wykonawczej Rady wraz z odpowiadającymi im kamieniami milowymi i wartościami docelowymi. Takie zwiększenie powinno doprowadzić do znacznej poprawy poziomu ambicji poszczególnych działań, odzwierciedlonego w koncepcji lub poziomie odpowiednich kamieni milowych i wartości docelowych, przy jednoczesnym wykorzystaniu działań zawartych w przyjętej już decyzji wykonawczej Rady.
- (12) Państwo członkowskie powinno przedłożyć swój rozdział REPowerEU w formie addendum do swojego planu odbudowy i zwiększania odporności. Rozdział REPowerEU powinien zawierać wyjaśnienie tego, w jaki sposób zawarte w nim działania są spójne z dążeniem danego państwa członkowskiego do realizacji celów REPowerEU, z uwzględnieniem działań zawartych w przyjętej już decyzji wykonawczej Rady, a także wyjaśnienie ogólnego wkładu w osiąganie celów REPowerEU wnoszonego przez te działania oraz inne finansowane ze środków krajowych i finansowanych przez Unie działania uzupełniające lub towarzyszące.
- (13) Rozdziały REPowerEU powinny między innymi przyczynić się do zwiększenia udziału energii ze źródeł zrównoważonych i odnawialnych w koszyku energetycznym oraz do rozwiązania problemu wąskich gardeł w infrastrukturze energetycznej. Reformy i inwestycje zawarte w rozdziałach REPowerEU dotyczące infrastruktury gazu ziemnego i mające na celu dywersyfikację dostaw z wykluczeniem Rosji powinny opierać się na obecnych potrzebach – określonych w ramach oceny przeprowadzonej i zatwierdzonej przez europejską sieć operatorów systemów przesyłowych gazu, ustanowioną w duchu solidarności na rzecz bezpieczeństwa dostaw energii – oraz uwzględnić strategiczne potrzeby energetyczne zainteresowanych państw członkowskich oraz wzmocnione środki gotowości, w tym w zakresie magazynowania energii, wprowadzone w celu dostosowania się do nowych zagrożeń geopolitycznych, bez podważania długoterminowego wkładu na rzecz zielonej transformacji.
- (14) Należy wprowadzić odpowiednie dodatkowe kryterium oceny, które będzie podstawą przeprowadzanej przez Komisję oceny reform i inwestycji uwzględnionych w rozdziałach REPowerEU i które zapewni, aby te reformy i inwestycje były odpowiednie do osiągnięcia celów szczegółowych REPowerEU. Aby dany plan odbudowy i zwiększania odporności został przez Komisję oceniony pozytywnie, powinien uzyskać rating A na podstawie tego nowego kryterium oceny.

(7) Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32).

(8) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1755 z dnia 6 października 2021 r. ustanawiające pobrexitową rezerwę dostosowawczą (Dz.U. L 357 z 8.10.2021, s. 1).

- (15) Same inwestycje w infrastrukturę i technologie nie wystarczą, aby zapewnić zmniejszenie zależności od paliw kopalnych z uwagi na istniejące niedobory w zakresie siły roboczej i umiejętności. W tym kontekście jest już możliwe przeznaczenie zasobów na zmianę i podnoszenie kwalifikacji pracowników, na lepsze wyposażenie ich w umiejętności ekologiczne, a także na badania i rozwój innowacyjnych rozwiązań związanych z zieloną transformacją. Zachęca się państwa członkowskie do dalszych inwestycji w zmianę i podnoszenie kwalifikacji, w szczególności w odniesieniu do umiejętności ekologicznych i powiązanych umiejętności i technologii cyfrowych, tak by zapewnić, aby w trakcie zielonej transformacji nikt nie został pominięty. W przypadku gdy państwo członkowskie umieści w swoim rozdziale REPowerEU działania w zakresie zmiany i podnoszenia kwalifikacji osób, Komisja powinna rozważyć, czy takie działania w znaczący sposób przyczyniają się do wspierania przekwalifikowywania się siły roboczej ukierunkowanego na umiejętności ekologiczne i powiązane umiejętności cyfrowe.
- (16) W świetle gospodarczych i społecznych skutków obecnego kryzysu energetycznego, gdy utrzymujące się wysokie i zmienne ceny energii jeszcze pogłębiają skutki kryzysu związanego z COVID-19 poprzez dalsze zwiększanie obciążenia finansowego odczuwanego przez konsumentów, w szczególności przez osoby w najtrudniejszej sytuacji, w tym gospodarstwa domowe o niskich dochodach, oraz przedsiębiorstwa znajdujące się w trudnej sytuacji, w tym przez mikroprzedsiębiorstwa oraz małe i średnie przedsiębiorstwa, oraz w uznaniu dla zasad Europejskiego filaru praw socjalnych, powinna istnieć możliwość ujęcia w rozdziałach REPowerEU działań mających na celu strukturalne wspieranie rozwiązywania problemu ubóstwa energetycznego w drodze długotrwałych reform i inwestycji. Reformy i inwestycje mające na celu przeciwdziałanie ubóstwu energetycznemu powinny zapewnić wyższy poziom wsparcia finansowego dla systemów efektywności energetycznej, w tym za pośrednictwem specjalnych instrumentów finansowych, polityk i systemów na rzecz czystej energii mających na celu zmniejszenie zapotrzebowania na energię dla tych gospodarstw domowych i przedsiębiorstw, w tym mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw borykających się z poważnymi trudnościami ze względu na wysokie rachunki za energię.
- (17) Działania podejmowane przez państwa członkowskie w zakresie ograniczania zapotrzebowania na energię powinny zachęcać do inwestycji na rzecz oszczędności energii.
- (18) Stosowanie nowych uregulowań dotyczących rozdziałów REPowerEU powinno pozostawać bez uszczerbku dla pozostałych wymogów prawnych określonych w rozporządzeniu (UE) 2021/241, o ile nie przewidziano inaczej.
- (19) Plan odbudowy i zwiększania odporności, w tym rozdział REPowerEU, powinien przyczyniać się do skutecznego sprostania wszystkim wyzwaniom lub znacznej części wyzwań wskazanych w odpowiednich zaleceniach dla poszczególnych krajów, w tym w zaleceniach dla poszczególnych krajów, które zostały przyjęte w ramach cyklu europejskiego semestru 2022 i które odnoszą się między innymi do wyzwań w zakresie energii, przed którymi stoją państwa członkowskie.
- (20) Skuteczne przejście na zieloną energię i zmniejszenie zależności energetycznej wymaga znacznych inwestycji cyfrowych. W świetle rozporządzenia (UE) 2021/241 państwa członkowskie powinny wyjaśnić, w jaki sposób działania przewidziane w planie odbudowy i zwiększania odporności, w tym działania zawarte w rozdziale REPowerEU, mają przyczynić się do realizacji transformacji cyfrowej oraz do sprostania związanym z tym wyzwaniom oraz czy stanowią one kwotę wkładu w osiągnięcie celu cyfrowego w oparciu o metodykę znakowania cyfrowego. Z uwagi na fakt, że wyzwania w zakresie energii, przed którymi stoi Unia, są teraz pilniejsze i ważniejsze niż kiedykolwiek wcześniej, reformy i inwestycje uwzględnionych w rozdziale REPowerEU nie powinno się jednak uwzględniać przy obliczaniu – do celów stosowania wymogu dotyczącego celu cyfrowego określonego w rozporządzeniu (UE) 2021/241 – łącznej alokacji w ramach planu. Niemniej jednak państwa członkowskie powinny starać się w jak największym stopniu włączyć do rozdziałów REPowerEU działania, które będą przyczyniały się do osiągnięcia celu cyfrowego w oparciu o metodykę znakowania cyfrowego.

- (21) Do głównych przeszkód we wprowadzaniu energii ze źródeł odnawialnych należą długotrwałe procedury administracyjne. Do barier tych należy zaliczyć złożoność mających zastosowanie przepisów dotyczących wyboru lokalizacji i zezwoleń administracyjnych na projekty, złożoność i czas trwania oceny oddziaływania tych projektów na środowisko, kwestie związane z przyłączeniem do sieci oraz ograniczenia kadrowe organów wydających zezwolenia lub operatorów sieci. Aby zapewnić osiągnięcie przez Unię jej celów w zakresie energii i klimatu, konieczne jest dalsze uproszczenie i przyspieszenie administracyjnych procesów udzielania zezwoleń dotyczących energii odnawialnej i powiązanej infrastruktury sieci energetycznej. W ramach europejskiego semestru 2022 sformułowano zalecenia dla państw członkowskich, aby przyspieszyć rozpoczęcie stosowania energii ze źródeł odnawialnych. Jak zapowiedziano w komunikacie Komisji z dnia 18 maja 2022 r. zatytułowanym „Plan REPowerEU”, Komisja zaproponowała zmianę dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001⁽⁹⁾ w sprawie energii ze źródeł odnawialnych, aby ustanowić szybszą procedurę wydawania zezwoleń w odniesieniu do energii odnawialnej. Ponadto rozporządzenie Rady (UE) 2022/2577⁽¹⁰⁾, które ustanawia ramy służące przyspieszeniu wdrażania rozwiązań w zakresie energii ze źródeł odnawialnych, wprowadziło tymczasowe przepisy w sytuacji nadzwyczajnej.
- (22) Zgodnie z art. 18 ust. 4 lit. q) rozporządzenia (UE) 2021/241 państwa członkowskie powinny przedstawić podsumowanie procesu konsultacji przeprowadzonych zgodnie z krajowymi uregulowaniami z władzami lokalnymi i regionalnymi, partnerami społecznymi oraz z innymi odpowiednimi zainteresowanymi stronami, których dotyczy realizacja planów odbudowy i zwiększania odporności. Konsultacje te powinny zostać uzupełnione, tak by uwzględnić reformy i inwestycje, które mają zostać umieszczone w ewentualnym rozdziale REPowerEU, w sposób dający zainteresowanym stronom wystarczająco dużo czasu na reakcję, a jednocześnie zapewniający szybkie sfinalizowanie rozdziału REPowerEU przez dane państwo członkowskie. W zaktualizowanym podsumowaniu należy określić, z jakimi zainteresowanymi stronami konsultowano się, wyjaśnić wyniki konsultacji uzupełniających oraz opisać, w jaki sposób uwagi otrzymane od zainteresowanych stron zostały odzwierciedlone w rozdziałach REPowerEU.
- (23) Stosowanie zasady „nie czyni poważnych szkód” w rozumieniu art. 17 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852⁽¹¹⁾ (zwanej dalej „zasadą „nie czyni poważnych szkód””) jest niezbędne, aby zapewnić zrównoważoną realizację reform i inwestycji wprowadzanych w ramach odbudowy po kryzysie związanym z COVID-19. Zasadę tę należy więc nadal stosować wobec reform i inwestycji wspieranych w ramach Instrumentu, z jednym ukierunkowanym wyłączeniem, aby zabezpieczyć najpilniejsze kwestie dotyczące bezpieczeństwa energetycznego Unii. Z uwagi na cel, jakim jest dywersyfikacja dostaw z wykluczeniem dostawców z Rosji, do wsparcia finansowego w ramach Instrumentu powinny kwalifikować się określone w rozdziałach REPowerEU reformy i inwestycje, które są konieczne z punktu widzenia poprawy infrastruktury i instalacji energetycznych do zaspokojenia najpilniejszych potrzeb w zakresie bezpieczeństwa dostaw gazu ziemnego, nawet jeśli nie są one zgodne z zasadą „nie czyni poważnych szkód”. Co do zasady infrastruktura naftowa i instalacje naftowe są wyłączone z rozdziału REPowerEU. W drodze odstępstwa państwo członkowskie, które ze względu na jego szczególną zależność od ropy naftowej i położenie geograficzne zostało do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego objęte nadzwyczajnym tymczasowym odstępstwem określonym w art. 3m ust. 4 rozporządzenia Rady (UE) nr 833/2014⁽¹²⁾, powinno mieć możliwość włączenia do rozdziału REPowerEU infrastruktury naftowej i instalacji naftowych niezbędnych do zaspokojenia najpilniejszych potrzeb w zakresie bezpieczeństwa dostaw.

Komisja powinna ocenić, czy działania, które mają zaspokoić najpilniejsze potrzeby w zakresie bezpieczeństwa dostaw energii, kwalifikują się do odstępstwa od zasady „nie czyni poważnych szkód”. Do celów tej oceny Komisja powinna poza innymi warunkami przeanalizować ryzyko uzależnienia od jednego dostawcy oraz niedostępność czystszych, wykonalnych pod względem technologicznym i ekonomicznym alternatyw, które mogłyby zostać wdrożone w porównywalnym terminie. Taka ocena powinna być proporcjonalna i uwzględniać pilny potrzebę osiągnięcia celów REPowerEU. W przypadku wątpliwości Komisja powinna mieć możliwość zwrócenia się do państw członkowskich, by dostarczyły odpowiednie informacje do uzasadnienia oceny. Ocena czystszych alternatyw powinna być przeprowadzana w rozsądnych granicach.

⁽⁹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2022/2577 z dnia 22 grudnia 2022 r. ustanawiające ramy służące przyspieszeniu wdrażania rozwiązań w zakresie energii odnawialnej (Dz.U. L 335 z 29.12.2022, s. 36).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13).

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 833/2014 z dnia 31 lipca 2014 r. dotyczące środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. L 229 z 31.7.2014, s. 1).

- (24) Wszystkie działania przewidziane w planach odbudowy i zwiększania odporności powinny być przyjmowane zgodnie z mającym zastosowanie unijnym i krajowym dorobkiem prawnym w dziedzinie środowiska, w szczególności w odniesieniu do oceny oddziaływania na środowisko i ochrony przyrody. W przypadku działań objętych odstępstwem od zasady „nie czyni poważnych szkód” państwa członkowskie powinny podjąć – tam, gdzie jest to wykonalne – zadowalające wysiłki w celu ograniczenia potencjalnych szkód dla celów środowiskowych w rozumieniu art. 17 rozporządzenia (UE) 2020/852 oraz w celu złagodzenia szkody za pomocą innych działań, w tym działań określonych w rozdziałach REPowerEU.
- (25) Rozdziały REPowerEU powinny być spójne z krajowymi planami w dziedzinie energii i klimatu państw członkowskich oraz z unijnymi celami klimatycznymi określonymi w rozporządzeniu (UE) 2021/1119.
- (26) Odzwierciedlając fakt, że Europejski Zielony Ład jest strategią Europy na rzecz zrównoważonego wzrostu gospodarczego i odzwierciedlając znaczenie przeciwdziałania zmianom klimatu zgodnie z zobowiązaniami Unii na rzecz realizacji porozumienia paryskiego i celów Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczących zrównoważonego rozwoju, Instrument ma przyczynić się do uwzględnienia działań w dziedzinie klimatu i zrównoważenia środowiskowego oraz do osiągnięcia celu ogólnego, w ramach którego poziom wydatków na realizację celów klimatycznych w budżecie Unii ma osiągnąć 30 %. W tym celu działania wspierane w ramach Instrumentu i uwzględnione w planach odbudowy i zwiększania odporności państw członkowskich powinny przyczynić się do zielonej transformacji, w tym do różnorodności biologicznej, lub do sprostania związanym z nią wyzwaniom, oraz powinny odpowiadać kwocie wynoszącej co najmniej 37 % łącznej alokacji w ramach planu odbudowy i zwiększania odporności, oraz odpowiadać co najmniej 37 % łącznych szacunkowych kosztów działań uwzględnionych w rozdziale REPowerEU, w oparciu o metodykę monitorowania wydatków na cele związane z klimatem określoną w załączniku VI do rozporządzenia (UE) 2021/241. Metodyka ta powinna być stosowana odpowiednio do działań, których nie można bezpośrednio przypisać do dziedzin interwencji wymienionych w tym załączniku. Jeżeli dane państwo członkowskie i Komisja tak uzgodnią, powinno być możliwe zwiększenie współczynników wsparcia celów klimatycznych do 40 % lub 100 % w przypadku poszczególnych inwestycji, zgodnie z wyjaśnieniami w planie odbudowy i zwiększania odporności, aby uwzględnić towarzyszące im reformy, które w wiarygodny sposób zwiększają ich wpływ na realizację celów klimatycznych. W tym celu powinno być możliwe zwiększenie współczynników wsparcia celów klimatycznych do całkowitej kwoty 3 % alokacji przewidzianej w planie odbudowy i zwiększania odporności na poszczególne inwestycje. Instrument powinien wspierać działania, które są w pełni zgodne z unijnymi normami i priorytetami w zakresie klimatu i środowiska i zasadą „nie czyni poważnych szkód”.
- (27) Państwa członkowskie powinny, w stosownych przypadkach, umieścić w rozdziałach REPowerEU działania mające wymiar lub skutek transgraniczny lub wielokrajowy zidentyfikowane w najnowszej ocenie potrzeb przeprowadzonej przez Komisję, przyczyniające się m.in. do generowania europejskiej wartości dodanej. Należy również uwzględnić, że działania realizowane w jednym państwie członkowskim mogą wywoływać efekt rozlania w innych państwach członkowskich. Komisja powinna możliwie jak najwcześniej ułatwiać współpracę między państwami członkowskimi w celu opracowania działań o wymiarze lub skutku transgranicznym lub wielokrajowym, które to działania mają zostać włączone do rozdziałów REPowerEU. Państwa członkowskie powinny dążyć do zapewnienia, aby działania te odpowiadały kwocie w wysokości co najmniej 30 % szacunkowych kosztów działań uwzględnionych w rozdziale REPowerEU. Oprócz działań o wymiarze lub skutku transgranicznym lub wielokrajowym, działaniami na poziomie krajowym, które powinny być uznawane za mające wymiar lub skutek transgraniczny lub wielokrajowy, mogą być działania – zidentyfikowane w najnowszej ocenie potrzeb przeprowadzonej przez Komisję – przyczyniające się do zabezpieczenia dostaw energii w całej Unii, zgodnie z celami REPowerEU, w szczególności w odniesieniu do rozwiązania problemu istniejących wąskich gardeł w zakresie przesyłu, dystrybucji i magazynowania energii i zwiększające tym samym potencjał w zakresie przepływów transgranicznych między państwami członkowskimi. Działania na rzecz zmniejszania zależności od paliw kopalnych i zmniejszania zapotrzebowania na energię również należy uznać za mające pozytywny skutek transgraniczny, ponieważ jeszcze bardziej uwalniają zdolności lub dostawy dla innych państw członkowskich.
- (28) Należy wprowadzić odpowiednie dodatkowe kryterium oceny, które będzie podstawą przeprowadzanej przez Komisję oceny wymiaru lub skutku transgranicznego lub wielokrajowego reform i inwestycji uwzględnionych w rozdziałach REPowerEU.

- (29) Należy przewidzieć dodatkowe zachęty dla państw członkowskich do składania wniosków o wsparcie w formie pożyczki, aby zapewnić wykorzystanie dostępnych środków przez państwa członkowskie, przestrzegając jednocześnie zasad równego traktowania, solidarności, proporcjonalności i przejrzystości. W tym celu państwa członkowskie powinny w możliwie najbardziej jednoznaczny sposób powiadomić Komisję, w ciągu 30 dni od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, czy zamierzają przedłożyć wniosek o wsparcie w formie pożyczki. Komisja powinna przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie – jednocześnie, na jednakowych warunkach i bez zbędnej zwłoki – przegląd zamiarów wyrażonych przez państwa członkowskie i proponowane dalsze działania w zakresie podziału dostępnych zasobów. Powiadomienie o zamiarze nie powinno wpływać na możliwość zwracania się przez państwa członkowskie zgodnie z art. 14 rozporządzenia (UE) 2021/241 o wsparcie w formie pożyczki do dnia 31 sierpnia 2023 r., w tym w przypadku wniosków o wsparcie przekraczające 6,8 % ich dochodu krajowego brutto (DNB), jeżeli mają zastosowanie odpowiednie warunki. Nie powinno to również wpływać na możliwość zawarcia przez Komisję odpowiedniej umowy pożyczki po przyjęciu odpowiedniej decyzji wykonawczej Rady.
- (30) Państwa członkowskie zachęca się do jak najszybszego przedłożenia rozdziałów REPowerEU, najlepiej w ciągu dwóch miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zmieniającego. Zgodnie z art. 19 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2021/241 Komisja w terminie dwóch miesięcy powinna ocenić przedłożony przez państwo członkowskie zmieniony plan odbudowy i zwiększania odporności i przedstawić wniosek dotyczący decyzji wykonawczej Rady. Zważywszy na pilny charakter wyzwań, przed którymi stoją państwa członkowskie, Komisja powinna dążyć do ukończenia bez zbędnej zwłoki oceny zmienionych planów odbudowy i zwiększania odporności.
- (31) Ponadto potrzebne są nowe specjalne źródła finansowania, aby zachęcić do zawierania w rozdziałach REPowerEU reform i inwestycji o wysokim poziomie ambicji.
- (32) Rozporządzenie Rady (UE) 2022/1854 ⁽¹³⁾ wprowadza tymczasową składkę solidarnościową od unijnych przedsiębiorstw i stałych zakładów prowadzących działalność w sektorze ropy naftowej, gazu ziemnego, węgla i rafinacji mającą zastosowanie we wszystkich państwach członkowskich. Zachęca się państwa członkowskie, by pewną część wpływów uzyskanych z tej tymczasowej składki wykorzystwały – w celu wspierania w spójny sposób synergii i komplementarności z reformami i inwestycjami określonymi w rozdziałach REPowerEU – na finansowanie działań, które mają być wdrażane na poziomie krajowym zgodnie z celami REPowerEU.
- (33) Obecna sytuacja gospodarcza i geopolityczna wymaga od Unii uruchomienia dostępnych zasobów, aby dokonać szybkiej dywersyfikacji dostaw energii w Unii i zmniejszyć zależność od paliw kopalnych przed 2030 r. W tym kontekście dyrektywa 2003/87/WE powinna umożliwiać wyjątkowo monetyzację w drodze sprzedaży na aukcji części uprawnień z funduszu innowacyjnego oraz uprawnień przyznanych państwom członkowskim – z wyjątkiem uprawnień rozdzielonych do celów solidarności, wzrostu i połączeń międzysystemowych –i przekazanie dochodów z ich sprzedaży na reformy i inwestycje służące realizacji celów REPowerEU w ramach Instrumentu. Sprzedaż na aukcji uprawnień z funduszu innowacyjnego i uprawnień przyznanych państwom członkowskim również powinna być skoncentrowana na wstępie. Część uprawnień w rezerwie stabilności rynkowej, która w przeciwnym razie zostałaby unieważniona, powinna zostać wykorzystana do uzupełnienia funduszu innowacyjnego.
- (34) W kontekście interwencji nadzwyczajnej Unii w celu rozwiązania problemu wysokich cen energii, będących skutkiem rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie, ukierunkowane nadzwyczajne środki tymczasowe w ramach polityki spójności na lata 2014–2020, określonej w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 ⁽¹⁴⁾, poprzez elastyczne wykorzystanie zasobów z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR), Europejskiego Funduszu Społecznego (EFS) i Funduszu Spójności powinny pomóc małym i średnim przedsiębiorstwom (MŚP) szczególnie dotkniętym wzrostem cen energii, a także gospodarstwom domowym znajdującym się w trudnej sytuacji, w pokryciu kosztów energii poniesionych i zapłaconych od dnia 1 lutego 2022 r. Takie wsparcie jest w pełni zgodne z celami REPowerEU.

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2022/1854 z dnia 6 października 2022 r. w sprawie interwencji w sytuacji nadzwyczajnej w celu rozwiązania problemu wysokich cen energii (Dz.U. L 261 I z 7.10.2022, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320).

- (35) W szczególności, w drodze wyjątku należy wykorzystać EFRR do zapewnienia wsparcia kapitału obrotowego dla MŚP szczególnie dotkniętych wzrostem cen energii. Wsparcie MŚP szczególnie dotkniętych wzrostem cen energii powinno być proporcjonalne i zgodne z obowiązującymi zasadami pomocy państwa. Ponadto, w drodze wyjątku należy wykorzystać EFS do zapewnienia wsparcia gospodarstwom domowym znajdującym się w trudnej sytuacji, zgodnie z definicją zawartą w przepisach krajowych, aby pomóc im w pokryciu kosztów zużycia energii nawet w przypadku braku środków zwiększających szanse na zatrudnienie osób otrzymujących wsparcie to jest aktywnych instrumentów. Są to wyjątkowe środki absolutnie niezbędne do zaradzenia kryzysowi energetycznemu będącemu skutkiem rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie. Zapewniają one osobom otrzymującym wsparcie dostęp do podstawowych usług, przyczyniając się tym samym także do zapewnienia warunków sanitarnych niezbędnych do uczestnictwa w rynku pracy. Wsparcie może być udzielane zamiennie w ramach EFRR, EFS i Funduszu Spójności. Ponadto, oprócz EFS, powinno być możliwe korzystanie z EFRR i Funduszu Spójności w celu wspierania środków na rzecz utrzymania miejsc pracy poprzez mechanizmy zmniejszonego wymiaru czasu pracy i równoważne mechanizmy, w tym wsparcie dla osób samozatrudnionych. Takie mechanizmy mają na celu ochronę pracowników i osób samozatrudnionych przed ryzykiem bezrobocia. Zasoby przeznaczone na takie mechanizmy mają być wykorzystywane wyłącznie do wspierania pracowników i osób samozatrudnionych. Wsparcie unijne dla takich mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy lub równoważnych mechanizmów powinno być ograniczone w czasie. Możliwe powinno być również wykorzystywanie zasobów REACT-EU określonych w art. 92a rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 na te trzy rodzaje wsparcia, by wzmocnić ciągle wysiłki państw członkowskich na rzecz stabilnej odbudowy ich gospodarek po kryzysie związanym z COVID-19.
- (36) Szczegółowe ustalenia dotyczące programowania powinny pozwolić na to, by zasoby zostały zaprogramowane wyłącznie w ramach specjalnych osi priorytetowych i przyczyniały się do realizacji konkretnych priorytetów inwestycyjnych. Aby zapewnić znaczące wsparcie państwom członkowskim w ich wysiłkach na rzecz ograniczenia skutków kryzysu energetycznego, państwa członkowskie powinny wyjątkowo skorzystać ze stopy współfinansowania w wysokości 100 %, która ma być stosowana do specjalnych osi priorytetowych programów operacyjnych zapewniających wyłącznie takie wsparcie do końca okresu programowania 2014–2020. Te ograniczone i ukierunkowane środki powinny uzupełniać interwencje strukturalne w ramach polityki spójności, wspierając produkcję czystej energii i promowanie efektywności energetycznej. Aby uwzględnić ograniczenia budżetowe Unii, płatności dokonywane przez Komisję na rzecz takich operacji w ramach specjalnych priorytetów powinny zostać ograniczone do 5 000 000 000 EUR w 2023 r.
- (37) Aby zapewnić państwom członkowskim i regionom wystarczającą elastyczność w radzeniu sobie z nowo pojawiającymi się wyzwaniem, rozporządzenie (UE) 2021/1060 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁵⁾ powinno umożliwiać państwom członkowskim zwrócić się o maksymalnie 7,5% zasobów w ramach EFRR, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus i Funduszu Spójności na rzecz przyczyniania się do realizacji celów REPowerEU. Powinna istnieć możliwość, aby te fundusze zapewniały wsparcie na realizację celów REPowerEU, w przypadku gdy takie wsparcie wchodzi w zakres danego Funduszu, przyczynia się do realizacji jego celów szczegółowych i jest zgodne z przepisami określonymi w rozporządzeniu (UE) 2021/1060 i w odpowiednim rozporządzeniu dotyczącym poszczególnych funduszy, w tym z zasadą „nie czyni poważnych szkód”.
- (38) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość przesunięcia całości lub części swojej tymczasowej alokacji z zasobów pobreitowej rezerwy dostosowawczej do Instrumentu. Kryzys związany z COVID-19, pogłębiony przez zagrożenie dla bezpieczeństwa energetycznego Unii, zwiększył negatywne skutki wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii w państwach członkowskich, w tym ich regionach i społecznościach lokalnych, oraz sektorach, w szczególności w tych, które najbardziej ucierpiały w wyniku wystąpienia. Działania, które mają być finansowane w ramach pobreitowej rezerwy dostosowawczej, oraz reformy i inwestycje, które mają być finansowane w ramach Instrumentu, mogą służyć podobnym celom i mieć podobną treść. Zarówno pobreitowa rezerwa dostosowawcza, jak i Instrument mają ostatecznie na celu złagodzenie negatywnego wpływu na spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną. W tym kontekście, chociaż reformy i inwestycje w ramach Instrumentu mają na celu przede wszystkim zaradzenie skutkom gospodarczym pandemii, mogą one również przyczynić się do przeciwdziałania nieprzewidzia-

⁽¹⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1060 z dnia 24 czerwca 2021 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Funduszu Spójności, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury, a także przepisy finansowe na potrzeby tych funduszy oraz na potrzeby Funduszu Azylu, Migracji i Integracji, Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Instrumentu Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej (Dz.U. L 231 z 30.6.2021, s. 159).

nym i negatywnym konsekwencjom brexitu w państwach członkowskich i sektorach najbardziej nim dotkniętych. Ponadto środki na zobowiązania i środki na płatności zarówno w ramach pobrexitowej rezerwy dostosowawczej, jak i Instrumentu ujmuje się poza pułapami wieloletnich ram finansowych. W tym scenariuszu i mając na uwadze zakłócenia na światowym rynku energii spowodowane niedawnymi wydarzeniami geopolitycznymi, należy zapewnić państwom członkowskim elastyczność poprzez umożliwienie przesunięć z pobrexitowej rezerwy dostosowawczej do Instrumentu, co pozwoli na realizację celów ich obu, a ostatecznie na osiągnięcie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej.

- (39) Wpłaty dodatkowego finansowania państwom członkowskim, które zawarą w swoim planie odbudowy i zwiększania odporności rozdział REPowerEU, powinny być dokonywane do końca 2026 r. zgodnie z zasadami Instrumentu.
- (40) Złożony w planie odbudowy i zwiększania odporności wniosek o specjalne finansowanie, w tym alokacji ze sprzedaży na aukcji uprawnień w ramach systemu handlu emisjami zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE, przesunięć środków z EFRR, z Europejskiego Funduszu Społecznego Plus i Funduszu Spójności regulowanych art. 26 rozporządzenia (UE) 2021/1060 oraz przesunięć środków z pobrexitowej rezerwy dostosowawczej, na działania zawarte w rozdziale REPowerEU, powinien odzwierciedlać większe potrzeby finansowe związane z reformami i inwestycjami uwzględnionymi w tym rozdziale.
- (41) Aby zapewnić skoncentrowanie wsparcia finansowego na wstępie pozwalające na lepszą reakcję na obecny kryzys energetyczny, powinna istnieć możliwość wypłaty kwoty dodatkowego finansowania niezbędnego do sfinansowania działań zawartych w rozdziale REPowerEU – na wniosek państwa członkowskiego złożony wraz z rozdziałem REPowerEU w zmienionym planie odbudowy i zwiększania odporności – w formie dwóch płatności zaliczkowych.

Komisja, w miarę możliwości, dokonuje pierwszej płatności zaliczkowej w terminie dwóch miesięcy od zaciągnięcia przez nią zobowiązania prawnego na potrzeby rozporządzenia (UE) 2021/241, a drugiej płatności zaliczkowej – w terminie dwunastu miesięcy od wejścia w życie decyzji wykonawczej Rady zatwierdzającej ocenę planu odbudowy i zwiększania odporności zawierającego rozdział REPowerEU. Płatności te powinny być uzależnione od dostępnych zasobów, w szczególności od dostępności środków z rachunku NextGenerationEU, środków zatwierdzonych w rocznym budżecie Unii oraz dochodów uzyskanych ze sprzedaży na aukcji uprawnień w ramach systemu handlu emisjami zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE, oraz od skutecznego uprzedniego przesunięcia zasobów w ramach programów objętych zarządzaniem dzielonym, jeżeli jest to wymagane.

- (42) Aby zapewnić zgodność z pułapami płatności określonymi w wieloletnich ramach finansowych, należy ustanowić górny limit płatności odpowiadających płatnościom zaliczkowym w odniesieniu do kwot przesuwanym na mocy rozporządzenia (UE) 2021/1060.
- (43) Komisja powinna monitorować wdrażanie reform i inwestycji określonych w rozdziale REPowerEU oraz ich wkład w realizację celów REPowerEU oraz przekazywać informacje na ten temat, w szczególności poprzez wymianę informacji w ramach dialogu w sprawie odbudowy i zwiększania odporności, poprzez składanie sprawozdań w tabeli wyników w zakresie odbudowy i zwiększania odporności oraz w specjalnej sekcji sprawozdania rocznego, które ma być przedkładane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (44) Ostatnie wydarzenia geopolityczne znacząco wpłynęły na ceny energii, żywności i materiałów budowlanych, a także spowodowały niedobory w globalnych łańcuchach dostaw, doprowadziły do wzrostu inflacji i wygenerowały nowe wyzwania, w tym zagrożenie ubóstwem energetycznym i podwyższenie kosztów życia. Konieczna może być reakcja na te wyzwania. Zmiany te mogą mieć bezpośredni wpływ na zdolność do realizacji działań uwzględnionych w planach odbudowy i zwiększania odporności. W zakresie, w jakim państwa członkowskie są w stanie wykazać, że realizacja określonego kamienia milowego lub określonej wartości docelowej nie jest już możliwa – całkowicie lub częściowo – z uwagi na wspomniane zmiany, sytuacje takie można uznać za obiektywne okoliczności zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2021/241. Ponadto w zakresie, w jakim państwa członkowskie są w stanie wykazać, że realizacja określonego kamienia milowego lub wartości docelowej kłóci się z osiągnięciem celów REPowerEU, sytuacje takie mogą również zostać przywołane jako obiektywne okoliczności na podstawie tego rozporządzenia. Ponadto wniosek o wprowadzenie zmian nie powinien prowadzić do zakłóceń ogólnej realizacji planów odbudowy i zwiększania odporności, w tym starań państw członkowskich na rzecz reform i inwestycji.

- (45) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (UE) 2021/241, (UE) nr 1303/2013, (UE) 2021/1060 i (UE) 2021/1755 oraz dyrektywę 2003/87/WE.
- (46) Aby umożliwić szybkie zastosowanie środków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, powinno ono wejść w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2021/241

W rozporządzeniu (UE) 2021/241 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W zgodzie z sześcioma filarami, o których mowa w art. 3 niniejszego rozporządzenia, spójnością i synergią, jaką generują, a także w kontekście kryzysu związanego z COVID-19, celem ogólnym Instrumentu jest promowanie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej Unii poprzez zwiększanie odporności, gotowości na wypadek sytuacji kryzysowych, zdolności dostosowawczych i potencjału wzrostu gospodarczego państw członkowskich, łagodzenie społecznych i gospodarczych skutków tego kryzysu, w szczególności dla kobiet, przyczynianie się do realizacji Europejskiego filaru praw socjalnych, wspieranie zielonej transformacji, przyczynianie się do osiągnięcia celów Unii na rok 2030 w zakresie klimatu określonych w art. 2 pkt 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999, zapewnianie zgodności z celem polegającym na osiągnięciu przez UE neutralności klimatycznej do 2050 r. oraz transformacji cyfrowej oraz zwiększanie odporności, bezpieczeństwa i zrównoważonego charakteru unijnego systemu energetycznego poprzez niezbędne zmniejszenie zależności od paliw kopalnych i dywersyfikację dostaw energii na poziomie Unii, w tym poprzez zwiększenie wykorzystania energii odnawialnej, zwiększanie efektywności energetycznej i zdolności do magazynowania energii, tym samym przyczyniając się do pozytywnej konwergencji społeczno-gospodarczej, odbudowując i promując zrównoważony wzrost gospodarczy oraz integrację gospodarek Unii, promując tworzenie miejsc pracy wysokiej jakości oraz przyczyniając się do strategicznej autonomii Unii i otwartej gospodarki oraz generowania europejskiej wartości dodanej.”;

- 2) art. 5 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przy pomocy Instrumentu wspierane są wyłącznie działania zgodne z zasadą »nie czyni poważnych szkód«, którą stosuje się również do działań zawartych w rozdziałach REPowerEU, o ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej.”;

- 3) w art. 14 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w ust. 3 dodaje się literę w brzmieniu:

„d) w stosownych przypadkach reformy i inwestycje zgodne z art. 21c.”;

- b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Wsparcie w formie pożyczki udzielane na rzecz planu odbudowy i zwiększania odporności danego państwa członkowskiego nie może być wyższe niż różnica między łącznymi kosztami planu odbudowy i zwiększania odporności, uzupełnionego w stosownych przypadkach, a maksymalnym wkładem finansowym, o którym mowa w art. 11, obejmującym, w stosownych przypadkach, dochody, o których mowa w art. 21a, oraz zasoby przesunięte programów objętych zarządzaniem dzielonym.”;

- c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. W drodze odstępstwa od ust. 5, z zastrzeżeniem dostępności zasobów, kwota wsparcia w formie pożyczki może w wyjątkowych okolicznościach zostać zwiększona, z uwzględnieniem potrzeb wnioskującego państwa członkowskiego oraz wniosków o wsparcie w formie pożyczki już złożonych lub planowanych przez inne państwa członkowskie, z zastosowaniem zasad równego traktowania, solidarności, proporcjonalności i przejrzystości. Aby ułatwić stosowanie tych zasad, państwa członkowskie informują Komisję do dnia 31 marca 2023 r., o tym, czy zamierzają wystąpić z wnioskiem o wsparcie w formie pożyczki. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie – jednocześnie, na jednakowych warunkach i bez zbędnej zwłoki – przegląd zamiarów wyrażonych przez państwa członkowskie i proponowane dalsze działania w zakresie podziału dostępnych zasobów. To powiadomienie o zamiarze wystąpienia z wnioskiem o wsparcie w formie pożyczki pozostaje bez wpływu na możliwość zwracania się przez państwa członkowskie o wsparcie w formie pożyczki do dnia 31 sierpnia 2023 r., w tym w przypadku wniosków o wsparcie przekraczające 6,8 % DNB, jeżeli mają zastosowanie odpowiednie warunki. Nie ma to też wpływu na zawarcie przez Komisję odpowiedniej umowy pożyczki po przyjęciu odpowiedniej decyzji wykonawczej Rady.”;

4) art. 17 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Działania rozpoczęte w okresie od dnia 1 lutego 2020 r. są kwalifikowalne, pod warunkiem że spełniają wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu.

Nowe reformy i inwestycje, o których mowa w art. 21c ust. 1, są jednak kwalifikowalne wyłącznie, jeżeli rozpoczęły się w okresie od dnia 1 lutego 2022 r.”;

5) w art. 18 ust. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się literę w brzmieniu:

„ca) wyjaśnienie, w jaki sposób rozdział REPowerEU przyczynia się do przeciwdziałania ubóstwu energetycznemu, w tym, w stosownych przypadkach, do nadania odpowiedniego priorytetu potrzebom osób dotkniętych ubóstwem energetycznym, a także do zmniejszenia podatności na zagrożenia w nadchodzących sezonach zimowych;”;

b) lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) jakościowe wyjaśnienie, w jaki sposób działania przewidziane w planie odbudowy i zwiększania odporności mają przyczynić się do zielonej transformacji, w tym do bioróżnorodności, lub do sprostania związanym z tym wyzwaniom, czy odpowiadają one kwocie wynoszącej co najmniej 37 % łącznej alokacji w ramach planu odbudowy i zwiększania odporności oraz czy działania tego typu uwzględnione w rozdziale REPowerEU odpowiadają kwocie stanowiącej co najmniej 37 % łącznych szacunkowych kosztów działań uwzględnionych w tym rozdziale, w oparciu o metodykę monitorowania wydatków na cele związane z klimatem określoną w załączniku VI; metodyka ta jest stosowana odpowiednio do działań, których nie można bezpośrednio przypisać do obszarów interwencji wymienionych w załączniku VI; współczynniki wsparcia celów klimatycznych można zwiększyć do całkowitej kwoty 3 % alokacji w ramach planu odbudowy i zwiększania odporności na poszczególne inwestycje, aby uwzględnić towarzyszące im reformy, które w wiarygodny sposób zwiększają ich wpływ na cele klimatyczne, zgodnie z wyjaśnieniami w planie odbudowy i zwiększania odporności;”;

c) lit. h) otrzymuje brzmienie:

„h) informacje, czy działania ujęte w planie odbudowy i zwiększania odporności obejmują projekty transgraniczne lub wielokrajowe, wyjaśnienie, na czym polega wymiar lub skutek transgraniczny lub wielokrajowy odpowiednich działań ujętych w rozdziale REPowerEU w tym działań podejmujących wyzwania wskazane w najnowszej ocenie potrzeb przeprowadzonej przez Komisję, oraz wskazanie, czy całkowite koszty tych działań stanowią co najmniej 30 % szacunkowych kosztów rozdziału REPowerEU.”;

d) lit. q) otrzymuje brzmienie:

„q) w odniesieniu do przygotowania i, jeżeli to możliwe, realizacji planu odbudowy i zwiększania odporności: podsumowanie procesu konsultacji, przeprowadzonych zgodnie z krajowymi uregulowaniami, z władzami lokalnymi i regionalnymi, partnerami społecznymi, organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, organizacjami młodzieżowymi i innymi odpowiednimi zainteresowanymi stronami, jak również sposób odzwierciedlenia w planie odbudowy i zwiększania odporności wkładu zainteresowanych stron; podsumowanie to jest uzupełniane w przypadku włączenia rozdziału REPowerEU, wykazem zainteresowanych stron, z którymi przeprowadzono konsultacje, opisem wyników procesu konsultacji w odniesieniu do tego rozdziału oraz opisem, w jaki sposób otrzymane uwagi zostały w nim uwzględnione;”;

6) w art. 19 ust. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się litery w brzmieniu:

„da) czy rozdział REPowerEU zawiera reformy i inwestycje, o których mowa w art. 21c, które skutecznie przyczyniają się do zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego, dywersyfikacji dostaw energii w Unii, zwiększania wykorzystania energii odnawialnej i zwiększania efektywności energetycznej oraz zdolności do magazynowania energii lub do niezbędnego zmniejszenia zależności od paliw kopalnych przed 2030 r.;

db) czy rozdział REPowerEU zawiera reformy i inwestycje, o których mowa w art. 21c, od których oczekuje się, że będą miały wymiar lub skutek transgraniczny lub wielokrajowy;”;

b) lit. e) otrzymuje brzmienie:

„e) czy plan odbudowy i zwiększania odporności zawiera działania skutecznie przyczyniające się do zielonej transformacji, w tym do bioróżnorodności, lub do sprostania związanym z tym wyzwaniom, czy odpowiadają one kwocie wynoszącej co najmniej 37 % łącznej alokacji w ramach planu odbudowy i zwiększania odporności oraz czy takie działania uwzględnione w rozdziale REPowerEU odpowiadają kwocie stanowiącej co najmniej 37 % łącznych szacunkowych kosztów działań uwzględnionych w tym rozdziale, w oparciu o metodykę monitorowania wydatków na cele związane z klimatem określoną w załączniku VI; metodyka ta jest stosowana odpowiednio do działań, których nie można bezpośrednio przypisać do obszarów interwencji wymienionych w załączniku VI; współczynniki wsparcia celów klimatycznych można zwiększyć, pod warunkiem uzyskania zgody Komisji, do całkowitej kwoty 3 % alokacji w ramach planu odbudowy i zwiększania odporności na poszczególne inwestycje, aby uwzględnić towarzyszące im reformy, które w wiarygodny sposób zwiększają ich wpływ na cele klimatyczne;”;

7) w art. 20 ust. 5 dodaje się literę w brzmieniu:

„ca) streszczenie proponowanych działań ujętych w rozdziale REPowerEU mających wymiar lub skutek transgraniczny lub wielokrajowy, w tym działań podejmujących wyzwania wskazane w najnowszej ocenie potrzeb przeprowadzonej przez Komisję; w przypadku gdy szacunkowe koszty tych działań stanowią mniej niż 30 % szacunkowych kosztów wszystkich działań ujętych w rozdziale REPowerEU – wyjaśnienie powodów tej sytuacji, w szczególności poprzez wykazanie, że inne działania ujęte w rozdziale REPowerEU lepiej odpowiadają celom określonym w art. 21c ust. 3 lub że nie ma wystarczającej liczby realistycznych projektów mających wymiar lub skutek transgraniczny lub wielokrajowy, w szczególności biorąc pod uwagę okres objęty Instrumentem;”;

8) po rozdziale III dodaje się rozdział w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ IIIa

REPowerEU

Artykuł 21a

Dochody z systemu handlu emisjami na podstawie dyrektywy 2003/87/WE

1. 20 000 000 000 EUR w cenach bieżących, uzyskane zgodnie z art. 10e dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (*), udostępnia się jako dodatkowe bezzwrotne wsparcie finansowe w ramach Instrumentu, na wdrożenie na mocy niniejszego rozporządzenia działań zwiększających odporność systemu energetycznego Unii poprzez zmniejszenie zależności od paliw kopalnych i dywersyfikację dostaw energii na poziomie Unii. Jak przewidziano w art. 10e dyrektywy 2003/87/WE, kwoty te stanowią zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel zgodnie z art. 21 ust. 5 rozporządzenia finansowego.

2. Odsetek alokacji kwoty, o której mowa w ust. 1, będący do dyspozycji poszczególnych państw członkowskich, oblicza się na podstawie wskaźników określonych w metodyce przedstawionej w załączniku IVa.

3. Kwotę, o której mowa w ust. 1, przydziela się wyłącznie na działania, o których mowa w art. 21c, z wyjątkiem działań, o których mowa w art. 21c ust. 3 lit. a). Można z niej również pokrywać wydatki, o których mowa w art. 6 ust. 2.

4. Środki na zobowiązania w kwocie, o której mowa w ust. 1, udostępnia się automatycznie dla tej kwoty począwszy od dnia 1 marca 2023 r.

5. Każde państwo członkowskie może przedłożyć Komisji wniosek o alokację kwoty nieprzekraczającej przypadającego mu odsetka poprzez włączenie do jego planu reform i inwestycji, o których mowa w art. 21c, i wskazanie ich szacunkowych kosztów.

6. W decyzji wykonawczej Rady przyjętej na podstawie art. 20 ust. 1, określa się kwotę dochodów, o których mowa ust. 1 niniejszego artykułu, przydzieloną państwu członkowskiemu po przedłożeniu przez nie wniosku na podstawie ust. 5 niniejszego artykułu. Płatności odpowiedniej kwoty dokonuje się w transzach, z zastrzeżeniem dostępnego finansowania, zgodnie z art. 24, po osiągnięciu przez dane państwo członkowskie w zadowalający sposób kamieni milowych i wartości docelowych określonych w związku z wdrażaniem działań, o których mowa w art. 21c.

Artykuł 21b

Wsparcie celów REPowerEU zasobami z programów objętych zarządzaniem dzielonym

1. Państwa członkowskie mogą wystąpić z wnioskiem o wsparcie na podstawie rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów na lata 2021–2027, w ramach przydzielonych im zasobów na cele określone w art. 21c ust. 3 niniejszego rozporządzenia z programów wspieranych przez Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego, Europejski Fundusz Społeczny Plus i Fundusz Spójności, z zastrzeżeniem warunków określonych w art. 26a rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów na lata 2021–2027 oraz w rozporządzeniach dotyczących poszczególnych funduszy. Takie wsparcie jest wdrażane zgodnie z rozporządzeniem w sprawie wspólnych przepisów na lata 2021–2027 i rozporządzeniami dotyczącymi poszczególnych funduszy.

2. Zasoby mogą zostać przeniesione na mocy art. 4a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady 2021/1755 (**), w celu wsparcia działań, o których mowa w art. 21c niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 21c

Rozdział REPowerEU w planach odbudowy i zwiększania odporności

1. Plany odbudowy i zwiększania odporności przedłożone Komisji po dniu 1 marca 2023 r., które wymagają wykorzystania dodatkowego finansowania na mocy art. 14, 21a lub 21b, muszą obejmować rozdział REPowerEU zawierający działania i odpowiadające im kamienie milowe i wartości docelowe. Działaniami zawartymi w rozdziale REPowerEU są nowe reformy i inwestycje rozpoczęte w okresie od dnia 1 lutego 2022 r. albo rozszerzane elementy reform i inwestycji objętych przyjętą już decyzją wykonawczą Rady w odniesieniu do danego państwa członkowskiego.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie, których maksymalny wkład finansowy ulegnie zmniejszeniu zgodnie z art. 11 ust. 2, mogą również włączyć do rozdziałów REPowerEU działania objęte przyjętymi już decyzjami wykonawczymi Rady, bez zwiększania ich zakresu, do kwoty szacowanych kosztów odpowiadającej temu zmniejszeniu.

3. Reformy i inwestycje zawarte w rozdziale REPowerEU mają na celu przyczynienie się do realizacji co najmniej jednego z następujących celów:

- a) poprawę infrastruktury energetycznej i instalacji energetycznych, aby sprostać najpilniejszym potrzebom w zakresie bezpieczeństwa dostaw gazu ziemnego, w tym skroplonego gazu ziemnego, w szczególności w celu umożliwienia dywersyfikacji dostaw w interesie Unii postrzeganej jako całość; działania dotyczące infrastruktury naftowej i instalacji naftowych niezbędne do zaspokojenia najpilniejszych potrzeb w zakresie bezpieczeństwa dostaw mogą zostać włączone do rozdziału REPowerEU państwa członkowskiego wyłącznie wtedy, gdy to państwo członkowskie, ze względu na swoją szczególną zależność od ropy naftowej i swoje położenie geograficzne, zostało do dnia 1 marca 2023 r. objęte nadzwyczajnym tymczasowym odstępstwem określonym w art. 3m ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 833/2014;
- b) zwiększanie efektywności energetycznej budynków i krytycznej infrastruktury energetycznej, obniżanie emisyjności przemysłu, zwiększanie produkcji i wykorzystania zrównoważonego biometanu i zielonego lub pochodzącego ze źródeł niekopalnych wodoru oraz zwiększenie udziału i przyspieszenie wprowadzania energii ze źródeł odnawialnych;
- c) przeciwdziałanie ubóstwu energetycznemu;
- d) tworzenie zachęt do zmniejszenia zapotrzebowania na energię;

- e) łagodzenie problemu wewnętrznych i transgranicznych wąskich gardeł w zakresie przesyłu i dystrybucji energii, wspieranie magazynowania energii elektrycznej i przyspieszenie integracji odnawialnych źródeł energii oraz wspieranie bezemisyjnego transportu i jego infrastruktury, w tym kolei;
- f) wspieranie celów określonych w lit. a)–e) poprzez szybsze przekwalifikowywanie siły roboczej ukierunkowane na umiejętności ekologiczne i związane z nimi umiejętności cyfrowe oraz poprzez wspieranie łańcuchów wartości w zakresie krytycznych surowców i technologii związanych z zieloną transformacją.

4. Rozdział REPowerEU musi zawierać również wyjaśnienie, w jaki sposób zawarte nim działania są spójne z dążeniem danego państwa członkowskiego do realizacji celów określonych w ust. 3, z uwzględnieniem działań zawartych w przyjętej już decyzji wykonawczej Rady, a także wyjaśnienie ogólnego wkładu tych działań i innych finansowanych ze środków krajowych i finansowanych przez Unię działań uzupełniających lub towarzyszących w osiągnięciu tych celów.

5. Szacowanych kosztów reform i inwestycji ujętych w rozdziale REPowerEU nie uwzględnia się przy obliczaniu łącznej alokacji w ramach planu odbudowy i zwiększania odporności zgodnie z art. 18 ust. 4 lit. f) i art. 19 ust. 3 lit. f).

6. Na zasadzie odstępstwa od art. 5 ust. 2, art. 17 ust. 4, art. 18 ust. 4 lit. d) i art. 19 ust. 3 lit. d) zasada »nie czyni poważnych szkód« nie ma zastosowania do reform i inwestycji na podstawie ust. 3 lit. a) niniejszego artykułu, o ile Komisja pozytywnie oceni spełnienie następujących wymogów:

- a) dane działanie jest konieczne i proporcjonalne do celu zaspokojenia najpilniejszych potrzeb w zakresie bezpieczeństwa dostaw zgodnie z ust. 3 lit. a) niniejszego artykułu, z uwzględnieniem wykonalnych czystszych rozwiązań alternatywnych oraz ryzyka uzależnienia od jednego dostawcy;
- b) dane państwo członkowskie podjęło zadowalające wysiłki, jeśli to możliwe, w celu ograniczenia potencjalnych szkód dla celów środowiskowych w rozumieniu art. 17 rozporządzenia (UE) 2020/852 oraz w celu złagodzenia szkody za pomocą innych działań, w tym działań określonych w rozdziale REPowerEU;
- c) działanie to nie zagraża osiągnięciu celów klimatycznych Unii na 2030 r. oraz osiągnięciu przez UE neutralności klimatycznej do 2050 r. pod względem jakościowym;
- d) planuje się, że działanie rozpocznie się do dnia 31 grudnia 2026 r.

7. Przeprowadzając ocenę, o której mowa w ust. 6, Komisja działa w ścisłej współpracy z danym państwem członkowskim. Komisja może przedstawiać uwagi lub zwracać się o dodatkowe informacje. Dane państwo członkowskie dostarcza żądanych dodatkowych informacji.

8. Dochody udostępnione zgodnie z art. 21a nie są przeznaczane na reformy i inwestycje na podstawie ust. 3 lit. a) niniejszego artykułu.

9. Łączne szacunkowe koszty działań pozytywnie ocenionych przez Komisję zgodnie z ust. 6 nie mogą przekraczać 30 % łącznych szacunkowych kosztów działań uwzględnionych w rozdziale REPowerEU.

Artykuł 21d

Płatności zaliczkowe dotyczące REPowerEU

1. Do planu odbudowy i zwiększania odporności zawierającego rozdział REPowerEU można dołączyć wniosek o płatności zaliczkowe. Z zastrzeżeniem przyjęcia przez Radę do dnia 31 grudnia 2023 r. decyzji wykonawczej, o której mowa w art. 20 ust. 1 i art. 21 ust. 2, Komisja dokonuje maksymalnie dwóch płatności zaliczkowych o całkowitej kwocie nieprzekraczającej 20 % finansowania dodatkowego, o które zwróciło się dane państwo członkowskie w celu sfinansowania swojego rozdziału REPowerEU na mocy art. 7, 12, 14, 21a i 21b, przy czym przestrzega zasady równego traktowania państw członkowskich i proporcjonalności.

2. W odniesieniu do zasobów przesuniętych zgodnie z warunkami określonymi w art. 26 rozporządzenia (UE) 2021/1060, żadna z dwóch płatności zaliczkowych nie może być wyższa niż 1 000 000 000 EUR.

3. Na zasadzie odstępstwa od art. 116 ust. 1 rozporządzenia finansowego Komisja, w miarę możliwości i z zastrzeżeniem dostępnych zasobów, dokonuje płatności zaliczkowych w następujący sposób:

- a) pierwszej płatności zaliczkowej dokonuje w terminie dwóch miesięcy od zawarcia przez Komisję i dane państwo członkowskie umowy stanowiącej zobowiązanie prawne, o którym mowa w art. 23;
- b) drugiej płatności zaliczkowej dokonuje w terminie 12 miesięcy od wejścia w życie decyzji wykonawczej Rady zatwierdzającej ocenę planu odbudowy i zwiększania odporności zawierającego rozdział REPowerEU.

4. Płatności zaliczkowych w odniesieniu do zasobów, o których mowa w art. 2, dokonuje się po otrzymaniu od wszystkich państw członkowskich informacji o tym, czy zamierzają one wystąpić z wnioskiem o płatności zaliczkowe w odniesieniu do takich zasobów, oraz w razie konieczności, w proporcjonalnych transzach pozwalających nie przekroczyć całkowitego pułapu wynoszącego 1 000 000 000 EUR.

5. W przypadku płatności zaliczkowych na podstawie ust. 1 proporcjonalnie koryguje się wkład finansowy, o którym mowa w art. 20 ust. 5 lit. a), i, w stosownych przypadkach, kwotę pożyczki, która ma zostać wypłacona zgodnie z art. 20 ust. 5 lit. h).

(*) Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1755 z dnia 6 października 2021 r. ustanawiające pobrewitową rezerwę dostosowawczą (Dz.U. L 357 z 8.10.2021, s. 1).";

9) art. 23 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Po przyjęciu przez Radę decyzji wykonawczej zgodnie z art. 20 ust. 1 Komisja zawiera z danym państwem członkowskim umowę stanowiącą indywidualne zobowiązanie prawne w rozumieniu rozporządzenia finansowego. Dla każdego państwa członkowskiego to zobowiązanie prawne nie może przekraczać sumy wkładu finansowego, o którym mowa w art. 11 ust. 1 lit. a), na lata 2021 i 2022, zaktualizowanego wkładu finansowego, o którym mowa w art. 11 ust. 2, na rok 2023, ani kwoty obliczonej zgodnie z art. 21a ust. 2.”;

10) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 25a

Przejrzystość w odniesieniu do ostatecznych odbiorców

1. Każde państwo członkowskie tworzy łatwy w użyciu publiczny portal zawierający dane stu ostatecznych odbiorców otrzymujących najwyższą kwotę finansowania na wdrażanie działań w ramach Instrumentu. Państwa członkowskie aktualizują te dane dwa razy w roku.

2. W odniesieniu do ostatecznych odbiorców, o których mowa w ust. 1, publikuje się następujące informacje:

- a) w przypadku osoby prawnej – pełną nazwę prawną odbiorcy i numer identyfikacyjny VAT lub numer identyfikacji podatkowej, jeśli je posiada, lub inny niepowtarzalny identyfikator krajowy;
- b) w przypadku osoby fizycznej – imię i nazwisko odbiorcy;
- c) kwotę środków finansowych otrzymanych przez każdego odbiorcę oraz związane z nimi działania, na które państwo członkowskie otrzymało finansowanie w ramach Instrumentu.

3. Nie publikuje się informacji, o których mowa w art. 38 ust. 3 rozporządzenia finansowego.

4. W przypadku publikacji danych osobowych informacje, o których mowa w ust. 2, są usuwane przez dane państwo członkowskie dwa lata po zakończeniu roku budżetowego, w którym finansowanie zostało wypłacone ostatecznemu odbiorcy.

5. Komisja centralizuje publiczne portale państw członkowskich i publikuje dane, o których mowa w ust. 1, w tabeli wyników w zakresie odbudowy i zwiększania odporności, o której mowa w art. 30.”;

11) w art. 26 ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„h) postępy we wdrażaniu reform i inwestycji ujętych w rozdziałach REPowerEU.”;

12) art. 29 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja monitoruje wdrażanie Instrumentu i mierzy osiągnięcie celów określonych w art. 4, w tym wdrażanie reform i inwestycji ujętych w rozdziałach REPowerEU oraz ich wkład w realizację celów określonych w art. 21c ust. 3. Monitorowanie wdrażania jest ukierunkowane i proporcjonalne do działań prowadzonych w ramach Instrumentu.”;

13) art. 30 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Tablica wyników przedstawia również postępy w realizacji planów odbudowy i zwiększania odporności w odniesieniu do wspólnych wskaźników, o których mowa w art. 29 ust. 4. Obejmuje ona również postępy w realizacji działań ujętych w rozdziałach REPowerEU i ich wkład w realizację celów określonych w art. 21c ust. 3 oraz przedstawia informacje na temat ograniczenia przywozu do Unii paliw kopalnych oraz dywersyfikacji dostaw energii.”;

14) art. 31 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 3 wprowadza się następujące zmiany:

(i) (nie dotyczy wersji polskiej);

(ii) dodaje się litery w brzmieniu:

„d) przegląd działań mających wymiar lub skutek transgraniczny lub wielokrajowy, zawartych we wszystkich rozdziałach REPowerEU, ich łączne szacunkowe koszty oraz informację o tym, czy całkowite koszty tych działań stanowią co najmniej 30 % łącznych szacunkowych kosztów działań uwzględnionych we wszystkich rozdziałach REPowerEU;

e) liczbę działań wchodzących w zakres art. 21c ust. 3 lit. a), uwzględnionych we wszystkich rozdziałach REPowerEU, i ich łączne szacunkowe koszty;

f) postępy we wdrażaniu reform i inwestycji uwzględnionych w rozdziale REPowerEU, w specjalnej sekcji zawierającej wnioski wyciągnięte z analizy dostępnych danych dotyczących ostatecznych odbiorców oraz przykłady najlepszych praktyk.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3a. Informacje, o których mowa w ust. 3 lit. d) i e), uwzględnia się wyłącznie w sprawozdaniu rocznym po zatwierdzeniu oceny wszystkich planów odbudowy i zwiększania odporności zawierających rozdział REPowerEU.”;

15) art. 32 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Sprawozdanie z oceny zawiera w szczególności ocenę stopnia osiągnięcia celów, efektywności wykorzystania zasobów oraz europejskiej wartości dodanej. Ocenia się w nim również dalszą adekwatność wszystkich celów i działań, a także wdrażanie rozdziałów REPowerEU i ich wkład w realizację celów określonych w art. 21c ust. 3.”;

16) tekst załącznika I do niniejszego rozporządzenia dodaje się jako załącznik IVa;

17) w załączniku V wprowadza się zmiany określone w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 1303/2013

W rozporządzeniu (UE) nr 1303/2013 dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 25b

Nadzwyczajne środki dotyczące wykorzystania funduszy w celu wspierania MŚP szczególnie dotkniętych wzrostem cen energii, gospodarstw domowych znajdujących się w trudnej sytuacji i mechanizmów zmniejszonego wymiaru czasu pracy oraz równoważnych mechanizmów

1. Jako środek nadzwyczajny absolutnie niezbędny do zaradzenia kryzysowi energetycznemu wynikającemu ze skutków rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie, EFRR może wspierać finansowanie kapitału obrotowego w formie dotacji dla MŚP szczególnie dotkniętych wzrostem cen energii w ramach priorytetu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 5 ust. 3 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1301/2013. MŚP szczególnie dotknięte wzrostem cen energii kwalifikują się do otrzymania pomocy na pokrycie dodatkowych kosztów wynikających z wyjątkowo dużych podwyżek cen gazu ziemnego i energii elektrycznej na mocy tymczasowych ram kryzysowych dotyczących środków pomocy państwa.

Jako dalszy środek nadzwyczajny absolutnie niezbędny do zaradzenia kryzysowi energetycznemu wynikającemu ze skutków rosyjskiej wojny napastniczej przeciwko Ukrainie, EFS może wspierać gospodarstwa domowe znajdujące się w trudnej sytuacji, aby pomóc im w pokryciu kosztów zużycia energii, nawet w przypadku braku odpowiednich aktywnych instrumentów w ramach priorytetu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lit. b) ppkt (iv) rozporządzenia (UE) nr 1301/2013.

2. Operacje mające na celu udzielenie wsparcia, o którym mowa w ust. 1, mogą być finansowane z EFRR lub z EFS na podstawie przepisów mających zastosowanie do drugiego z funduszy. Ponadto jeżeli takie operacje przyczyniają się do realizacji jednego z priorytetów inwestycyjnych, o których mowa w ust. 1, mogą być one finansowane z Funduszu Spójności na podstawie przepisów mających zastosowanie do EFRR lub EFS. Ponadto EFRR i Fundusz Spójności mogą również finansować dostęp do rynku pracy poprzez utrzymanie miejsc pracy pracowników i osób samozatrudnionych dzięki mechanizmom zmniejszonego wymiaru czasu pracy i równoważnym mechanizmom, na podstawie przepisów mających zastosowanie do EFS w ramach priorytetu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (v) rozporządzenia (UE) nr 1304/2013.

3. Operacje mające na celu udzielenie wsparcia, o którym mowa w ust. 1 i 2, są programowane wyłącznie w ramach nowej specjalnej osi priorytetowej. Ta specjalna oś priorytetowa może obejmować finansowanie z EFRR i EFS z różnych kategorii regionów i z Funduszu Spójności. Wsparcie zapewniane z zasobów REACT-EU w rozumieniu art. 92a jest programowane w ramach odrębnej specjalnej osi priorytetowej przyczyniającej się do realizacji priorytetu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 92b ust. 9 akapit trzeci.

Kwoty przydzielone na specjalne osie priorytetowe, o których mowa w akapicie pierwszym niniejszego ustępu, nie mogą przekraczać 10 % całkowitych zasobów EFRR, EFS i Funduszu Spójności, w tym zasobów REACT-EU w ramach celu »Inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia«, przydzielonych danemu państwu członkowskiemu na okres programowania 2014–2020, jak określono w odpowiednich aktach wykonawczych Komisji. Na zasadzie odstępstwa od art. 120 ust. 3 akapit pierwszy i drugi, do specjalnej osi priorytetowej lub specjalnych osi priorytetowych stosuje się stopę współfinansowania w wysokości 100 %.

4. Wnioski o zmianę istniejącego programu operacyjnego składane przez państwo członkowskie mające na celu wprowadzenie specjalnej osi priorytetowej lub specjalnych osi priorytetowych, o których mowa w ust. 3, muszą być należycie uzasadnione i zostać przedstawione wraz ze zmienionym programem. W opisie osi priorytetowej lub osi priorytetowych w zmienionym programie operacyjnym nie są wymagane elementy wymienione w art. 96 ust. 2 lit. b) ppkt (v) i (vii).

5. Na zasadzie odstępstwa od art. 65 ust. 9 wydatki na operacje wspierające finansowanie kapitału obrotowego w formie dotacji na rzecz MŚP szczególnie dotkniętych wzrostem cen energii, wydatki na operacje wspierające gospodarstwa domowe znajdujące się w trudnej sytuacji, aby pomóc im w pokryciu kosztów zużycia energii, oraz na mechanizmy zmniejszonego wymiaru czasu pracy i równoważne mechanizmy, są kwalifikowalne od dnia 1 lutego 2022 r. Art. 65 ust. 6 nie stosuje się do takich operacji i mechanizmów.

6. Na zasadzie odstępstwa od art. 125 ust. 3 lit. b), przed zatwierdzeniem zmienionego programu, do wsparcia z EFRR, EFS lub Funduszu Spójności mogą zostać wybrane operacje wspierające finansowanie kapitału obrotowego w formie dotacji na rzecz MŚP szczególnie dotkniętych wzrostem cen energii, operacje wspierające gospodarstwa domowe znajdujące się w trudnej sytuacji, aby pomóc im w pokryciu kosztów zużycia energii, oraz operacje wspierające mechanizmy zmniejszonego wymiaru czasu pracy i równoważne mechanizmy.

7. W przypadku gdy operacje wspierające finansowanie kapitału obrotowego w formie dotacji na rzecz MŚP szczególnie dotkniętych wzrostem cen energii są wdrażane poza obszarem objętym programem, ale w danym państwie członkowskim, stosuje się wyłącznie art. 70 ust. 2 akapit pierwszy lit. d). Na zasadzie odstępstwa od art. 70 ust. 4 do finansowanych z EFS operacji wspierających gospodarstwa domowe znajdujące się w trudnej sytuacji, aby pomóc im w pokryciu kosztów zużycia energii, oraz do operacji wspierających mechanizmy zmniejszonego wymiaru czasu pracy i równoważne mechanizmy, wdrażanych poza obszarem objętym programem, ale w danym państwie członkowskim, stosuje się również art. 70 ust. 2 akapit pierwszy lit. d).

8. Łączna kwota płatności dokonywanych przez Komisję na rzecz państw członkowskich z EFRR, EFS i Funduszu Spójności, z wyłączeniem zasobów REACT-EU, na rzecz specjalnych priorytetów, o których mowa w ust. 3, nie może przekroczyć 5 000 000 000 EUR w 2023 r. Kwoty są wypłacane z zastrzeżeniem dostępności środków finansowych w ramach paupów wieloletnich ram finansowych na lata 2014–2020.

9. Niniejszego artykułu niestosuje się do programów EWT.”.

Artykuł 3

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2021/1060

W rozporządzeniu (UE) 2021/1060 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 22 ust. 3 lit. g) ppkt (i) otrzymuje brzmienie:

„(i) tabelę określającą łączne alokacje finansowe dla każdego z Funduszy i, w stosownych przypadkach, dla każdej kategorii regionu w odniesieniu do całego okresu programowania i w podziale na poszczególne lata, w tym wszelkie kwoty przesunięte na podstawie art. 26 lub 27, oraz wnioski danego państwa członkowskiego dotyczące działań wspierających przyczyniających się do realizacji celów określonych w art. 21c ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 (*);

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (Dz.U. L 57 z 18.2.2021, s. 17).”;

2) w art. 24 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„8. W przypadku programów wspieranych z EFRR, EFS+ lub Funduszu Spójności państwo członkowskie może przedłożyć wniosek o zmianę programu, zgodnie z niniejszym artykułem, zwracając się o włączenie do programu środków przyczyniających się do realizacji celów określonych w art. 21c ust. 3 rozporządzenia (UE) 2021/241, jeżeli takie wsparcie przyczynia się do realizacji celów szczegółowych danego Funduszu określonych w rozporządzeniach dotyczących poszczególnych Funduszy. Kwoty, o które wnioskuje się na takie środki, są programowane w ramach danego celu szczegółowego zgodnie z rozporządzeniami dotyczącymi poszczególnych Funduszy i ujmowane w priorytecie. Kwoty te nie mogą przekraczać w sumie limitu 7,5 % początkowej alokacji krajowej każdego Funduszu.”;

3) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 26a

Wsparcie celów określonych w art. 21c ust. 3 rozporządzenia (UE) 2021/241

1. Państwa członkowskie przedkładające Komisji, zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2021/241, plany odbudowy i zwiększania odporności zawierające rozdział REPowerEU mogą wnioskować o to, by w drodze zmiany programu na podstawie art. 24 niniejszego rozporządzenia maksymalnie 7,5 % ich początkowej alokacji krajowej w ramach EFRR, EFS+ i Funduszu Spójności zostało włączone do priorytetów przyczyniających się do realizacji celów określonych w art. 21c ust. 3 rozporządzenia (UE) 2021/241, pod warunkiem że takie wsparcie przyczynia się do realizacji celów szczegółowych danego Funduszu, które określono w rozporządzeniach dotyczących poszczególnych Funduszy. Możliwość złożenia takiego wniosku nie wpływa na możliwość przesunięcia zasobów przewidzianą w art. 26 niniejszego rozporządzenia.

2. Zasoby, o które wnioskuje państwa członkowskie na podstawie niniejszego artykułu, są wdrażane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i rozporządzeniami dotyczącymi poszczególnych Funduszy.
  3. W stosownych przypadkach we wnioskach o zmianę programu określa się łączną kwotę zasobów przyczyniających się do realizacji celów określonych w art. 21c ust. 3 rozporządzenia (UE) 2021/241 dla każdego roku w podziale na Fundusze i kategorie regionu.”;
- 4) w załączniku V wprowadza się zmiany określone w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2021/1755

W rozporządzeniu (UE) nr 2021/1755 dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 4a

Przesunięcie środków do Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności

1. Do dnia 1 marca 2023 r. państwa członkowskie mogą przedłożyć Komisji uzasadniony wniosek o przesunięcie do Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 (*) całości lub części kwot alokacji tymczasowej określonych w akcie wykonawczym Komisji, o którym mowa w art. 4 ust. 5. Jeżeli wniosek o przesunięcie środków zostanie zatwierdzony, Komisja zmienia taki akt wykonawczy, aby odzwierciedlić korektę kwot w następstwie przesunięć.
2. W przypadku gdy przesunięcie ma wpływ na raty już wypłacone lub które mają zostać wypłacone jako płatności zaliczkowe, Komisja odpowiednio zmienia akt wykonawczy, o którym mowa w art. 9 ust. 1, w odniesieniu do danego państwa członkowskiego. W stosownych przypadkach, zgodnie z rozporządzeniem finansowym, Komisja odzyskuje całość lub część rat na lata 2021 i 2022 wypłaconych temu państwu członkowskiemu w ramach płatności zaliczkowych. W takim przypadku odzyskane kwoty przekazuje się do Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności do wykorzystania wyłącznie przez dane państwo członkowskie.
3. W przypadku gdy państwo członkowskie postanowi przesunąć całość lub część swojej alokacji tymczasowej do Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności zgodnie z niniejszym artykułem, kwoty, które mają zostać wydane na cele określone w art. 4 ust. 4 akapit pierwszy, zostają proporcjonalnie zmniejszone.
4. W przypadku gdy państwo członkowskie postanowi przenieść całość swojej alokacji tymczasowej do Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, art. 10 ust. 1 nie stosuje się.
5. Do kwot przesuniętych do Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności nie stosuje się art. 10 ust. 2.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (Dz.U. L 57 z 18.2.2021, s. 17).”.

Artykuł 5

Zmiany w dyrektywie 2003/87/WE

W dyrektywie 2003/87/WE dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 10e

Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności

1. Jako środek nadzwyczajny i jednorazowy, do dnia 31 sierpnia 2026 r. uprawnienia sprzedawane na aukcji na podstawie ust. 2 i 3 niniejszego artykułu są sprzedawane na aukcji do chwili, gdy całkowita kwota dochodów uzyskanych z takiej sprzedaży na aukcji wyniesie 20 mld EUR. Dochody te udostępnia się na potrzeby Instrumentu na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 (*) i wdraża zgodnie z przepisami tego rozporządzenia.

2. Na zasadzie odstępstwa od art. 10a ust. 8 do dnia 31 sierpnia 2026 r. część uprawnień, o których mowa w tym ustępie, jest sprzedawana na aukcji z zamiarem wsparcia celów określonych w art. 21c ust. 3 lit b)–f) rozporządzenia (UE) 2021/241, do czasu, gdy kwota dochodów uzyskanych z takiej sprzedaży na aukcji osiągnie 12 mld EUR.
3. Do dnia 31 sierpnia 2026 r. pewna liczba uprawnień z ich kwoty, która w przeciwnym razie zostałaby sprzedana na aukcji w okresie od dnia 1 stycznia 2027 r. do dnia 31 grudnia 2030 r. przez państwa członkowskie na podstawie art. 10 ust. 2 lit. a), jest sprzedawana na aukcji, aby wspierać cele określone w art. 21c ust. 3 lit b)–f) rozporządzenia (UE) 2021/241, dopóki kwota dochodów uzyskanych z takiej sprzedaży na aukcji nie osiągnie 8 mld EUR. Uprawnienia te muszą być co do zasady sprzedawane na aukcji w równych rocznych wolumenach w danym okresie.
4. Na zasadzie odstępstwa od art. 1 ust. 5a decyzji (UE) 2015/1814 do dnia 31 grudnia 2030 r. 27 mln nieprzydzielonych uprawnień w rezerwie stabilności rynkowej z całkowitej kwoty, która w przeciwnym razie zostałaby unieważniona w tym okresie, wykorzystuje się do wspierania innowacji, o których mowa w art. 10a ust. 8 akapit pierwszy niniejszej dyrektywy.
5. Komisja zapewnia, aby uprawnienia, które mają zostać sprzedane na aukcji na podstawie ust. 2 i 3, w tym, w stosownych przypadkach, z przeznaczeniem na płatności zaliczkowe dokonywane zgodnie z art. 21d rozporządzenia (UE) 2021/241, były sprzedawane na aukcji zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w art. 10 ust. 4 niniejszej dyrektywy oraz zgodnie z art. 24 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1031/2010 (**), aby zapewnić funduszowi innowacyjnemu odpowiednie zasoby w okresie od 2023 r. do 2026 r. Okres sprzedaży na aukcji, o którym mowa w niniejszym artykule, jest rewidowany rok po jego rozpoczęciu pod kątem wpływu sprzedaży na aukcji przewidzianej w niniejszym artykule na rynek uprawnień do emisji dwutlenku węgla i opłatę emisyjną.
6. EBI jest prowadzącym aukcje w odniesieniu do uprawnień, które na podstawie niniejszego artykułu mają być sprzedane na aukcji na platformie aukcyjnej wyznaczonej na podstawie art. 26 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1031/2010, i przekazuje Komisji dochody z tej sprzedaży na aukcji.
7. Dochody ze sprzedaży na aukcji uprawnień stanowią zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel zgodnie z art. 21 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 (***)

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 z dnia 12 lutego 2021 r. ustanawiające Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności (Dz.U. L 57 z 18.2.2021, s. 17).

(**) Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1031/2010 z dnia 12 listopada 2010 r. w sprawie harmonogramu, kwestii administracyjnych oraz pozostałych aspektów sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji gazów cieplarnianych na mocy dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii (Dz.U. L 302 z 18.11.2010, s. 1).

(***) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).”

Artykuł 6

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 27 lutego 2023 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca
R. METSOLA

W imieniu Rady
Przewodnicząca
J. ROSWALL

ZAŁĄCZNIK I

W rozporządzenia (UE) 2021/241 dodaje się załącznik w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK IVa

Niniejszy załącznik określa metodykę obliczania odsetka alokacji z zasobów mających formę dodatkowego bezzwrotnego wsparcia finansowego w ramach Instrumentu, o których mowa w art. 21a ust. 1, dostępnego dla każdego państwa członkowskiego. Metodyka ta uwzględnia, w odniesieniu do każdego państwa członkowskiego:

- liczbę ludności,
- odwrotność PKB na mieszkańca,
- deflator cen nakładów brutto na środki trwałe,
- udział paliw kopalnych w krajowym zużyciu energii brutto.

Aby uniknąć nadmiernej koncentracji zasobów:

- odwrotność PKB na mieszkańca ograniczona jest do maksymalnie 160 % unijnej średniej ważonej;
- odwrotność PKB na mieszkańca jest ograniczona do maksymalnie 55 % unijnej średniej ważonej, jeżeli PKB na mieszkańca danego państwa członkowskiego przekracza 130 % średniej UE-27;
- minimalny odsetek alokacji ustala się na poziomie 0,15 %;
- maksymalny odsetek alokacji ustala się na poziomie 13,80 %.

Klucz alokacji zastosowany do kwoty, o której mowa w art. 21a ust. 1, ρ_i definiuje się w następujący sposób:

$$\rho_i = \begin{cases} 0,0015 & \omega_i \leq 0,0015 \\ 0,138 & \omega_i \geq 0,138 \\ \omega_i - \frac{\omega_i}{\sum_i^{27-z-q} \omega_i} \left[\sum_{i=1}^z (0,0015 - \omega_i) - \sum_{i=1}^q (\omega_i - 0,138) \right] & 0,0015 < \omega_i < 0,138 \end{cases}$$

gdzie państwa członkowskie i–z są państwami członkowskimi korzystającymi z minimalnego odsetka alokacji, a państwa członkowskie i–q są państwami członkowskimi korzystającymi z maksymalnego odsetka alokacji.

$$\text{gdzie } \omega_i = \frac{\tau_i + \mu_i + \psi_i}{3}$$

$$\text{gdzie } \tau_i = \frac{\sigma_{i,2021}}{\sum_{i=1}^{27} \sigma_{i,2021}} \text{ oraz } \mu_i = \frac{\sigma_{i,2021} \times \frac{\text{FFGIC}_{i,2020}}{\text{FFGIC}_{\text{EU},2020}}}{\sum_{i=1}^{27} \sigma_{i,2021} \times \frac{\text{FFGIC}_{i,2020}}{\text{FFGIC}_{\text{EU},2020}}} \text{ oraz } \psi_i = \frac{\sigma_{i,2021} \times \frac{\text{GFCF}_{i,2022\text{Q}2}/2021\text{Q}2}{\text{GFCF}_{\text{EU},2022\text{Q}2}/2021\text{Q}2}}{\sum_{i=1}^{27} \sigma_{i,2021} \times \frac{\text{GFCF}_{i,2022\text{Q}2}/2021\text{Q}2}{\text{GFCF}_{\text{EU},2022\text{Q}2}/2021\text{Q}2}},$$

$$\text{gdzie } \sigma_{i,2021} = \frac{\text{pop}_{i,2021}}{\text{pop}_{\text{EU},2021}} \times \min \left\{ \frac{\text{GDP}_{\text{EU},2021}^{\text{PC}}}{\text{GDP}_{i,2021}^{\text{PC}}}; 1, 6 \right\} \text{ dla państw członkowskich } i, \text{ których } \frac{\text{GDP}_{i,2021}^{\text{PC}}}{\text{GDP}_{\text{EU},2021}^{\text{PC}}} \leq 1, 3 \text{ oraz}$$

$$\sigma_{i,2021} = \frac{\text{pop}_{i,2021}}{\text{pop}_{\text{EU},2021}} \times \min \left\{ \frac{\text{GDP}_{\text{EU},2021}^{\text{PC}}}{\text{GDP}_{i,2021}^{\text{PC}}}; 0,55 \right\} \text{ dla państw członkowskich } i, \text{ których } \frac{\text{GDP}_{i,2021}^{\text{PC}}}{\text{GDP}_{\text{EU},2021}^{\text{PC}}} \geq 1,3$$

Definicje (¹):

- $\text{pop}_{i,2021}$ oznacza całkowitą liczbę ludności państwa członkowskiego i w 2021 r.;
- $\text{pop}_{\text{EU},2021}$ oznacza całkowitą liczbę ludności państw członkowskich UE-27 w 2021 r.;

$\text{GDP}_{\text{EU},2021}^{\text{PC}}$ oznacza średnią ważoną nominalnego PKB na mieszkańca państw członkowskich UE-27 w 2021 r.;

$\text{GDP}_{i,2021}^{\text{PC}}$ oznacza nominalny PKB na mieszkańca państwa członkowskiego i w 2021 r.;

- $\text{FFGIC}_{i,2020}$ oznacza udział paliw kopalnych w krajowym zużyciu energii brutto państwa członkowskiego i w 2020 r.;
- $\text{FFGIC}_{\text{EU},2020}$ oznacza średnią ważoną udziału paliw kopalnych w krajowym zużyciu energii brutto państw członkowskich UE-27 w 2020 r.;

$\text{GFCF}_{i,2022\text{Q}2/2021\text{Q}2}$ oznacza stosunek wskaźnika cen nakładów brutto na środki trwałe w drugim kwartale 2022 r. (deflator cen, 2015=100, waluta krajowa, dane wyrównane sezonowo i kalendarzowo) państwa członkowskiego i do wskaźnika cen nakładów brutto na środki trwałe w drugim kwartale 2021 r. (deflator cen, 2015=100, waluta krajowa, dane wyrównane sezonowo i kalendarzowo) państwa członkowskiego i ;

$\text{GFCF}_{\text{EU},2022\text{Q}2/2021\text{Q}2}$ oznacza stosunek wskaźnika cen nakładów brutto na środki trwałe w drugim kwartale 2022 r. (deflator cen, 2015=100, waluta krajowa, dane wyrównane sezonowo i kalendarzowo) UE-27 łącznie do wskaźnika cen nakładów brutto na środki trwałe w drugim kwartale 2021 r. (deflator cen, 2015=100, waluta krajowa, dane wyrównane sezonowo i kalendarzowo) UE-27 łącznie.

W wyniku zastosowania tej metodyki do kwoty, o której mowa w art. 21a ust. 1., uzyskuje się następujące odsetki i kwoty dla każdego państwa członkowskiego:

Państwo członkowskie	Odsetek wyrażony jako procent całości	Kwota (w tys. EUR, w cenach bieżących)
Belgia	1,41 %	282 139
Bułgaria	2,40 %	480 047
Czechy	3,41 %	681 565
Dania	0,65 %	130 911
Niemcy	10,45 %	2 089 555
Estonia	0,42 %	83 423
Irlandia	0,45 %	89 598
Grecja	3,85 %	769 222
Hiszpania	12,93 %	2 586 147
Francja	11,60 %	2 320 955
Chorwacja	1,35 %	269 441
Włochy	13,80 %	2 760 000
Cypr	0,26 %	52 487
Łotwa	0,62 %	123 983
Litwa	0,97 %	194 020

(¹) Wszystkie dane zawarte w niniejszym rozporządzeniu pochodzą z Eurostatu. 20 września 2022 r. to data graniczna dla danych historycznych wykorzystywanych do stosowania klucza przydziału w niniejszym załączniku. Paliwa kopalne obejmują stałe paliwa kopalne, gazy przemysłowe, torf i produkty torfowe, łupek bitumiczny i piaski bitumiczne, produkty ropopochodne (z wyłączeniem części biopaliwa), gaz ziemny i odpady nieodnawialne.

Państwo członkowskie	Odsetek wyrażony jako procent całości	Kwota (w tys. EUR, w cenach bieżących)
Luksemburg	0,15 %	30 000
Węgry	3,51 %	701 565
Malta	0,15 %	30 000
Niderlandy	2,28 %	455 042
Austria	1,05 %	210 620
Polska	13,80 %	2 760 000
Portugalia	3,52 %	704 420
Rumunia	7,00 %	1 399 326
Słowenia	0,58 %	116 910
Słowacja	1,83 %	366 959
Finlandia	0,56 %	112 936
Szwecja	0,99 %	198 727
UE-27	100,00 %	20000000"

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku V do rozporządzenia (UE) 2021/241 wprowadza się następujące zmiany:

1) w sekcji 2 pkt 2.5 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„2.5. Plan odbudowy i zwiększania odporności zawiera działania, które skutecznie przyczyniają się do zielonej transformacji, w tym do różnorodności biologicznej, lub do sprostania związanym z tym wyzwaniom, które odpowiadają kwocie wynoszącej co najmniej 37 % łącznej alokacji w ramach planu odbudowy i zwiększania odporności, a takie działania uwzględnione w rozdziale REPowerEU odpowiadają kwocie stanowiącej co najmniej 37 % łącznych szacunkowych kosztów działań uwzględnionych w rozdziale REPowerEU, w oparciu o metodykę monitorowania wydatków na cele związane z klimatem określoną w załączniku VI; metodyka ta jest stosowana odpowiednio do działań, których nie można bezpośrednio przypisać do obszarów interwencji wymienionych w załączniku VI; współczynniki wsparcia celów klimatycznych można zwiększyć, pod warunkiem uzyskania zgody Komisji, do całkowitej kwoty 3 % alokacji w ramach planu odbudowy i zwiększania odporności na poszczególne inwestycje, aby uwzględnić towarzyszące im reformy, które w wiarygodny sposób zwiększają ich wpływ na cele klimatyczne.”;

2) w sekcji 2 dodaje się punkty w brzmieniu:

„2.12. Działania, o których mowa w art. 21c, mają skutecznie przyczynić się do zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego, dywersyfikacji dostaw energii w Unii, zwiększania wykorzystania energii odnawialnej i zwiększania efektywności energetycznej oraz zdolności do magazynowania energii lub do niezbędnego zmniejszenia zależności od paliw kopalnych przed 2030 r.

Dokonując oceny działań, o których mowa w art. 21c, pod kątem tego kryterium, Komisja bierze pod uwagę szczególne wyzwania i dodatkowe finansowanie w ramach Instrumentu, z którego może korzystać dane państwo członkowskie. Komisja uwzględnia także następujące elementy:

Zakres zastosowania

— realizacja planowanych działań ma skutecznie przyczynić się do poprawy infrastruktury i instalacji energetycznych w celu zaspokojenia najpilniejszych potrzeb w zakresie bezpieczeństwa dostaw gazu ziemnego, w tym skroplonego gazu ziemnego, lub ropy naftowej – w przypadkach, do których ma zastosowanie odstępstwo ustanowione w art. 21c ust. 3 lit. a) – w szczególności aby umożliwić dywersyfikację dostaw w interesie całej Unii;

lub

— realizacja planowanych działań ma skutecznie przyczynić się do zwiększenia efektywności energetycznej budynków i krytycznej infrastruktury energetycznej, obniżenia emisyjności przemysłu, zwiększenia produkcji i wykorzystania zrównoważonego biometanu i zielonego lub pochodzącego ze źródeł niekopalnych wodoru oraz zwiększenia udziału i przyspieszenia wprowadzania energii ze źródeł odnawialnych;

lub

— realizacja planowanych działań ma skutecznie przyczynić się do przeciwdziałania ubóstwu energetycznemu, oraz, w stosownych przypadkach, do nadania odpowiedniego priorytetu potrzebom osób dotkniętych ubóstwem energetycznym, a także zmniejszeniu podatności na zagrożenia w nadchodzących sezonach zimowych;

lub

— realizacja planowanych działań ma skutecznie przyczynić się do stworzenia zachęt do zmniejszania zapotrzebowania na energię;

lub

— realizacja planowanych działań ma skutecznie przyczynić się do łagodzenia problemu wewnętrznych i transgranicznych wąskich gardeł w zakresie przesyłu i dystrybucji energii, wspierania magazynowania energii elektrycznej i przyspieszenia integracji odnawialnych źródeł energii oraz wspierania bezemisyjnego transportu i jego infrastruktury, w tym kolei;

lub

— realizacja planowanych działań ma skutecznie przyczynić się do wspierania celów określonych w art. 21c ust. 3. lit. a)–e) poprzez szybsze przekwalifikowywanie siły roboczej ukierunkowane na umiejętności ekologiczne i związane z nimi umiejętności cyfrowe oraz wspieranie łańcuchów wartości w zakresie krytycznych surowców i technologii związanych z zieloną transformacją;

oraz

- planowane działania są spójne z wysiłkami danego państwa członkowskiego służącymi realizacji celów określonych w art. 21c ust. 3, z uwzględnieniem działań zawartych w przyjętej już decyzji wykonawczej Rady oraz w innych finansowanych ze środków krajowych i finansowanych przez Unię działań uzupełniających lub towarzyszących, służących realizacji celów określonych w art. 21c ust. 3.

Rating

A – w dużym stopniu

B – w umiarkowanym stopniu

C – w niewielkim stopniu

2.13. Działania, o których mowa w art. 21c, mają mieć wymiar lub skutek transgraniczny lub wielokrajowy.

Dokonując oceny pod kątem tego kryterium, Komisja bierze pod uwagę następujące elementy:

Zakres zastosowania

- realizacja planowanych działań na poziomie krajowym ma się przyczynić do zabezpieczenia dostaw energii w Unii postrzeganej jako całość, w tym poprzez podjęcie wyzwań wskazanych w najnowszej ocenie potrzeb przeprowadzonej przez Komisję, zgodnie z celami określonymi w art. 21c ust. 3, z uwzględnieniem wkładu finansowego, z którego może skorzystać dane państwo członkowskie, i położenia geograficznego tego państwa członkowskiego;

lub

- realizacja planowanych działań ma przyczynić się do zmniejszenia zależności od paliw kopalnych i zmniejszenia zapotrzebowania na energię.

Rating

A – w dużym stopniu

B – w umiarkowanym stopniu

C – w niewielkim stopniu”;

3) w sekcji 3 wprowadza się następujące zmiany:

- a) tiret „– A dla kryteriów 2.2, 2.3, 2.5 i 2.6” otrzymuje brzmienie „– A dla kryteriów 2.2, 2.3, 2.5, 2.6 i 2.12”;
- b) tiret „– brak wyniku A dla kryteriów 2.2, 2.3, 2.5 i 2.6” otrzymuje brzmienie „– brak wyniku A dla kryteriów 2.2, 2.3, 2.5, 2.6 i 2.12”.

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

Drugi protokół dodatkowy do Konwencji o cyberprzestępczości dotyczący wzmocnionej współpracy i ujawniania elektronicznego materiału dowodowego

Preambuła

PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE RADY EUROPY ORAZ POZOSTAŁE PAŃSTWA BĘDĄCE STRONAMI KONWENCJI o cyberprzestępczości (ETS nr 185, zwanej dalej „Konwencją”), otwartej do podpisu w Budapeszcie dnia 23 listopada 2001 r., sygnatariusze niniejszego Protokołu;

MAJĄC NA UWADZE zasięg i wpływ Konwencji we wszystkich regionach świata;

PRZYPOMINAJĄC, że Konwencja została uzupełniona Protokołem dodatkowym dotyczącym penalizacji czynów o charakterze rasistowskim lub ksenofobicznym popełnionych przy użyciu systemów komputerowych (ETS nr 189), otwartym do podpisu w Strasburgu dnia 28 stycznia 2003 r. (zwanym dalej „Pierwszym Protokołem”), w stosunkach między Stronami tego Protokołu;

UWZGLĘDNIAJĄC istniejące traktaty Rady Europy dotyczące współpracy w sprawach karnych oraz inne umowy i porozumienia dotyczące współpracy w sprawach karnych zawarte między Stronami Konwencji;

UWZGLĘDNIAJĄC również Konwencję o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych (ETS nr 108) zmienioną Protokołem zmieniającym (CETS nr 223), otwartym do podpisu w Strasburgu dnia 10 października 2018 r., do której może przystąpić każde państwo;

BIORĄC POD UWAGĘ coraz większe wykorzystanie technologii informacyjno-komunikacyjnych, w tym usług internetowych, oraz rosnącą cyberprzestępczość, która stanowi zagrożenie dla demokracji i praworządności, a którą wiele państw uznaje również za zagrożenie dla praw człowieka;

BIORĄC RÓWNIEŻ POD UWAGĘ rosnącą liczbę ofiar cyberprzestępczości oraz znaczenie dochodzenia sprawiedliwości na rzecz tych ofiar;

PRZYPOMINAJĄC, że rządy mają obowiązek ochrony społeczeństwa i osób fizycznych przed przestępczością nie tylko w świecie realnym, lecz również w internecie, w tym poprzez skuteczne dochodzenia i ściganie karne;

MAJĄC ŚWIADOMOŚĆ, że coraz większa liczba dowodów przestępstw jest przechowywana w formie elektronicznej w systemach informatycznych jurysdykcji zagranicznych, w więcej niż jednej jurysdykcji lub w nieznanach jurysdykcjach, oraz żywiąc przekonanie, że uzyskanie takich dowodów zgodnie z prawem wymaga wprowadzenia dodatkowych środków, aby umożliwić skuteczną reakcję wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych i utrzymanie praworządności;

UZNAJĄC potrzebę zwiększonej i bardziej efektywnej współpracy między państwami a sektorem prywatnym oraz uznając, że w tym kontekście potrzebna jest większa jasność i pewność prawa dla dostawców usług i innych podmiotów w odniesieniu do okoliczności, w których mogą oni odpowiadać na bezpośrednie wnioski organów wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych innych Stron o ujawnienie danych elektronicznych;

MAJĄC zatem na celu dalsze zacieśnianie współpracy w zakresie cyberprzestępczości i gromadzenia materiału dowodowego w formie elektronicznej dotyczącego przestępstw do celów prowadzenia specjalnych dochodzeń lub postępowań karnych za pomocą dodatkowych narzędzi dotyczących skuteczniejszej wzajemnej pomocy i innych form współpracy między właściwymi organami; współpracy w sytuacjach nadzwyczajnych; oraz bezpośredniej współpracy między właściwymi organami i dostawcami usług oraz innymi podmiotami, w których posiadaniu lub pod których kontrolą znajdują się istotne informacje;

PRZEKONANE, że skuteczna współpraca transgraniczna na potrzeby wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych, w tym między sektorem publicznym a sektorem prywatnym, zyskuje dzięki skutecznym warunkom i zabezpieczeniom w zakresie ochrony praw człowieka i podstawowych wolności;

UZNAJĄC, że gromadzenie elektronicznego materiału dowodowego do celów prowadzenia dochodzeń dotyczy często danych osobowych, oraz uznając obowiązujący w wielu państwach będących Stronami wymóg ochrony prywatności i danych osobowych w celu wypełnienia ich zobowiązań konstytucyjnych i międzynarodowych; oraz

PAMIĘTAJĄC o potrzebie zapewnienia, aby skuteczne środki w zakresie wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych dotyczące cyberprzestępczości i gromadzenia materiału dowodowego w formie elektronicznej podlegały warunkom i zabezpieczeniom, które zapewnią odpowiednią ochronę praw człowieka i podstawowych wolności, w tym praw wynikających z zobowiązań podjętych przez państwa na mocy obowiązujących międzynarodowych instrumentów dotyczących praw człowieka, takich jak Konwencja Rady Europy z 1950 r. o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (ETS nr 5), Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych Organizacji Narodów Zjednoczonych z 1966 r., Afrykańska karta praw człowieka i ludów z 1981 r., Amerykańska Konwencja Praw Człowieka z 1969 r. oraz inne międzynarodowe traktaty dotyczące praw człowieka;

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

ROZDZIAŁ I

Postanowienia wspólne

Artykuł 1

Cel

Celem niniejszego Protokołu jest uzupełnienie:

- a) Konwencji – w stosunkach między Stronami niniejszego Protokołu; oraz
- b) Pierwszego Protokołu – w stosunkach między Stronami niniejszego Protokołu, które są również Stronami Pierwszego Protokołu.

Artykuł 2

Zakres stosowania

1. O ile w niniejszym Protokole nie postanowiono inaczej, środki w nim opisane stosuje się:
  - a) w stosunkach między Stronami Konwencji, które są Stronami niniejszego Protokołu – do prowadzenia specjalnych dochodzeń i postępowań karnych w sprawach o przestępstwa związane z systemami i danymi informatycznymi oraz do gromadzenia dowodów w formie elektronicznej odnoszących się do przestępstw; oraz
  - b) w stosunkach między Stronami Pierwszego Protokołu, które są Stronami niniejszego Protokołu – do prowadzenia specjalnych dochodzeń i postępowań karnych w sprawach o przestępstwa określone zgodnie z Pierwszym Protokołem.
2. Każda Strona podejmie takie środki prawne i inne, jakie okażą się niezbędne do wywiązania się z zobowiązań określonych w niniejszym Protokole.

Artykuł 3

Definicje

1. Do niniejszego Protokołu stosuje się definicje określone w art. 1 i 18 ust. 3 Konwencji.

2. Do celów niniejszego Protokołu stosuje się następujące definicje dodatkowe:
- „organ centralny” oznacza organ lub organy wyznaczone na mocy obowiązującego między zainteresowanymi Stronami traktatu o wzajemnej pomocy lub porozumienia opartego na jednolitym lub wzajemnym ustawodawstwie lub w przypadku braku takiego traktatu lub porozumienia – organ lub organy wyznaczone przez Stronę na podstawie art. 27 ust. 2 lit. a) Konwencji;
  - „właściwy organ” oznacza organ sądowy, administracyjny lub inny organ ścigania uprawniony na mocy prawa krajowego do nakazania, zatwierdzenia lub podjęcia się wykonania środków na mocy niniejszego Protokołu w celu gromadzenia lub dostarczania materiału dowodowego w odniesieniu do specjalnego dochodzenia lub postępowania karnego;
  - „sytuacja nadzwyczajna” oznacza sytuację, w której istnieje znaczne i bezpośrednie zagrożenie dla życia lub bezpieczeństwa osoby fizycznej;
  - „dane osobowe” oznaczają informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej;
  - „Strona przekazująca” oznacza Stronę przesyłającą dane w odpowiedzi na wniosek lub w ramach wspólnego zespołu dochodzeniowo-śledczego lub – do celów rozdziału II sekcja 2 – Stronę, na której terytorium znajduje się dostawca usługi przesyłu danych lub podmiot świadczący usługi rejestracji nazw domen.

Artykuł 4

Język

- Wnioski, nakazy i towarzyszące im informacje przekazywane Stronie są sporządzane w języku akceptowanym przez Stronę wezwaną lub Stronę powiadomioną na podstawie art. 7 ust. 5 lub dołączane jest do nich tłumaczenie na taki język.
- Nakazy wydane na podstawie art. 7 i wnioski wydane na podstawie art. 6 oraz wszelkie towarzyszące im informacje:
  - są przekazywane w języku drugiej Strony, w którym dany dostawca usług lub dany podmiot przyjmuje dokumenty w ramach porównywalnych procedur krajowych;
  - są przekazywane w innym języku akceptowanym przez danego dostawcę usług lub dany podmiot; lub
  - dołącza się do nich tłumaczenie na jeden z języków, o których mowa w ust. 2 lit. a) lub b).

ROZDZIAŁ II

Środki na rzecz wzmocnionej współpracy

Sekcja 1

Ogólne zasady mające zastosowanie do rozdziału II

Artykuł 5

Ogólne zasady mające zastosowanie do rozdziału II

- Strony współpracują w najszerszym możliwym zakresie zgodnie z postanowieniami niniejszego rozdziału.
- Sekcja 2 niniejszego rozdziału składa się z art. 6 i 7. Określono w niej procedury mające na celu wzmocnienie bezpośredniej współpracy z dostawcami i podmiotami na terytorium innej Strony. Sekcję 2 stosuje się niezależnie od tego, czy między zainteresowanymi Stronami obowiązuje traktat o wzajemnej pomocy lub porozumienie oparte na jednolitym lub wzajemnym ustawodawstwie.

3. Sekcja 3 niniejszego rozdziału składa się z art. 8 i 9. Określono w niej procedury mające na celu wzmocnienie międzynarodowej współpracy między organami w zakresie ujawniania przechowywanych danych informatycznych. Sekcję 3 stosuje się niezależnie od tego, czy między Stroną wzywającą a Stroną wezwaną obowiązuje traktat o wzajemnej pomocy lub porozumienie oparte na jednolitym lub wzajemnym ustawodawstwie.
4. Sekcja 4 niniejszego rozdziału składa się z art. 10. Określono w niej procedury dotyczące wzajemnej pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych. Sekcję 4 stosuje się niezależnie od tego, czy między Stroną wzywającą a Stroną wezwaną obowiązuje traktat o wzajemnej pomocy lub porozumienie oparte na jednolitym lub wzajemnym ustawodawstwie.
5. Sekcja 5 niniejszego rozdziału składa się z art. 11 i 12. Sekcję 5 stosuje się, gdy między Stroną wzywającą a Stroną wezwaną nie obowiązuje traktat o wzajemnej pomocy ani porozumienie oparte na jednolitym lub wzajemnym ustawodawstwie. Postanowień sekcji 5 nie stosuje się, gdy istnieje taki traktat lub takie porozumienie, z wyjątkiem przypadku wskazanego w art. 12 ust. 7. Zainteresowane Strony mogą jednak wspólnie postanowić o stosowaniu zamiast takiego traktatu lub takiego porozumienia postanowień sekcji 5, jeżeli nie zabrania tego dany traktat lub dane porozumienie.
6. Jeżeli, zgodnie z postanowieniami niniejszego Protokołu, Strona wezwana może uzależnić współpracę od istnienia podwójnej karalności, warunek ten uważa się za spełniony, jeżeli przestępcze zachowanie, w związku z którym złożono wniosek o pomoc, stanowi przestępstwo według prawa tej Strony, niezależnie od tego, czy prawo tej Strony klasyfikuje dane przestępstwo w tej samej kategorii przestępstw lub czy opisuje je przy użyciu tej samej terminologii co Strona wzywająca.
7. Postanowienia niniejszego rozdziału nie ograniczają współpracy między Stronami ani między Stronami a dostawcami usług lub innymi podmiotami, prowadzonej na podstawie innych obowiązujących umów, porozumień, praktyk lub prawa krajowego.

Sekcja 2

Procedury mające na celu wzmocnienie bezpośredniej współpracy z dostawcami i podmiotami na terytorium innych Stron

Artykuł 6

Wniosek o informacje na temat rejestracji nazw domen

1. Każda Strona podejmie takie środki prawne i inne, jakie okażą się niezbędne do upoważnienia jej właściwych organów, do celów prowadzenia specjalnego dochodzenia lub postępowania karnego, do wydania wniosku skierowanego do podmiotu świadczącego usługi rejestracji nazw domen na terytorium innej Strony o informacje znajdujące się w posiadaniu lub pod kontrolą tego podmiotu w celu zidentyfikowania podmiotu rejestrującego nazwę domeny lub skontaktowania się z nim.
2. Każda Strona podejmie takie środki prawne i inne, jakie okażą się niezbędne do tego, aby zezwolić podmiotowi na terytorium tej Strony na ujawnienie takich informacji w odpowiedzi na wniosek wydany na podstawie ust. 1, z zastrzeżeniem uzasadnionych warunków określonych w prawie krajowym.
3. Wniosek wydany na podstawie ust. 1 musi zawierać:
  - a) datę wydania wniosku oraz tożsamość i dane kontaktowe właściwego organu wydającego wniosek;
  - b) nazwę domeny, informacje na temat której są przedmiotem wniosku, oraz szczegółowy wykaz informacji będących przedmiotem wniosku, w tym poszczególne elementy danych;
  - c) oświadczenie stwierdzające, że wniosek wydano na podstawie niniejszego Protokołu, potrzeba uzyskania informacji wynika z ich znaczenia dla specjalnego dochodzenia lub postępowania karnego, a informacje będą wykorzystane wyłącznie na potrzeby prowadzenia tego specjalnego dochodzenia lub postępowania karnego; oraz
  - d) termin i sposób ujawnienia informacji oraz wszelkie inne specjalne instrukcje proceduralne.
4. Strona może przekazać wniosek wydany na podstawie ust. 1 w formie elektronicznej, o ile jest to możliwe do zaakceptowania przez dany podmiot. Można wymagać zapewnienia odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa i uwierzytelnienia.

5. W przypadku braku współpracy ze strony podmiotu opisanego w ust. 1 Strona wzywająca może zażądać od niego podania przyczyny nieujawnienia informacji będących przedmiotem wniosku. Strona wzywająca może zwrócić się o przeprowadzenie konsultacji ze Stroną, na terytorium której znajduje się dany podmiot, w celu określenia dostępnych środków służących uzyskaniu informacji.
6. Przy podpisywaniu niniejszego Protokołu lub składaniu dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia lub w innym dowolnym momencie każda Strona przekazuje Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy informację o organie wyznaczonym na potrzeby przeprowadzenia konsultacji zgodnie z ust. 5.
7. Sekretarz Generalny Rady Europy tworzy i aktualizuje rejestr organów wyznaczonych przez Strony na podstawie ust. 6. Każda Strona zapewnia, aby dane, które przekazała do rejestru, były zawsze poprawne.

Artykuł 7

Ujawnianie informacji odnoszących się do abonenta

1. Każda Strona podejmie takie środki prawne i inne, jakie okażą się niezbędne do upoważnienia jej właściwych organów do wydania nakazu, który ma zostać bezpośrednio przekazany dostawcy usług na terytorium innej Strony, w celu żądania ujawnienia określonych przechowywanych informacji odnoszących się do abonenta znajdujących się w posiadaniu lub pod kontrolą dostawcy usług, w przypadku gdy informacje odnoszące się do abonenta są potrzebne do celów prowadzenie specjalnego dochodzenia lub postępowania karnego Strony wydającej.
2.
  - a) Każda Strona podejmie takie środki prawne i inne, jakie okażą się niezbędne, aby dostawca usług na terytorium tej Strony mógł ujawnić informacje odnoszące się do abonenta w odpowiedzi na nakaz wydany na podstawie ust. 1.
  - b) Przy podpisywaniu niniejszego Protokołu lub składaniu dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia Strona może – w odniesieniu do nakazów wydanych dostawcom usług na swoim terytorium – złożyć następującą deklarację: „Nakaz na podstawie art. 7 ust. 1 musi być wydany przez prokuratora lub inny organ sądowy bądź pod nadzorem prokuratora lub innego organu sądowego, lub też wydany w inny sposób pod niezależnym nadzorem”.
3. Nakaz wydany na podstawie ust. 1 zawiera następujące dane:
  - a) nazwę organu wydającego i datę wydania;
  - b) oświadczenie stwierdzające, że nakaz wydano na podstawie niniejszego Protokołu;
  - c) nazwę i adres dostawcy usług lub dostawców usług, którym nakaz ma zostać doręczony;
  - d) wskazanie przestępstwa lub przestępstw, które są przedmiotem dochodzenia lub postępowania karnego;
  - e) nazwę organu, który chce uzyskać konkretne informacje odnoszące się do abonenta, jeżeli nie jest nim organ wydający; oraz
  - f) szczegółowy opis konkretnych informacji odnoszących się do abonenta będących przedmiotem nakazu.
4. Nakazowi wydanemu na podstawie ust. 1 towarzyszą następujące informacje uzupełniające:
  - a) krajowe podstawy prawne, które upoważniają organ do wydania nakazu;
  - b) odesłanie do przepisów prawnych i mających zastosowanie kar za przestępstwo będące przedmiotem dochodzenia lub ścigania;
  - c) informacje kontaktowe organu, któremu dostawca usług ma przekazać informacje odnoszące się do abonenta, od którego może zażądać dalszych informacji lub któremu w inny sposób udzieli odpowiedzi;
  - d) termin i sposób przekazania informacji odnoszących się do abonenta;
  - e) informacje o tym, czy wystąpiono już o zabezpieczenie danych, w tym data zabezpieczenia i wszelkie stosowne numery referencyjne;

- f) wszelkie specjalne instrukcje proceduralne;
- g) w stosownych przypadkach oświadczenie stwierdzające, że dokonano jednoczesnego powiadomienia zgodnie z ust. 5; oraz
- h) wszelkie inne informacje, które mogą pomóc w ujawnieniu informacji odnoszących się do abonenta.

5.

- a) Przy podpisywaniu niniejszego Protokołu lub składaniu dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia oraz w innym dowolnym momencie Strona może skierować do Sekretarza Generalnego Rady Europy notyfikację, zgodnie z którą w przypadku wydania dostawcy usług na jej terytorium nakazu na podstawie ust. 1 Strona będzie wymagała, w każdym przypadku lub w określonych okolicznościach, jednoczesnego powiadomienia o nakazie oraz przekazania informacji uzupełniających i streszczenia faktów związanych z dochodzeniem lub postępowaniem karnym.
- b) Niezależnie od tego, czy Strona wymaga powiadomienia zgodnie z ust. 5 lit. a), może ona w określonych okolicznościach zażądać od dostawcy usług, aby przed ujawnieniem informacji przeprowadził konsultacje z organami Strony.
- c) Organy powiadomione zgodnie z ust. 5 lit. a) lub organy, z którymi przeprowadzono konsultacje zgodnie z ust. 5 lit. b), mogą bez zbędnej zwłoki nakazać dostawcy usług, aby nie ujawniał informacji odnoszących się do abonenta, jeżeli:
  - (i) ujawnienie może zaszkodzić dochodzeniu lub postępowaniu karnemu prowadzonemu na terytorium tej Strony; lub
  - (ii) warunki lub podstawy odmowy miałyby zastosowanie na podstawie art. 25 ust. 4 i art. 27 ust. 4 Konwencji, gdyby o informacje odnoszące się do abonenta zwrócono się w drodze wzajemnej pomocy.
- d) Organy powiadomione zgodnie z ust. 5 lit. a) lub organy, z którymi przeprowadzono konsultacje zgodnie z ust. 5 lit. b):
  - (i) mogą zwrócić się do organu, o którym mowa w ust. 4 lit. c), o dodatkowe informacje do celów stosowania ust. 5 lit. c) i nie mogą ich ujawniać dostawcy usług bez zgody tego organu; oraz
  - (ii) niezwłocznie informują organ, o którym mowa w ust. 4 lit. c), jeżeli dostawcy usług nakazano, aby nie ujawniał informacji odnoszących się do abonenta, i podają powody takiego działania.
- e) Strona wyznacza jeden organ do otrzymywania powiadomień zgodnie z ust. 5 lit. a) oraz do wykonywania działań opisanych w ust. 5 lit. b), c) i d). Z chwilą skierowania po raz pierwszy do Sekretarza Generalnego Rady Europy notyfikacji zgodnie z ust. 5 lit. a) Strona przekazuje Sekretarzowi Generalnemu informacje kontaktowe tego organu.
- f) Sekretarz Generalny Rady Europy tworzy i aktualizuje rejestr organów wyznaczonych przez Strony na podstawie ust. 5 lit. e) oraz wskazuje, czy – oraz w jakich okolicznościach – wymagane jest dokonanie powiadomienia zgodnie z ust. 5 lit. a). Każda Strona zapewnia, aby dane, które przekazuje do rejestru, były zawsze poprawne.

6. Strona może przekazać nakaz wydany na podstawie ust. 1 oraz informacje uzupełniające, o których mowa w ust. 4, w formie elektronicznej, o ile jest to możliwe do zaakceptowania przez dostawcę usług. Strona może przekazać powiadomienie i informacje dodatkowe, o których mowa w ust. 5, w formie elektronicznej. Można wymagać zapewnienia odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa i uwierzytelnienia.

7. Jeżeli dostawca usług poinformuje organ, o którym mowa w ust. 4 lit. c), że nie ujawni informacji odnoszących się do abonenta, które są przedmiotem nakazu, lub jeżeli nie ujawni informacji odnoszących się do abonenta w odpowiedzi na nakaz wydany na podstawie ust. 1 w terminie trzydziestu dni od otrzymania nakazu lub w terminie określonym w ust. 4 lit. d), w zależności od tego, który z tych terminów upływa później, właściwe organy Strony wydającej mogą dochodzić wykonania nakazu wyłącznie na podstawie art. 8 lub za pomocą innych form wzajemnej pomocy. Strony mogą zwrócić się do dostawcy usług z wnioskiem o uzasadnienie odmowy ujawnienia informacji odnoszących się do abonenta, które są przedmiotem nakazu.

8. Przy podpisywaniu niniejszego Protokołu lub składaniu dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia Strona może złożyć deklarację, zgodnie z którą Strona wydająca będzie miała obowiązek zwrócenia się do dostawcy usług o ujawnienie informacji odnoszących się do abonenta przed wystąpieniem o nie na podstawie art. 8, chyba że Strona wydająca wyjaśni w sposób uzasadniony, dlaczego tego nie uczyniła.

9. Przy podpisywaniu niniejszego Protokołu lub składaniu dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia Strona może:

- a) zastrzec sobie prawo do niestosowania niniejszego artykułu; lub
- b) zastrzec sobie prawo do niestosowania niniejszego artykułu do niektórych rodzajów numerów dostępu, jeżeli ujawnienie takich numerów na podstawie niniejszego artykułu byłoby niezgodne z podstawowymi zasadami krajowego systemu prawnego tej Strony.

Sekcja 3

Procedury mające na celu wzmocnienie międzynarodowej współpracy między organami w zakresie ujawniania przechowywanych danych informatycznych

Artykuł 8

Wykonywanie nakazów innej Strony dotyczących niezwłocznego dostarczenia informacji odnoszących się do abonenta i danych o ruchu

1. Każda Strona podejmie takie środki prawne i inne, jakie okażą się niezbędne do upoważnienia jej właściwych organów do wydania nakazu przekazywanego w ramach wniosku innej Stronie w celu zobowiązania dostawcy usług na terytorium Strony wezwanej do dostarczenia określonych i przechowywanych:

- a) informacji odnoszących się do abonenta; oraz
- b) danych o ruchu,

znajdujących się w posiadaniu lub pod kontrolą tego dostawcy usług, a które są niezbędne do celów prowadzenia specjalnych dochodzeń lub postępowań karnych Strony.

2. Każda Strona podejmie takie środki prawne i inne, jakie okażą się niezbędne do wykonania nakazu wydanego na podstawie ust. 1 i przekazanego przez Stronę wzywającą.

3. We wniosku Strona wzywająca przekazuje Stronie wezwanej nakaz wydany na podstawie ust. 1, informacje uzupełniające oraz wszelkie specjalne instrukcje proceduralne.

a) Nakaz zawiera:

- (i) nazwę organu wydającego i datę wydania nakazu;
- (ii) oświadczenie stwierdzające, że nakaz przekazano na podstawie niniejszego Protokołu;
- (iii) nazwę i adres dostawcy usług lub dostawców usług, którym nakaz ma zostać doręczony;
- (iv) wskazanie przestępstwa lub przestępstw, które są przedmiotem dochodzenia lub postępowania karnego;
- (v) nazwę organu, który chce uzyskać informacje lub dane, jeżeli nie jest nim organ wydający; oraz
- (vi) szczegółowy opis konkretnych informacji lub danych będących przedmiotem nakazu.

b) Informacje uzupełniające, które mają pomóc Stronie wezwanej w wykonaniu nakazu i których nie można ujawniać dostawcy usług bez zgody Strony wzywającej, obejmują:

- (i) krajowe podstawy prawne, które upoważniają organ do wydania nakazu;
- (ii) przepisy prawne i mające zastosowanie kary za przestępstwo lub przestępstwa będące przedmiotem dochodzenia lub ścigania karnego;
- (iii) powód, dla którego Strona wzywająca uważa, że dane znajdują się w posiadaniu lub pod kontrolą dostawcy usług;
- (iv) streszczenie faktów związanych z dochodzeniem lub postępowaniem karnym;
- (v) znaczenie informacji lub danych dla dochodzenia lub postępowania karnego;

- (vi) informacje kontaktowe organu lub organów, które mogą udzielić dalszych informacji;
  - (vii) informacje o tym, czy wystąpiono już o zabezpieczenie informacji lub danych, w tym datę zabezpieczenia i wszelkie stosowne numery referencyjne; oraz
  - (viii) informacje o tym, czy wystąpiono już o udzielenie informacji lub danych za pomocą innych środków, a jeżeli tak, to w jaki sposób.
- c) Strona wzywająca może zwrócić się do Strony wezwanej o zastosowanie się do specjalnych instrukcji proceduralnych.
4. Przy podpisywaniu niniejszego Protokołu lub składaniu dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia lub w innym dowolnym momencie Strona może złożyć deklarację, zgodnie z którą do wykonania nakazów wydanych na podstawie ust. 1 wymagane będą dodatkowe informacje uzupełniające.
5. Strona wezwana przyjmuje wnioski w formie elektronicznej. Może ona wymagać zapewnienia przed przyjęciem wniosku odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa i uwierzytelnienia.
- 6.
- a) Począwszy od dnia otrzymania wszystkich informacji określonych w ust. 3 i 4 Strona wezwana podejmuje rozsądne starania w celu doręczenia nakazu dostawcy usług w terminie czterdziestu pięciu dni lub krótszym i nakazuje przekazanie wymaganych informacji lub danych nie później niż w terminie:
- (i) dwudziestu dni – w przypadku informacji odnoszących się do abonenta; oraz
  - (ii) czterdziestu pięciu dni – w przypadku danych o ruchu.
- b) Strona wezwana zapewnia niezwłoczne przekazanie dostarczonych informacji lub danych Stronie wzywającej.
7. Jeżeli Strona wezwana nie jest w stanie zastosować się do instrukcji określonych w ust. 3 lit. c) w wymagany sposób, niezwłocznie informuje o tym Stronę wzywającą i w stosownych przypadkach określa wszelkie warunki, w jakich mogłaby zastosować się do instrukcji, a Strona wzywająca ustala, czy wniosek powinien mimo wszystko zostać wykonany.
8. Strona wezwana może odmówić wykonania wniosku z przyczyn określonych w art. 25 ust. 4 lub art. 27 ust. 4 Konwencji lub może nałożyć warunki, które uważa za niezbędne, aby umożliwić wykonanie wniosku. Strona wezwana może odroczyć wykonanie wniosków z powodów określonych w art. 27 ust. 5 Konwencji. Strona wezwana powiadamia Stronę wzywającą najszybciej jak to możliwe o odmowie, warunkach lub odroczeniu. Strona wezwana powiadamia również Stronę wzywającą o innych okolicznościach, które mogą znacząco opóźnić wykonanie wniosku. Do niniejszego artykułu stosuje się art. 28 ust. 2 lit. b) Konwencji.
- 9.
- a) Jeżeli Strona wzywająca nie może spełnić warunku nałożonego przez Stronę wezwaną zgodnie z ust. 8, niezwłocznie informuje o tym Stronę wezwaną. Strona wezwana ustala, czy mimo wszystko należy przekazać te informacje lub materiały.
- b) Jeżeli Strona wzywająca zaakceptuje warunek, jest nim związana. Strona wezwana, która dostarcza informacje lub materiały podlegające takiemu warunkowi, może zażądać od Strony wzywającej przedstawienia w odniesieniu do tego warunku wyjaśnień dotyczących wykorzystania takich informacji lub materiałów.
10. Przy podpisywaniu niniejszego Protokołu lub składaniu dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia każda Strona przekazuje Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy – i na bieżąco aktualizuje – informacje kontaktowe dotyczące organów wyznaczonych na potrzeby:
- a) przekazania nakazu wydanego na podstawie niniejszego artykułu; oraz
  - b) otrzymania nakazu wydanego na podstawie niniejszego artykułu.

11. Przy podpisywaniu niniejszego Protokołu lub składaniu dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia Strona może złożyć deklarację, zgodnie z którą będzie wymagała, aby wnioski innych Stron wydane na podstawie niniejszego artykułu były jej przekazywane za pośrednictwem organu centralnego Strony wzywającej lub innego organu wyznaczonego wspólnie przez zainteresowane Strony.
12. Sekretarz Generalny Rady Europy tworzy i aktualizuje rejestr organów wyznaczonych przez Strony na podstawie ust. 10. Każda Strona zapewnia, aby dane, które przekazała do rejestru, były zawsze poprawne.
13. Przy podpisywaniu niniejszego Protokołu lub składaniu dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia Strona może zastrzec sobie prawo do niestosowania niniejszego artykułu do danych o ruchu.

Artykuł 9

Niewzłoczne ujawnienie przechowywanych danych informatycznych w sytuacji nadzwyczajnej

1.
  - a) Każda Strona podejmie takie środki prawne i inne, jakie okażą się niezbędne w sytuacji nadzwyczajnej, aby jej punkt kontaktowy na potrzeby sieci 24/7, o którym mowa w art. 35 Konwencji (zwany dalej „punktem kontaktowym”), mógł przekazywać do punktu kontaktowego na terytorium innej Strony i otrzymywać od takiego punktu wnioski, który zawiera prośbę o natychmiastową pomoc w niezwłocznym ujawnieniu przez dostawcę usług na terytorium tej Strony określonych przechowywanych danych informatycznych znajdujących się w posiadaniu lub pod kontrolą tego dostawcy usług, bez konieczności zwracania się z wnioskiem o wzajemną pomoc.
  - b) Przy podpisywaniu niniejszego Protokołu lub składaniu dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia Strona może złożyć deklarację, zgodnie z którą nie będzie wykonywała wniosków wydanych na podstawie ust. 1 lit. a), których przedmiotem jest jedynie ujawnienie informacji odnoszących się do abonenta.
2. Każda Strona podejmie takie środki prawne i inne, jakie okażą się niezbędne do tego, aby umożliwić, zgodnie z ust. 1:
  - a) swoim organom – zwracanie się o dane do dostawcy usług na terytorium tej Strony w następstwie wniosku wydanego na podstawie ust. 1;
  - b) dostawcy usług na terytorium tej Strony – ujawnianie danych będących przedmiotem wniosku organom tej Strony w odpowiedzi na wniosek wydany na podstawie ust. 2 lit. a); oraz
  - c) swoim organom – dostarczenie Stronie wzywającej danych będących przedmiotem wniosku.
3. Wniosek wydany na podstawie ust. 1 zawiera:
  - a) nazwę właściwego organu, który chce uzyskać dane, oraz datę wydania wniosku;
  - b) oświadczenie stwierdzające, że wniosek wydano na podstawie niniejszego Protokołu;
  - c) nazwę i adres dostawcy usług lub dostawców usług, w których posiadaniu lub pod których kontrolą znajdują się dane będące przedmiotem wniosku;
  - d) wskazanie przestępstwa lub przestępstw, które są przedmiotem dochodzenia lub postępowania karnego, oraz odesłanie do stosownych przepisów prawnych i kar mających zastosowanie do tych przestępstw;
  - e) fakty wystarczające do wykazania zaistnienia sytuacji nadzwyczajnej oraz tego, jak dane będące przedmiotem wniosku odnoszą się do tej sytuacji;
  - f) szczegółowy opis danych będących przedmiotem wniosku;
  - g) wszelkie specjalne instrukcje proceduralne; oraz
  - h) wszelkie inne informacje, które mogą pomóc w ujawnieniu danych będących przedmiotem wniosku.
4. Strona wezwana przyjmuje wniosek w formie elektronicznej. Strona może również przyjąć wniosek przekazany ustnie i zażądać potwierdzenia w formie elektronicznej. Może ona wymagać zapewnienia przed przyjęciem wniosku odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa i uwierzytelnienia.

5. Przy podpisywaniu niniejszego Protokołu lub składaniu dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia Strona może złożyć deklarację, zgodnie z którą będzie wymagała od Stron wzywających, aby po wykonaniu wniosku przekazały wniosek i wszelkie przekazane na jego poparcie informacje uzupełniające w takim formacie i za pośrednictwem takiego kanału – który może obejmować wzajemną pomoc – jakie wskaże Strona wezwana.
6. Strona wezwana informuje Stronę wzywającą o swoich ustaleniach w sprawie wniosku wydanego na podstawie ust. 1 w trybie przyspieszonym oraz, w stosownych przypadkach, określa wszelkie warunki, na jakich mogłaby dostarczyć dane, oraz wszelkie inne formy współpracy, które mogą być dostępne.
7.
  - a) Jeżeli Strona wzywająca nie może spełnić warunku nałożonego przez Stronę wezwaną na podstawie ust. 6, niezwłocznie informuje o tym Stronę wezwaną. Strona wezwana ustala, czy mimo wszystko należy przekazać te informacje lub materiały. Jeżeli Strona wzywająca zaakceptuje warunek, jest nim związana.
  - b) Strona wezwana, która dostarcza informacje lub materiały podlegające takiemu warunkowi, może zażądać od Strony wzywającej przedstawienia w odniesieniu do tego warunku wyjaśnień dotyczących wykorzystania takich informacji lub materiałów.

Sekcja 4

Procedury dotyczące wzajemnej pomocy w sytuacjach nadzwyczajnych

Artykuł 10

Wzajemna pomoc w sytuacjach nadzwyczajnych

1. Każda Strona może zwrócić się o wzajemną pomoc w trybie przyspieszonym, jeżeli uzna, że zaistniała sytuacja nadzwyczajna. Wniosek wydany na podstawie niniejszego artykułu zawiera, oprócz pozostałych wymaganych elementów, opis faktów wskazujących na istnienie sytuacji nadzwyczajnej oraz opis, w jaki sposób pomoc, o którą się zwrócono, odnosi się do tej sytuacji.
2. Strona wezwana przyjmuje taki wniosek w formie elektronicznej. Może ona wymagać zapewnienia przed przyjęciem wniosku odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa i uwierzytelnienia.
3. Strona wezwana może zwrócić się o udzielenie informacji uzupełniających w trybie przyspieszonym w celu oceny wniosku. Strona wzywająca dostarcza takie informacje uzupełniające w trybie przyspieszonym.
4. Po stwierdzeniu, że zaistniała sytuacja nadzwyczajna i spełnione zostały pozostałe wymogi dotyczące wzajemnej pomocy, Strona wezwana odpowiada na wniosek w trybie przyspieszonym.
5. Każda Strona zapewnia, aby przez dwadzieścia cztery godziny na dobę, siedem dni w tygodniu dostępna była osoba z jej organu centralnego lub innych organów odpowiedzialnych za odpowiadanie na wnioski o wzajemną pomoc, aby odpowiedzieć na wniosek wydany na podstawie niniejszego artykułu.
6. Organ centralny lub inne organy odpowiedzialne za wzajemną pomoc Strony wzywającej i Strony wezwanej mogą wspólnie postanowić, że wyniki wykonania wniosku wydanego na podstawie niniejszego artykułu lub ich egzemplarz sygnałny można przekazać Stronie wzywającej za pośrednictwem innego kanału niż ten, który został wykorzystany na potrzeby tego wniosku.
7. W przypadku gdy między Stroną wzywającą a Stroną wezwaną nie obowiązuje traktat o wzajemnej pomocy ani porozumienie oparte na jednolitym lub wspólnym ustawodawstwie, do niniejszego artykułu stosuje się art. 27 ust. 2 lit. b) i ust. 3–8 oraz art. 28 ust. 2–4 Konwencji.
8. W przypadku istnienia takiego traktatu lub porozumienia niniejszy artykuł uzupełnia się postanowieniami takiego traktatu lub porozumienia, chyba że zainteresowane Strony wspólnie postanowią, aby zamiast tych postanowień stosować niektóre lub wszystkie postanowienia Konwencji, o których mowa w ust. 7 niniejszego artykułu.

9. Przy podpisywaniu niniejszego Protokołu lub składaniu dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia każda Strona może złożyć deklarację, zgodnie z którą wnioski będzie można przysyłać również bezpośrednio do jej organów sądowych lub za pośrednictwem kanałów Międzynarodowej Organizacji Policji Kryminalnej (Interpol) lub do jej punktu kontaktowego 24/7 ustanowionego na mocy art. 35 Konwencji. W takich przypadkach organ centralny Strony wzywającej przesyła jednocześnie kopię wniosku organowi centralnemu Strony wezwanej. W przypadku przesłania wniosku bezpośrednio do organu sądowego Strony wezwanej, który nie jest właściwy do rozpatrzenia wniosku, organ ten przekazuje go właściwemu organowi krajowemu i informuje o tym bezpośrednio Stronę wzywającą.

Sekcja 5

Procedury dotyczące współpracy międzynarodowej w przypadku braku obowiązujących umów międzynarodowych

Artykuł 11

Wideokonferencje

1. Strona wzywająca może wystąpić z wnioskiem o przesłuchanie świadka lub biegłego w drodze wideokonferencji, a Strona wezwana może na to zezwolić. Strona wzywająca i Strona wezwana konsultują się w celu ułatwienia rozwiązania wszelkich kwestii, które mogą wystąpić w związku z wykonaniem takiego wniosku, w tym, w stosownych przypadkach, następujących kwestii: która ze Stron przewodniczy; które organy i osoby muszą być obecne; która ze Stron – jedna czy obie – odbiera określone przysięgi od świadka lub biegłego, udziela im ostrzeżeń lub instrukcji; sposobu przesłuchania świadka lub biegłego; sposobu należytego zagwarantowania przestrzegania praw świadka lub biegłego; rozpatrywania wniosków dotyczących przywilejów lub immunitetów; rozpatrywania sprzeciwów dotyczących pytań lub odpowiedzi oraz która ze Stron – jedna czy obie – zapewnia tłumaczenia pisemne, ustne lub protokołowanie.

2.

- a) Organy centralne Strony wezwanej i Strony wzywającej porozumiewają się ze sobą bezpośrednio do celów niniejszego artykułu. Strona wezwana może przyjąć wniosek w formie elektronicznej. Może ona wymagać zapewnienia przed przyjęciem wniosku odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa i uwiarygodnienia.
- b) Strona wezwana informuje Stronę wzywającą o przyczynach niewykonania wniosku lub opóźnienia jego wykonania. Do niniejszego artykułu stosuje się art. 27 ust. 8 Konwencji. Bez uszczerbku dla innych warunków, jakie Strona wezwana może nałożyć zgodnie z niniejszym artykułem, do niniejszego artykułu stosuje się art. 28 ust. 2–4 Konwencji.

3. Strona wezwana udzielająca pomocy na podstawie niniejszego artykułu dokłada starań, aby zapewnić obecność osoby, której zeznań lub oświadczenia dotyczy wniosek. W stosownych przypadkach Strona wezwana może, w zakresie dopuszczalnym zgodnie z jej prawem, podjąć niezbędne środki w celu zobowiązania świadka lub biegłego do stawienia się na terytorium Strony wezwanej w określonym czasie i miejscu.

4. Zastosowanie mają procedury dotyczące prowadzenia wideokonferencji określone przez Stronę wzywającą, chyba że jest to niezgodne z prawem krajowym Strony wezwanej. W przypadku takiej niezgodności lub w zakresie, w jakim procedura nie została określona przez Stronę wzywającą, Strona wezwana stosuje procedurę określoną w jej prawie krajowym, chyba że Strona wzywająca i Strona wezwana wspólnie postanowią inaczej.

5. Bez uszczerbku dla jurysdykcji na podstawie prawa krajowego Strony wzywającej, jeżeli w trakcie wideokonferencji świadek lub biegły:

- a) składa świadomie fałszywe oświadczenie, w przypadku gdy Strona wezwana zgodnie ze swoim prawem krajowym zobowiązała taką osobę do złożenia zeznań zgodnie z prawdą;
- b) odmawia złożenia zeznań, w przypadku gdy Strona wezwana zgodnie ze swoim prawem krajowym zobowiązała taką osobę do złożenia zeznań; lub

c) dopuszcza się w toku takiego postępowania innego uchybienia zabronionego przez prawo krajowe Strony wezwanej;

osoba taka podlega sankcjom na terytorium Strony wezwanej w taki sam sposób, jak gdyby taki czyn został popełniony w trakcie postępowania krajowego na jej terytorium.

6.

a) O ile Strona wzywająca i Strona wezwana nie postanowią wspólnie inaczej, wszelkie koszty związane z wykonaniem wniosku wydanego na podstawie niniejszego artykułu ponosi Strona wezwana, z wyjątkiem:

- (i) wynagrodzenia biegłego;
- (ii) kosztów tłumaczenia ustnego, pisemnego i protokołowania; oraz
- (iii) kosztów nadzwyczajnych.

b) Jeżeli wykonanie wniosku pociągnęłoby za sobą koszty nadzwyczajne, Strona wzywająca i Strona wezwana konsultują się ze sobą w celu określenia warunków wykonania wniosku.

7. W przypadku gdy Strona wzywająca i Strona wezwana wspólnie tak postanowią:

- a) postanowienia niniejszego artykułu mogą być stosowane do celów przeprowadzania audiokonferencji;
- b) technologię wideokonferencji można wykorzystać do celów lub do przesłuchań innych niż opisane w ust. 1, w tym do celów identyfikacji osób lub przedmiotów.

8. W przypadku gdy Strona wezwana postanowi zezwolić na przesłuchanie osoby podejrzanej lub oskarżonego, może ona wymagać spełnienia szczególnych warunków i zapewnienia zabezpieczeń w odniesieniu do odbierania zeznań lub oświadczeń od takich osób, przekazywania im powiadomień lub stosowania wobec nich środków proceduralnych.

Artykuł 12

Wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze i wspólne dochodzenia

1. W drodze wzajemnego porozumienia właściwe organy co najmniej dwóch Stron mogą ustanowić i prowadzić wspólny zespół dochodzeniowo-śledczy na swoich terytoriach w celu ułatwienia prowadzenia dochodzenia lub postępowania karnego, w przypadku gdy wzmocniona współpraca zostanie uznana za szczególnie użyteczną. Właściwe organy są określane przez odpowiednie zainteresowane Strony.

2. Procedury i warunki regulujące działanie wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych, takie jak ich konkretne cele, skład, zadania, czas trwania i ewentualne okresy przedłużenia, lokalizacja, organizacja, warunki zbierania, przekazywania i wykorzystywania informacji lub materiałów dowodowych, warunki dotyczące poufności oraz warunki udziału organów uczestniczących Strony w działaniach dochodzeniowych prowadzonych na terytorium innej Strony, muszą być zgodne z ustaleniami poczynionymi między tymi właściwymi organami.

3. Przy podpisywaniu niniejszego Protokołu lub składaniu dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia Strona może złożyć deklarację, zgodnie z którą jej organ centralny musi być sygnatariuszem umowy powołującej zespół lub wyrazić zgodę na taką umowę w inny sposób.

4. Te właściwe i uczestniczące organy komunikują się bezpośrednio, lecz Strony mogą również wspólnie określić inne odpowiednie kanały komunikacji, w przypadku gdy wyjątkowe okoliczności wymagają bardziej scentralizowanej koordynacji.

5. W przypadku gdy konieczne jest podjęcie czynności w ramach dochodzenia na terytorium jednej z zainteresowanych Stron, organy uczestniczące tej Strony mogą zwrócić się do swoich organów o wykonanie tych czynności bez konieczności składania przez pozostałe Strony wniosku o wzajemną pomoc. Czynności te są realizowane przez organy tej Strony na jej terytorium zgodnie z warunkami mającymi zastosowanie na mocy prawa krajowego w dochodzeniu krajowym.

6. Wykorzystania informacji lub dowodów przekazanych przez organy uczestniczące jednej ze Stron organom uczestniczącym innych zainteresowanych Stron można odmówić lub może ono zostać ograniczone w sposób określony w porozumieniu opisanym w ust. 1 i 2. Jeżeli w porozumieniu tym nie określono warunków odmowy lub ograniczenia wykorzystania, Strony mogą wykorzystać przekazane informacje lub dowody do:

- a) celów, w których zawarto porozumienie;
- b) wykrywania przestępstw innych niż te, w odniesieniu do których zawarto porozumienie, prowadzenia dochodzeń w ich sprawie i ich ścigania, pod warunkiem uzyskania uprzedniej zgody organów przekazujących informacje lub dowody. Zgoda nie jest jednak wymagana w przypadku, gdy podstawowe zasady prawne Strony wykorzystującej informacje lub dowody wymagają ujawnienia przez nią tych informacji lub dowodów w celu ochrony praw oskarżonego w postępowaniu karnym. W takim przypadku organy te bez zbędnej zwłoki powiadamiają organy, które przekazały informacje lub dowody; lub
- c) zapobieżenia sytuacji nadzwyczajnej. W takim przypadku organy uczestniczące, które otrzymały te informacje lub dowody, bez zbędnej zwłoki powiadamiają organy uczestniczące, które je przekazały, chyba że wspólnie postanowiono inaczej.

7. W przypadku braku porozumienia opisanego w ust. 1 i 2 wspólne dochodzenia mogą być prowadzone na warunkach wspólnie uzgodnionych indywidualnie dla każdego przypadku. Niniejszy ustęp stosuje się niezależnie od tego, czy między zainteresowanymi Stronami obowiązuje traktat o wzajemnej pomocy lub porozumienie oparte na jednolitym lub wzajemnym ustawodawstwie.

ROZDZIAŁ III

Warunki i zabezpieczenia

Artykuł 13

Warunki i zabezpieczenia

Zgodnie z art. 15 Konwencji każda Strona zapewnia, aby ustanowienie, wdrożenie i stosowanie uprawnień i procedur określonych w niniejszym Protokole podlegało warunkom i zabezpieczeniom określonym w jej prawie krajowym, zapewniającym odpowiednią ochronę praw człowieka i swobód.

Artykuł 14

Ochrona danych osobowych

1. Zakres

- a) O ile w ust. 1 lit. b) i c) nie postanowiono inaczej, każda Strona przetwarza dane osobowe, które otrzymuje na podstawie niniejszego Protokołu, zgodnie z ust. 2–15 niniejszego artykułu.
- b) Jeżeli w chwili otrzymania danych osobowych na podstawie niniejszego Protokołu zarówno Strona przekazująca, jak i Strona otrzymująca są wzajemnie związane umową międzynarodową ustanawiającą kompleksowe ramy ochrony danych osobowych między tymi Stronami, które to ramy mają zastosowanie do przekazywania danych osobowych do celów zapobiegania przestępstwom, ich wykrywania, prowadzenia dochodzeń w ich sprawie i ich ścigania oraz które stanowią, że przetwarzanie danych osobowych na podstawie tej umowy jest zgodne z wymogami prawodawstwa w zakresie ochrony danych osobowych zainteresowanych Stron, wówczas do danych osobowych otrzymanych na podstawie Protokołu – w odniesieniu do środków objętych zakresem takiej umowy – zamiast ust. 2–15 stosuje się postanowienia takiej umowy, o ile zainteresowane Strony nie uzgodniły inaczej.
- c) Jeżeli Strona przekazująca i Strona otrzymująca nie są wzajemnie związane umową opisaną w ust. 1 lit. b), mogą wspólnie postanowić, że przekazanie danych osobowych na podstawie niniejszego Protokołu może nastąpić na podstawie innych umów lub porozumień między zainteresowanymi Stronami zamiast ust. 2–15.

- d) Każda Strona uznaje, że przetwarzanie danych osobowych zgodnie z ust. 1 lit. a) i b) spełnia wymogi jej ram prawnych w zakresie ochrony danych osobowych w odniesieniu do międzynarodowego przekazywania danych osobowych, a dalsze zezwolenie na ich przekazywanie nie jest na mocy tych ram prawnych wymagane. Strona może odmówić przekazania danych innej Stronie lub uniemożliwić ich przekazanie na podstawie niniejszego Protokołu wyłącznie ze względu na ochronę danych zgodnie z warunkami określonymi w ust. 15, jeżeli stosuje się ust. 1 lit. a); lub zgodnie z warunkami umowy lub porozumienia, o których mowa w ust. 1 lit. b) lub c), jeżeli stosuje się jedną z tych liter.
- e) Żadne z postanowień niniejszego artykułu nie uniemożliwia Stronie stosowania bardziej rygorystycznych zabezpieczeń w odniesieniu do przetwarzania przez jej organy danych osobowych otrzymanych na podstawie niniejszego Protokołu.

2. Cel i zakres stosowania

- a) Strona, która otrzymała dane osobowe, przetwarza je do celów opisanych w art. 2. Nie przetwarza ona dalej tych danych osobowych w sposób niezgodny z tymi celami ani nie przetwarza dalej tych danych, jeżeli nie jest to dozwolone na podstawie jej krajowych ram prawnych. Niniejszy artykuł pozostaje bez uszczerbku dla możliwości nałożenia przez Stronę przekazującą dodatkowych warunków na podstawie niniejszego Protokołu w konkretnym przypadku, jednak warunki takie nie obejmują ogólnych warunków ochrony danych.
- b) Strona otrzymująca zapewnia na podstawie swoich krajowych ram prawnych, aby będące przedmiotem wniosku i przetwarzane dane osobowe były istotne do celów takiego przetwarzania i nie były nadmierne w stosunku do tych celów.

3. Jakość i integralność

Każda Strona podejmuje uzasadnione działania w celu zapewnienia, aby przechowywane dane osobowe były dokładne, kompletne i aktualne w stopniu, w jakim jest to niezbędne i właściwe dla zgodnego z prawem przetwarzania danych osobowych, z uwzględnieniem celów, w których są one przetwarzane.

4. Dane wrażliwe

Przetwarzanie przez Stronę danych osobowych ujawniających pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub inne, przynależność do związków zawodowych oraz danych genetycznych, danych biometrycznych uznanych za wrażliwe ze względu na związane z nimi ryzyko lub danych osobowych dotyczących zdrowia lub życia seksualnego odbywa się wyłącznie przy zapewnieniu odpowiednich zabezpieczeń chroniących przed ryzykiem nieuzasadnionego szkodliwego wpływu wykorzystania takich danych, w szczególności przed bezprawną dyskryminacją.

5. Okresy zatrzymywania

Każda Strona zatrzymuje dane osobowe jedynie tak długo, jak jest to niezbędne i właściwe ze względu na cele przetwarzania danych na podstawie ust. 2. W celu wypełnienia tego obowiązku każda Strona określa w krajowych ramach prawnych szczególne okresy zatrzymywania danych lub okresowy przegląd potrzeby dalszego zatrzymywania danych.

6. Decyzje zautomatyzowane

Decyzje wywołujące znaczące niekorzystne skutki dotyczące odnośnych interesów danej osoby fizycznej, której dotyczą dane osobowe, nie mogą być oparte wyłącznie na zautomatyzowanym przetwarzaniu danych osobowych, chyba że zezwalają na to przepisy krajowe i zapewniono odpowiednie zabezpieczenia obejmujące możliwość interwencji człowieka.

7. Bezpieczeństwo danych i incydenty bezpieczeństwa

- a) Każda Strona zapewnia wprowadzenie odpowiednich środków technologicznych, fizycznych i organizacyjnych w celu ochrony danych osobowych, w szczególności przed utraceniem lub przypadkowym lub nieuprawnionym dostępem, ujawnieniem, zmodyfikowaniem lub zniszczeniem („incydent bezpieczeństwa”).
- b) Po wykryciu incydentu bezpieczeństwa, w przypadku którego istnieje znaczne ryzyko wyrządzenia szkody materialnej lub niematerialnej innej osobom fizycznym lub drugiej Stronie, Strona otrzymująca niezwłocznie ocenia prawdopodobieństwo i skalę takiego incydentu oraz niezwłocznie podejmuje odpowiednie działania w celu złagodzenia takiej szkody. Działania takie obejmują zgłoszenie organowi przekazującemu lub, do celów rozdziału II sekcja 2, organowi lub organom wyznaczonym zgodnie z ust. 7 lit. c). Zgłoszenie może jednak zawierać odpowiednie ograniczenia co do jego dalszego przekazywania; zgłoszenie można opóźnić lub pominąć, gdy może ono spowodować zagrożenie dla bez-

pieczeństwa narodowego, bądź opóźnić, gdy może ono spowodować zagrożenie dla środków ochrony bezpieczeństwa publicznego. Działania takie obejmują również przekazanie zgłoszenia zainteresowanej osobie fizycznej, chyba że Strona wdrożyła odpowiednie środki w celu wyeliminowania znaczącego ryzyka. Zgłoszenie skierowane do zainteresowanej osoby fizycznej może zostać opóźnione lub pominięte na warunkach określonych w ust. 12 lit. a) ppkt (i). Strona, która otrzymała zgłoszenie, może zwrócić się o przeprowadzenie konsultacji i udzielenie dodatkowych informacji dotyczących incydentu i reakcji na niego.

- c) Przy podpisywaniu niniejszego Protokołu lub składaniu dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia każda Strona przekazuje Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy informację o organie lub organach, do których dokonuje się zgłoszenia zgodnie z ust. 7 lit. b) do celów rozdziału II sekcja 2; przekazane informacje mogą zostać następnie zmienione.

8. Prowadzenie rejestrów

Każda Strona prowadzi rejestr lub dysponuje innymi odpowiednimi środkami pozwalającymi wykazać, w jaki sposób w określonym przypadku uzyskuje się dostęp do danych osobowych osoby fizycznej oraz jak się je wykorzystuje i ujawnia.

9. Dalsze udostępnianie na terytorium Strony

- a) Jeżeli organ jednej ze Stron przekazuje dane osobowe otrzymane pierwotnie na podstawie niniejszego Protokołu innemu organowi tej Strony, ten inny organ przetwarza je zgodnie z niniejszym artykułem, z zastrzeżeniem ust. 9 lit. b).
- b) Niezależnie od ust. 9 lit. a) Strona, która złożyła zastrzeżenie na podstawie art. 17, może przekazywać otrzymane dane osobowe państwom wchodzącym w skład federacji lub podobnym jednostkom terytorialnym, pod warunkiem że Strona ta wprowadziła środki zapewniające, aby organy otrzymujące dane nadal skutecznie chroniły te dane, oferując poziom ochrony danych porównywalny z poziomem ochrony zapewnianym przez niniejszy artykuł.
- c) W przypadku oznak niewłaściwego stosowania niniejszego ustępu Strona przekazująca może zwrócić się o przeprowadzenie konsultacji i udzielenie odpowiednich informacji na temat tych oznak.

10. Dalsze przekazywanie danych do innego państwa lub organizacji międzynarodowej

- a) Strona otrzymująca może przekazać dane osobowe innemu państwu lub organizacji międzynarodowej wyłącznie za uprzednim zezwoleniem organu przekazującego lub, do celów rozdziału II sekcja 2, organu lub organów wyznaczonych zgodnie z ustępem 10 lit. b).
- b) Przy podpisywaniu niniejszego Protokołu lub składaniu dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia każda Strona przekazuje Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy informację o organie lub organach, które mogą udzielić zezwolenia do celów rozdziału II sekcja 2; przekazane informacje mogą zostać następnie zmienione.

11. Przejrzystość i zawiadomienie

- a) Każda Strona przekazuje w drodze publikacji ogólnych zawiadomień lub przez osobiste zawiadomienie osoby fizycznej, której dane osobowe zostały zgromadzone, zawiadomienie dotyczące:
  - (i) podstawy prawnej i celu (celów) przetwarzania;
  - (ii) w stosownych przypadkach, okresów zatrzymywania lub przeglądu zgodnie z ust. 5;
  - (iii) odbiorców lub kategorii odbiorców, którym ujawnia się takie dane; oraz
  - (iv) dostępu, sprostowania oraz dostępnych środków zaskarżenia.
- b) Strona może objąć każdy wymóg dotyczący osobistego zawiadomienia uzasadnionymi ograniczeniami na podstawie krajowych ram prawnych, zgodnie z warunkami określonymi w ust. 12 lit. a) ppkt (i).
- c) W przypadku gdy krajowe ramy prawne Strony przekazującej wymagają osobistego zawiadomienia osoby fizycznej, której dane przekazano innej Stronie, Strona przekazująca wdraża środki, aby w momencie przekazania danych poinformować drugą Stronę o tym wymogu i podać jej odpowiednie informacje kontaktowe. Osobistego zawiadomienia nie dokonuje się, jeżeli druga Strona zażądała zachowania poufności w odniesieniu do przekazywania danych, w przy-

padku gdy zastosowanie mają warunki dotyczące ograniczeń określone w ust. 12 lit. a) ppkt (i). Gdy ograniczenia te przestają obowiązywać i możliwe jest dokonanie osobistego zawiadomienia, druga Strona podejmuje działania w celu poinformowania Strony przekazującej. Jeżeli Strona przekazująca nie została jeszcze poinformowana, ma ona prawo zwrócić się z odpowiednim wnioskiem do Strony otrzymującej, która poinformuje ją o tym, czy utrzymać ograniczenie.

12. Dostęp i sprostowanie

- a) Każda Strona zapewnia, aby każda osoba fizyczna, której dane osobowe otrzymano na podstawie niniejszego Protokołu, była uprawniona, zgodnie z procedurami ustanowionymi w krajowych ramach prawnych i bez zbędnej zwłoki, do ubiegania się o uzyskanie i do uzyskania:
- (i) pisemnej lub elektronicznej kopii dokumentacji prowadzonej na temat danej osoby fizycznej, zawierającej dane osobowe tej osoby fizycznej oraz dostępne informacje wskazujące podstawę prawną i cele przetwarzania, okresy zatrzymywania oraz odbiorców lub kategorie odbiorców danych („dostęp”), jak również informacje dotyczące dostępnych środków zaskarżenia, pod warunkiem, że dostęp w określonym przypadku może podlegać zastosowaniu proporcjonalnych ograniczeń dozwolonych na podstawie krajowych ram prawnych, koniecznych, w momencie orzekania, do ochrony praw i wolności innych osób lub ważnych celów leżących w ogólnym interesie publicznym oraz należycie uwzględniających prawnie uzasadnione interesy danej osoby fizycznej;
  - (ii) sprostowania, jeżeli dane osobowe osoby fizycznej są nieprawidłowe lub były przetwarzane w niewłaściwy sposób; sprostowanie obejmuje – w stosownych przypadkach i w rozsądnym zakresie, biorąc pod uwagę podstawy sprostowania oraz szczególnie kontekst przetwarzania – korektę, uzupełnienie, usunięcie lub anonimizację, ograniczenie przetwarzania lub zablokowanie.
- b) W przypadku odmowy lub ograniczenia dostępu lub sprostowania danych Strona bez zbędnej zwłoki udziela osobie fizycznej odpowiedzi, w formie pisemnej, którą można dostarczyć drogą elektroniczną, informując ją o takiej odmowie lub takim ograniczeniu. W odpowiedzi umieszcza się uzasadnienie takiej odmowy lub takiego ograniczenia oraz informacje o dostępnych środkach zaskarżenia. Wszelkie koszty poniesione w związku z uzyskaniem dostępu powinny być ograniczone do rozsądnych i niewygórowanych kwot.

13. Sądowe i pozasądowe środki ochrony prawnej

Każda Strona dysponuje skutecznymi sądowymi i pozasądowymi środkami ochrony prawnej w celu naprawienia szkody z tytułu naruszenia niniejszego artykułu.

14. Nadzór

Każda Strona posiada jeden organ publiczny lub większą liczbę takich organów, które samodzielnie lub łącznie pełnią w sposób niezależny i skuteczny funkcje nadzorcze oraz posiadają uprawnienia nadzorcze w odniesieniu do środków określonych w niniejszym artykule. Funkcje i uprawnienia tych organów, działających samodzielnie lub łącznie, obejmują uprawnienia do prowadzenia dochodzeń, uprawnienia do podejmowania działań na podstawie skarg oraz zdolność do podejmowania działań naprawczych.

15. Konsultacje i zawieszenie

Strona może zawiesić przekazywanie danych osobowych innej Stronie, jeżeli posiada istotne dowody na to, że druga Strona systematycznie lub istotnie narusza warunki niniejszego artykułu lub że istotne naruszenie jest nieuchronne. Nie zawieszają one przekazywania danych bez przekazania uzasadnionego zawiadomienia i może to uczynić dopiero po zakończeniu przez zainteresowane Strony uzasadnionego okresu konsultacji, które nie przyniosły rozwiązania. Strona może jednak tymczasowo zawiesić przekazywanie danych w przypadku systematycznego lub istotnego naruszenia, które stanowi znaczące i bezpośrednie zagrożenie dla życia lub bezpieczeństwa osoby fizycznej lub znacznego nadszarpnięcia jej reputacji bądź znacznej szkody finansowej, w którym to przypadku Strona ta niezwłocznie powiadamia drugą Stronę i rozpoczyna z nią konsultacje. Jeżeli konsultacje nie doprowadziły do rozwiązania, druga Strona może na zasadzie wzajemności zawiesić przekazywanie danych, jeżeli ma istotne dowody na to, że zawieszenie przez Stronę zawieszającą było sprzeczne z warunkami niniejszego ustępu. Strona zawieszająca znosi zawieszenie niezwłocznie po usunięciu naruszenia uzasadniającego zawieszenie; wówczas zostają zniesione wszelkie zawieszenia na zasadzie wzajemności. W przypadku danych osobowych przekazanych przed zawieszeniem postępuje się nadal w sposób zgodny z niniejszym Protokołem.

ROZDZIAŁ IV

Postanowienia końcowe

Artykuł 15

Skutki niniejszego Protokołu

1.
  - a) Do niniejszego Protokołu stosuje się art. 39 ust. 2 Konwencji.
  - b) Strony będące członkami Unii Europejskiej mogą we wzajemnych stosunkach stosować prawo Unii Europejskiej regulujące kwestie, których dotyczy niniejszy Protokół.
  - c) Ust. 1 lit. b) nie wpływa na pełne stosowanie niniejszego Protokołu między Stronami będącymi członkami Unii Europejskiej a innymi Stronami.
2. Do niniejszego Protokołu stosuje się art. 39 ust. 3 Konwencji.

Artykuł 16

Podpisanie i wejście w życie

1. Protokół jest otwarty do podpisu dla Stron Konwencji, które mogą wyrazić zgodę na związanie się nim poprzez:
  - a) podpisanie bez zastrzeżenia dokonania ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia; albo
  - b) podpisanie z zastrzeżeniem dokonania ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia, a następnie ratyfikację, przyjęcie lub zatwierdzenie.
2. Dokumenty ratyfikacyjne, przyjęcia lub zatwierdzenia składa się Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy.
3. Niniejszy Protokół wchodzi w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie trzymiesięcznego okresu od dnia, w którym pięć Stron Konwencji wyrazi zgodę na związanie się niniejszym Protokołem zgodnie z postanowieniami ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.
4. Wobec każdej Strony Konwencji, która w późniejszym okresie wyrazi zgodę na związanie się niniejszym Protokołem, wchodzi on w życie pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie trzymiesięcznego okresu od dnia, w którym dana Strona wyraziła zgodę na związanie się niniejszym Protokołem, zgodnie z postanowieniami ust. 1 i 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 17

Klauzula federalna

1. Państwo federalne może zastrzec sobie prawo do wykonywania zobowiązań wynikających z niniejszego Protokołu zgodnie z podstawowymi zasadami regulującymi stosunki między władzami federalnymi a państwami wchodzącymi w skład federacji lub innymi analogicznymi jednostkami terytorialnymi, pod warunkiem że:
  - a) niniejszy Protokół stosuje się do władz federalnych państwa federalnego;
  - b) zastrzeżenie takie nie ma wpływu na zobowiązania do zapewnienia współpracy, o którą występują inne Strony zgodnie z postanowieniami rozdziału II; oraz
  - c) postanowienia art. 13 stosuje się do państw wchodzących w skład federacji lub do innych analogicznych jednostek terytorialnych.

2. Inna Strona może uniemożliwić organom, dostawcom usług lub podmiotom na swoim terytorium podjęcie współpracy w odpowiedzi na wniosek lub nakaz przekazany bezpośrednio przez państwo wchodzące w skład federacji lub inną analogiczną jednostkę terytorialną państwa federalnego, które złożyło zastrzeżenie zgodnie z ust. 1, chyba że dane państwo federalne skieruje do Sekretarza Generalnego Rady Europy notyfikację, zgodnie z którą państwo wchodzące w skład federacji lub inna analogiczna jednostka terytorialna stosują się do zobowiązań wynikających z niniejszego Protokołu mających zastosowanie do danego państwa federalnego. Sekretarz Generalny Rady Europy tworzy i aktualizuje rejestr takich notyfikacji.

3. Inna Strona nie uniemożliwia organom, dostawcom usług ani podmiotom na swoim terytorium podjęcia współpracy z państwem wchodzącym w skład federacji lub inną analogiczną jednostką terytorialną ze względu na zastrzeżenie złożone na podstawie ust. 1, jeżeli nakaz lub wniosek przekazano za pośrednictwem władz federalnych lub jeżeli umowę w sprawie wspólnego zespołu dochodzeniowo-śledczego na podstawie art. 12 zawarto z udziałem władz federalnych. W takich sytuacjach władze federalne zapewniają wypełnienie mających zastosowanie zobowiązań wynikających z Protokołu, pod warunkiem że w odniesieniu do ochrony danych osobowych przekazywanych państwu wchodzącym w skład federacji lub analogicznym jednostkom terytorialnym zastosowanie mają wyłącznie warunki określone w art. 14 ust. 9 lub, w stosownych przypadkach, warunki umowy lub porozumienia, o których mowa w art. 14 ust. 1 lit. b) lub c).

4. W odniesieniu do postanowień niniejszego Protokołu, których wykonanie należy do jurysdykcji państw wchodzących w skład federacji lub innych analogicznych jednostek terytorialnych, nie mających obowiązku – zgodnie z ich konstytucyjnym systemem federalnym – podejmowania działań legislacyjnych, władze federalne przedstawiają właściwym organom tych państw informację o wspomnianych postanowieniach łącznie ze swoją pozytywną o nich opinią, aby zachęcić je do podjęcia stosownych działań implementacyjnych.

Artykuł 18

Terytorialny zakres zastosowania

1. Niniejszy Protokół stosuje się do terytorium lub terytoriów określonych w deklaracji złożonej przez Stronę na podstawie art. 38 ust. 1 lub 2 Konwencji w zakresie, w jakim nie wycofano takiej deklaracji na podstawie art. 38 ust. 3.
2. Przy podpisywaniu niniejszego Protokołu lub składaniu dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia Strona może złożyć deklarację, zgodnie z którą niniejszy Protokół nie będzie miał zastosowania do terytorium lub terytoriów określonych w deklaracji Strony złożonej na podstawie art. 38 ust. 1 lub 2 Konwencji.
3. Deklaracja złożona na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu może zostać wycofana w odniesieniu do każdego terytorium wskazanego w takiej deklaracji w drodze notyfikacji skierowanej do Sekretarza Generalnego Rady Europy. Wycofanie wywiera skutek pierwszego dnia miesiąca po upływie trzymiesięcznego okresu od dnia otrzymania notyfikacji przez Sekretarza Generalnego.

Artykuł 19

Zastrzeżenia i deklaracje

1. W drodze pisemnej notyfikacji skierowanej do Sekretarza Generalnego Rady Europy każda Strona Konwencji może przy podpisywaniu niniejszego Protokołu lub składaniu dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia złożyć deklarację, zgodnie z którą korzysta ona z zastrzeżenia lub zastrzeżeń określonych w art. 7 ust. 9 lit. a) i b), art. 8 ust. 13 oraz art. 17 niniejszego Protokołu. Składanie innych zastrzeżeń jest niedopuszczalne.
2. W drodze pisemnej notyfikacji skierowanej do Sekretarza Generalnego Rady Europy każda Strona Konwencji może przy podpisywaniu niniejszego Protokołu lub składaniu dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia złożyć deklarację lub deklaracje określone w art. 7 ust. 2 lit. b) i ust. 8; art. 8 ust. 11; art. 9 ust. 1 lit. b) i ust. 5; art. 10 ust. 9; art. 12 ust. 3; oraz art. 18 ust. 2 niniejszego Protokołu.
3. W drodze pisemnej notyfikacji skierowanej do Sekretarza Generalnego Rady Europy każda Strona Konwencji składa wszelkie deklaracje, notyfikacje lub informacje określone w art. 7 ust. 5 lit. a) i e); art. 8 ust. 4 i ust. 10 lit. a) i b); art. 14 ust. 7 lit. c) i ust. 10 lit. b); oraz art. 17 ust. 2 niniejszego Protokołu zgodnie z określonymi w nich warunkami.

*Artykuł 20***Status i wycofanie zastrzeżeń**

1. Strona, która złożyła zastrzeżenie zgodnie z art. 19 ust. 1, wycofuje je w całości lub w części, gdy tylko pozwoli na to okoliczności. Wycofanie takie wywiera skutek z dniem otrzymania notyfikacji przez Sekretarza Generalnego Rady Europy. Jeżeli w notyfikacji podaje się, że wycofanie zastrzeżenia wywiera skutek w określonym w nim dniu, a dzień ten jest późniejszy niż dzień otrzymania notyfikacji przez Sekretarza Generalnego, wycofanie wywiera skutek w tym późniejszym dniu.
2. Sekretarz Generalny Rady Europy może okresowo zwracać się do Stron, które zgłosiły jedno lub kilka zastrzeżeń zgodnie z art. 19 ust. 1, o przedstawienie informacji na temat perspektyw wycofania takiego zastrzeżenia lub takich zastrzeżeń.

*Artykuł 21***Zmiany**

1. Każda Strona niniejszego Protokołu może proponować zmiany do niniejszego Protokołu, a Sekretarz Generalny Rady Europy przekazuje je państwom członkowskim Rady Europy oraz Stronom i sygnatariuszom Konwencji, jak również każdemu państwu, które zaproszono do przystąpienia do Konwencji.
2. Każdą zmianę zaproponowaną przez Stronę przekazuje się Europejskiemu Komitetowi ds. Przystępczości (CDPC), który przedkłada Komitetowi Ministrów swoją opinię na temat danej proponowanej zmiany.
3. Komitet Ministrów rozpatruje proponowaną zmianę oraz opinię przedłożoną przez CDPC i może przyjąć daną zmianę po konsultacji ze Stronami Konwencji.
4. Tekst każdej zmiany przyjętej przez Komitet Ministrów zgodnie z ust. 3 przekazywany jest Stronom niniejszego Protokołu do akceptacji.
5. Każda zmiana przyjęta zgodnie z ust. 3 wchodzi w życie trzydziestego dnia po zawiadomieniu Sekretarza Generalnego przez wszystkie Strony niniejszego Protokołu o jej zaakceptowaniu.

*Artykuł 22***Rozstrzygnięcie sporów**

Do niniejszego Protokołu stosuje się art. 45 Konwencji.

*Artykuł 23***Konsultacje między Stronami i ocena wdrażania**

1. Do niniejszego Protokołu stosuje się art. 46 Konwencji.
2. Strony dokonują okresowej oceny skutecznego stosowania i wdrażania postanowień niniejszego Protokołu. Art. 2 Regulaminu wewnętrznego komitetu Konwencji o cyberprzestępczości w brzmieniu zmienionym w dniu 16 października 2020 r. stosuje się odpowiednio. Pięć lat po wejściu w życie niniejszego Protokołu Strony dokonują wstępnego przeglądu procedur określonych w tym artykule i mogą je zmienić w drodze konsensusu w zakresie, w jakim procedury te mają zastosowanie do niniejszego Protokołu.
3. Przegląd art. 14 rozpoczyna się po wyrażeniu przez dziesięć Stron Konwencji zgody na związanie się niniejszym Protokołem.

*Artykuł 24***Wypowiedzenie**

1. Każda Strona może w dowolnej chwili wypowiedzieć niniejszy Protokół, kierując do Sekretarza Generalnego Rady Europy odpowiednią notyfikacją.
2. Wypowiedzenie staje się skuteczne pierwszego dnia miesiąca następującego po upływie trzymiesięcznego okresu od dnia otrzymania notyfikacji przez Sekretarza Generalnego.
3. Wypowiedzenie Konwencji przez Stronę niniejszego Protokołu stanowi wypowiedzenie niniejszego Protokołu.
4. W przypadku informacji lub dowodów przekazanych przed dniem, w którym wypowiedzenie stało się skuteczne, postępuje się nadal w sposób zgodny z niniejszym Protokołem.

*Artykuł 25***Notyfikacja**

Sekretarz Generalny Rady Europy notyfikuje państwom członkowskim Rady Europy, Stronom i sygnatariuszom Konwencji oraz wszystkim państwom, które zostały zaproszone do przystąpienia do Konwencji:

- a) każdy akt podpisania;
- b) złożenie każdego dokumentu ratyfikacyjnego, przyjęcia lub zatwierdzenia;
- c) każdą datę wejścia w życie niniejszego Protokołu zgodnie z art. 16 ust. 3 i 4;
- d) każdą deklarację lub każde zastrzeżenie złożone zgodnie z art. 19 lub wycofanie zastrzeżeń zgodnie z art. 20;
- e) wszelkie inne akty, notyfikacje lub informacje związane z niniejszym Protokołem.

Na dowód czego, niżej podpisani, odpowiednio do tego umocowani, podpisali niniejszy Protokół.

Sporządzono w Strasburgu dnia 12 maja 2022 r., w językach angielskim i francuskim, przy czym oba teksty są jednakowo autentyczne, w jednym egzemplarzu, który zostanie złożony w archiwach Rady Europy. Sekretarz Generalny Rady Europy prześle poświadczony kopie każdemu państwu członkowskiemu Rady Europy, Stronom i sygnatariuszom Konwencji oraz każdemu państwu, które zaproszono do przystąpienia do Konwencji.

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE) 2023/436

z dnia 14 lutego 2023 r.

upoważniająca państwa członkowskie do ratyfikowania, w interesie Unii Europejskiej, Drugiego protokołu dodatkowego do Konwencji o cyberprzestępczości dotyczącego wzmocnionej współpracy i ujawniania elektronicznego materiału dowodowego

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 16 i art. 82 ust. 1, w związku z art. 218 ust. 6,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 6 czerwca 2019 r. Rada upoważniła Komisję do uczestnictwa, w imieniu Unii, w negocjacjach w sprawie Drugiego protokołu dodatkowego do Konwencji Rady Europy o cyberprzestępczości (CETS nr 185) (zwanej dalej „Konwencją o cyberprzestępczości”).
- (2) Drugi protokół dodatkowy do Konwencji o cyberprzestępczości dotyczący wzmocnionej współpracy i ujawniania elektronicznego materiału dowodowego (zwany dalej „Protokołem”) został przyjęty przez Komitet Ministrów Rady Europy w dniu 17 listopada 2021 r. i ma zostać otwarty do podpisu w dniu 12 maja 2022 r.
- (3) Postanowienia Protokołu należą do dziedziny objętej w znacznym stopniu wspólnymi zasadami w rozumieniu art. 3 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w tym instrumentami ułatwiającymi współpracę wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych, zapewniającymi minimalne standardy praw procesowych, a także zabezpieczenia służące ochronie danych i prywatności.
- (4) Komisja przedłożyła również wnioski ustawodawcze dotyczące rozporządzenia w sprawie europejskiego nakazu wydania dowodów dotyczącego elektronicznego materiału dowodowego w sprawach karnych i europejskiego nakazu zabezpieczenia dowodów dotyczącego elektronicznego materiału dowodowego w sprawach karnych oraz dyrektywy ustanawiającej zharmonizowane przepisy dotyczące wyznaczania przedstawicieli prawnych w celu gromadzenia dowodów na potrzeby postępowań karnych, zawierające wymóg kierowania wiążących transgranicznych europejskich nakazów wydania dowodów i zabezpieczenia dowodów bezpośrednio do przedstawiciela dostawcy usług w innym państwie członkowskim.
- (5) Uczestnicząc w negocjacjach w sprawie Protokołu, Komisja zapewniła jego zgodność z odpowiednimi wspólnymi zasadami Unii.
- (6) Niektóre zastrzeżenia, deklaracje, notyfikacje i informacje dotyczące Protokołu wynikają z konieczności zapewnienia zgodności Protokołu z prawem i politykami Unii. Pozostałe są istotne dla zapewnienia jednolitego stosowania Protokołu przez państwa członkowskie Unii będące Stronami Protokołu (zwane dalej „państwami członkowskimi będącymi Stronami”) w ich stosunkach z państwami trzecimi będącymi Stronami Protokołu (zwanymi dalej „państwami trzecimi będącymi Stronami”), a także skutecznego stosowania Protokołu.
- (7) Zastrzeżenia, deklaracje, notyfikacje i informacje będące przedmiotem wytycznych skierowanych do państw członkowskich w załączniku do niniejszej decyzji pozostają bez uszczerbku dla innych zastrzeżeń lub deklaracji, które państwa te mogą chcieć złożyć indywidualnie, o ile pozwala na to Protokół.
- (8) Państwa członkowskie, które w momencie podpisywania Protokołu nie złożyły zastrzeżeń, deklaracji, notyfikacji lub informacji zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji, powinny tego dokonać przy składaniu instrumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia Protokołu.

⁽¹⁾ Zgoda z dnia 17 stycznia 2023 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

- (9) Po ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu Protokołu państwa członkowskie powinny ponadto postępować zgodnie ze wskazaniami określonymi w załączniku do niniejszej decyzji.
- (10) W Protokole przewidziano szybkie procedury usprawniające transgraniczny dostęp do elektronicznego materiału dowodowego i wysoki poziom zabezpieczeń. Wejście w życie Protokołu przyczyni się zatem do walki z cyberprzestępczością i innymi formami przestępczości na poziomie światowym poprzez ułatwienie współpracy między państwami członkowskimi będącymi Stronami a państwami trzecimi będącymi Stronami, zapewni wysoki poziom ochrony osób fizycznych oraz uwzględni kwestię kolizji praw.
- (11) W Protokole ustanowiono odpowiednie zabezpieczenia zgodnie z wymogami dotyczącymi międzynarodowego przekazywania danych osobowych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 ⁽²⁾ i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 ⁽³⁾. Wejście Protokołu w życie przyczyni się zatem do propagowania unijnych standardów ochrony danych na poziomie światowym, ułatwi przepływ danych między państwami członkowskimi będącymi Stronami a państwami trzecimi będącymi Stronami, a także zapewni przestrzeganie przez państwa członkowskie będące Stronami ich obowiązków wynikających z unijnych przepisów o ochronie danych.
- (12) Szybkie wejście w życie Protokołu potwierdzi ponadto status Konwencji o cyberprzestępczości jako głównych wielostronnych ram walki z cyberprzestępczością.
- (13) Unia nie może ratyfikować Protokołu, ponieważ jego Stronami mogą być jedynie państwa.
- (14) Do ratyfikowania Protokołu należy zatem upoważnić państwa członkowskie, działające wspólnie w interesie Unii.
- (15) Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 ⁽⁴⁾ skonsultowano się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych, który wydał opinię w dniu 21 stycznia 2022 r.
- (16) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i do TFUE, bez uszczerbku dla art. 4 tego protokołu, Irlandia nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (17) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do TUE i do TFUE, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (18) Autentyczne wersje Protokołu to angielska i francuska wersja tekstu, przyjęte przez Komitet Ministrów Rady Europy w dniu 17 listopada 2021 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się państwa członkowskie do ratyfikowania, w interesie Unii, Drugiego protokołu dodatkowego do Konwencji o cyberprzestępczości dotyczącego wzmocnionej współpracy i ujawniania elektronicznego materiału dowodowego (zwanego dalej „Protokołem”) ⁽⁵⁾.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchyłająca decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1725 z dnia 23 października 2018 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii i swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia rozporządzenia (WE) nr 45/2001 i decyzji nr 1247/2002/WE (Dz.U. L 295 z 21.11.2018, s. 39).

⁽⁵⁾ Zob. s. 28 niniejszego Dziennika Urzędowego.

Artykuł 2

1. Ratyfikując Protokół, państwa członkowskie, które w momencie jego podpisania nie złożyły zastrzeżeń, deklaracji, notyfikacji lub informacji zgodnie z sekcją 1–3 załącznika do niniejszej decyzji, dokonują tego przy składaniu instrumentu ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia Protokołu.
2. Po ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu Protokołu państwa członkowskie postępują ponadto zgodnie ze wskazaniami określonymi w sekcji 4 załącznika do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 lutego 2023 r.

*W imieniu Rady
Przewodnicząca
E. SVANTESSON*

ZAŁĄCZNIK

Niniejszy załącznik określa zastrzeżenia, deklaracje, notyfikacje, informacje oraz wskazania, o których mowa w art. 2.

1. Zastrzeżenia

Zgodnie z art. 19 ust. 1 Protokołu Strona może złożyć deklarację, zgodnie z którą korzysta ona z zastrzeżenia lub zastrzeżeń określonych w niektórych artykułach Protokołu.

Zgodnie z art. 7 ust. 9 lit. a) Protokołu Strona może zastrzec sobie prawo do niestosowania art. 7 (Ujawnianie informacji odnoszących się do abonenta). Państwa członkowskie powstrzymują się od złożenia takiego zastrzeżenia.

Zgodnie z art. 7 ust. 9 lit. b) Protokołu Strona może, z zastrzeżeniem warunków określonych w tym postanowieniu, zastrzec sobie prawo do niestosowania art. 7 do niektórych rodzajów numerów dostępu. Państwa członkowskie mogą złożyć takie zastrzeżenie, ale jedynie w odniesieniu do numerów dostępu innych niż numery dostępu, które są niezbędne ze względu na jedyny cel polegający na identyfikacji użytkownika.

Zgodnie z art. 8 ust. 13 Protokołu Strona może zastrzec sobie prawo do niestosowania art. 8 (Wykonywanie nakazów innej Strony dotyczących niezwłocznego dostarczenia informacji odnoszących się do abonenta i danych o ruchu) do danych o ruchu. Państwa członkowskie zachęca się do powstrzymania się od składania takiego zastrzeżenia.

W przypadku gdy art. 19 ust. 1 stanowi podstawę dla innych zastrzeżeń, państwa członkowskie są upoważnione do rozważenia takich zastrzeżeń i ich złożenia.

2. Deklaracje

Zgodnie z art. 19 ust. 2 Protokołu Strona może złożyć deklaracje określone w niektórych artykułach Protokołu.

Zgodnie z art. 7 ust. 2 lit. b) Protokołu Strona może – w odniesieniu do nakazów wydanych dostawcom usług na swoim terytorium – złożyć następującą deklarację:

„Nakaz na podstawie art. 7 ust. 1 musi być wydany przez prokuratora lub inny organ sądowy bądź pod nadzorem prokuratora lub innego organu sądowego, lub też wydany w inny sposób pod niezależnym nadzorem.”.

Państwa członkowskie składają – w odniesieniu do nakazów wydanych dostawcom usług na ich terytorium – deklarację określoną w akapicie drugim niniejszej sekcji.

Zgodnie z art. 9 (Niezwłoczne ujawnienie przechowywanych danych informatycznych w sytuacji nadzwyczajnej) ust. 1 lit. b) Protokołu Strona może złożyć deklarację, zgodnie z którą nie będzie wykonywała wniosków wydanych na podstawie ust. 1 lit. a) tego artykułu, których przedmiotem jest jedynie ujawnienie informacji odnoszących się do abonenta. Państwa członkowskie zachęca się do powstrzymania się od składania takiej deklaracji.

W przypadku gdy art. 19 ust. 2 stanowi podstawę dla innych deklaracji, państwa członkowskie są upoważnione do rozważenia takich deklaracji i ich złożenia.

3. Deklaracje, notyfikacje lub informacje

Zgodnie z art. 19 ust. 3 Protokołu Strona składa wszelkie deklaracje, notyfikacje lub informacje określone w niektórych artykułach Protokołu zgodnie z określonymi w nich warunkami.

Zgodnie z art. 7 ust. 5 lit. a) Protokołu Strona może skierować do Sekretarza Generalnego Rady Europy notyfikację, zgodnie z którą w przypadku wydania dostawcy usług na jej terytorium nakazu na podstawie ust. 1 tego artykułu Strona ta będzie wymagała, w każdym przypadku lub w określonych okolicznościach, jednoczesnego powiadomienia o nakazie oraz przekazania informacji uzupełniających i streszczenia faktów związanych z dochodzeniem lub postępowaniem karnym. W związku z tym państwa członkowskie kierują do Sekretarza Generalnego Rady Europy następującą notyfikację:

„W przypadku wydania dostawcy usług na terytorium [państwa członkowskiego] nakazu na podstawie art. 7 ust. 1, [państwo członkowskie] wymaga w każdym przypadku jednoczesnego powiadomienia o nakazie oraz przekazania informacji uzupełniających i streszczenia faktów związanych z dochodzeniem lub postępowaniem karnym.”.

Zgodnie z art. 7 ust. 5 lit. e) Protokołu państwa członkowskie wyznaczają jeden organ właściwy do otrzymywania powiadomień zgodnie z art. 7 ust. 5 lit. a) Protokołu oraz do wykonywania działań opisanych w art. 7 ust. 5 lit. b), c) i d) Protokołu, a w przypadku skierowania do Sekretarza Generalnego Rady Europy notyfikacji zgodnie z art. 7 ust. 5 lit. a) Protokołu po raz pierwszy – przekazują Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy informacje kontaktowe tego organu.

Zgodnie z art. 8 ust. 4 Protokołu Strona może złożyć deklarację, zgodnie z którą do wykonania nakazów wydanych na podstawie ust. 1 tego artykułu wymagane będą dodatkowe informacje uzupełniające. W związku z tym państwa członkowskie składają następującą deklarację:

„Do wykonania nakazów wydanych na podstawie art. 8 ust. 1 wymagane są dodatkowe informacje uzupełniające. Wymagane dodatkowe informacje uzupełniające będą uzależnione od okoliczności wydanego nakazu i związanego z nim dochodzenia lub postępowania karnego.”.

Zgodnie z art. 8 ust. 10 lit. a) i b) Protokołu państwa członkowskie przekazują i na bieżąco aktualizują informacje kontaktowe dotyczące organów wyznaczonych na potrzeby przekazania nakazu wydanego na podstawie art. 8 oraz organów wyznaczonych na potrzeby otrzymania nakazu wydanego na podstawie art. 8. Państwa członkowskie, które uczestniczą we wzmocnionej współpracy ustanowionej rozporządzeniem Rady (UE) 2017/1939⁽¹⁾ wdrażającym wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej, uwzględniają Prokuraturę Europejską – w ramach wykonywania przez nią właściwości określonych w art. 22, 23 i 25 tego rozporządzenia – wśród organów, o których informacje są przekazywane na podstawie art. 8 ust. 10 lit. a) i b) Protokołu i dokonują tego w sposób skoordynowany.

W związku z tym państwa członkowskie składają następującą deklarację:

„Zgodnie z art. 8 ust. 10 [państwo członkowskie] jako państwo członkowskie Unii Europejskiej uczestniczące we wzmocnionej współpracy w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej wyznacza Prokuraturę Europejską, w ramach wykonywania przez nią właściwości określonych w art. 22, 23 i 25 rozporządzenia (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażającego wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej, jako właściwy organ.”.

Zgodnie z art. 14 ust. 7 lit. c) Protokołu państwa członkowskie przekazują Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy informację o organie lub organach, które należy zawiadomić zgodnie z art. 14 ust. 7 lit. b) Protokołu do celów rozdziału II sekcja 2 Protokołu, w związku z incydentem bezpieczeństwa.

Zgodnie z art. 14 ust. 10 lit. b) Protokołu państwa członkowskie przekazują Sekretarzowi Generalnemu Rady Europy informację o organie lub organach, które mogą udzielić zezwolenia do celów rozdziału II sekcja 2 Protokołu, w odniesieniu do dalszego przekazywania do innego państwa lub organizacji międzynarodowej danych otrzymanych na podstawie Protokołu.

W przypadku gdy art. 19 ust. 3 Protokołu stanowi podstawę dla innych deklaracji, notyfikacji lub informacji, państwa członkowskie są upoważnione do rozważenia takich deklaracji, notyfikacji lub informacji i ich złożenia.

4. Inne wskazania

Państwa członkowskie uczestniczące we wzmocnionej współpracy ustanowionej rozporządzeniem (UE) 2017/1939 zapewniają, aby Prokuratura Europejska mogła, w ramach wykonywania swoich właściwości określonych w art. 22, 23 i 25 tego rozporządzenia, wnioskować o współpracę na podstawie Protokołu w taki sam sposób jak prokuratorzy krajowi tych państw członkowskich.

W odniesieniu do stosowania art. 7, w szczególności w odniesieniu do niektórych rodzajów numerów dostępu, państwa członkowskie mogą poddać nakaz wydany na podstawie tego artykułu kontroli prokuratora lub innego organu sądowego, gdy ich właściwy organ otrzyma jednocześnie powiadomienie o nakazie przed ujawnieniem żądanych informacji przez dostawcę.

Zgodnie z art. 14 ust. 11 lit. c) Protokołu państwa członkowskie zapewniają, aby przy przekazywaniu danych do celów Protokołu strona otrzymująca została poinformowana o tym, że krajowe ramy prawne państw członkowskich wymagają osobistego zawiadomienia osoby fizycznej, której dane przekazano.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

W odniesieniu do międzynarodowego przekazywania danych na podstawie Umowy między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Unią Europejską w sprawie ochrony informacji osobowych powiązanych z zapobieganiem przestępczości, prowadzeniem postępowań przygotowawczych, wykrywaniem i ściganiem czynów zabronionych ⁽²⁾ (zwanej dalej „Umową ramową”) państwa członkowskie informują właściwe organy Stanów Zjednoczonych, do celów art. 14 ust. 1 lit. b) Protokołu, że Umowa ramowa ma zastosowanie do wzajemnego przekazywania danych osobowych na podstawie Protokołu między właściwymi organami. Państwa członkowskie biorą jednak pod uwagę, że Umowę ramową należy uzupełnić dodatkowymi zabezpieczeniami, które uwzględnią szczególne wymagania dotyczące przekazywania elektronicznego materiału dowodowego bezpośrednio przez dostawców usług, a nie między organami, jak przewidziano to w Protokole. W związku z tym państwa członkowskie przekazują właściwym organom Stanów Zjednoczonych następującą informację:

„Do celów art. 14 ust. 1 lit. b) Drugiego protokołu dodatkowego do Konwencji Rady Europy o cyberprzestępczości (zwanego dalej „Protokołem”) [państwo członkowskie] uznaje, że Umowa między Stanami Zjednoczonymi Ameryki a Unią Europejską w sprawie ochrony informacji osobowych powiązanych z zapobieganiem przestępczości, prowadzeniem postępowań przygotowawczych, wykrywaniem i ściganiem czynów zabronionych (zwana dalej „Umową ramową”) ma zastosowanie do wzajemnego przekazywania danych osobowych na podstawie Protokołu między właściwymi organami. W odniesieniu do przekazywania danych między dostawcami usług a organami na podstawie Protokołu Umowa ramowa ma zastosowanie jedynie w połączeniu z dalszą, szczególną umową w rozumieniu art. 3 ust. 1 Umowy ramowej, która odnosi się do szczególnych wymagań dotyczących przekazywania elektronicznego materiału dowodowego bezpośrednio przez dostawców usług, a nie między organami. W razie braku takiej szczególnej umowy dotyczącej przekazywania danych podstawą do takiego przekazywania może być Protokół; w takim przypadku stosuje się art. 14 ust. 1 lit. a) Protokołu w związku z art. 14 ust. 2–15.”.

Państwa członkowskie zapewniają, aby art. 14 ust. 1 lit. c) Protokołu był przez nie stosowany wyłącznie wtedy, gdy Komisja Europejska przyjęła w odniesieniu do danego państwa trzeciego decyzję stwierdzającą odpowiedni stopień ochrony zgodnie z art. 45 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 ⁽³⁾ lub art. 36 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 ⁽⁴⁾, która to decyzja obejmuje odpowiednie przekazywanie danych, lub na podstawie innej umowy zapewniającej odpowiednie zabezpieczenia w zakresie ochrony danych zgodnie z art. 46 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) 2016/679 lub art. 37 ust. 1 lit. a) dyrektywy (UE) 2016/680.

⁽²⁾ Dz.U. L 336 z 10.12.2016, s. 3.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/680 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępczości, prowadzenia postępowań przygotowawczych, wykrywania i ścigania czynów zabronionych i wykonywania kar, w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia decyzji ramowej Rady 2008/977/WSiSW (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 89).

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2023/437**z dnia 22 lutego 2023 r.****w sprawie wniosku o rejestrację europejskiej inicjatywy obywatelskiej zatytułowanej „Zapewnienie godnego przyjęcia migrantów w Europie” zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/788***(notyfikowana jako dokument nr C(2023) 1121)***(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/788 z dnia 17 kwietnia 2019 r. w sprawie europejskiej inicjatywy obywatelskiej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 2 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) 30 grudnia 2022 r. do Komisji wpłynął wniosek o rejestrację europejskiej inicjatywy obywatelskiej zatytułowanej „Zapewnienie godnego przyjęcia migrantów w Europie”.
- (2) Cele inicjatywy określone przez organizatorów są następujące: „Traktowanie migrantów w Unii Europejskiej (UE) zbyt często wiąże się z brakiem poszanowania zasad godności człowieka, będących podstawową wartością Unii. Główną tego przyczyną jest naszym zdaniem utrzymująca się nieadekwatność przepisów europejskich oraz brak solidarności między państwami członkowskimi. Jako że Unia stanowi »przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w poszanowaniu praw podstawowych«, my, obywatele europejscy, zwracamy się do UE o zapewnienie godnego przyjmowania migrantów od chwili przybycia na terytorium Unii, zgodnie z prawami podstawowymi przyznanymi każdemu człowiekowi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej i prawie międzynarodowym. Aby przyczynić się do osiągnięcia tego celu, wzywamy, w ramach opracowywania wspólnej polityki azylowej, o przyjęcie rozporządzeń, aby: 1) wprowadzić nowy mechanizm rozmieszczania osób ubiegających się o azyl w UE, na podstawie ich wolnej woli i rzeczywistej solidarności między państwami członkowskimi (zmiana rozporządzenia dublińskiego); 2) nadać charakter wiążący standardom recepcyjnym w państwach członkowskich w odniesieniu do żywności, zdrowia, mieszkalnictwa, edukacji i pracy, które to standardy zagwarantują osobom ubiegającym się o azyl godne warunki życia, porównywalne w całej Unii”.
- (3) Załącznik do inicjatywy zawiera bardziej szczegółowe informacje na temat przedmiotu, celów i kontekstu inicjatywy. Organizatorzy twierdzą, że mimo ciągłego dążenia Komisji do poprawy dysfunkcyjnego systemu azylu i migracji, zarówno na szczeblu unijnym, jak i krajowym nadal konieczne jest przyjęcie wielu zmian legislacyjnych i politycznych, aby zapewnić godne traktowanie wszystkich migrantów. Po pierwsze organizatorzy zwracają się do Komisji o ustanowienie nowego mechanizmu rozmieszczania osób ubiegających się o azyl w Unii poprzez zmianę rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 ⁽²⁾ w celu zrównoważenia podziału przyjmowania osób ubiegających się o azyl w UE, przy uwzględnieniu aspiracji tych osób jako nowego kryterium, oraz zapewnienia wiążącego solidarnościowego mechanizmu relokacji między państwami członkowskimi, aby umożliwić korektę nieproporcjonalnych alokacji. Po drugie wzywają do przyjęcia rozporządzenia dotyczącego warunków przyjmowania osób ubiegających się o azyl w UE, aby zagwarantować im godny poziom życia oraz porównywalne warunki życia w całej Unii; rozporządzenie powinno nałożyć na państwa członkowskie obowiązek pełnego poszanowania praw podstawowych, zapewnić, aby świadczenia materialne w ramach przyjmowania przysługujące osobom ubiegającym się o azyl były zgodne ze standardami operacyjnymi i wskaźnikami opracowanymi przez Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu (EASO), gwarantować przestrzeganie praw dziecka, ułatwiać dostęp do zatrudnienia oraz określić plany przyjmowania w sytuacjach wyjątkowych.
- (4) Przedłożono również dodatkowy dokument zawierający informacje na temat kontekstu proponowanej inicjatywy obywatelskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 130 z 17.5.2019, s. 55.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (Dz.U. L 180 z 29.6.2013, s. 31).

- (5) Jeżeli chodzi o cele inicjatywy, Komisja może przedstawić wniosek dotyczący aktu prawnego wprowadzającego nowy mechanizm rozmieszczania osób ubiegających się o azyl oraz nadającego wiążący charakter pewnym standardom recepcyjnym w państwach członkowskich na podstawie art. 78 ust. 2 Traktatu.
- (6) Z powyższych względów żadna z części inicjatywy nie wykracza w sposób oczywisty poza kompetencje Komisji do przedłożenia wniosku dotyczącego aktu prawnego Unii w celu wprowadzenia w życie Traktatów.
- (7) Konkluzja ta pozostaje bez uszczerbku dla oceny, czy w tym przypadku spełnione są konkretne warunki merytoryczne wymagane do podjęcia działań przez Komisję, w tym zgodność z zasadami proporcjonalności i pomocności oraz z prawami podstawowymi.
- (8) Grupa organizatorów przedstawiła odpowiednie dowody na to, że inicjatywa spełnia wymogi określone w art. 5 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) 2019/788, i wskazała osoby wyznaczone do kontaktów zgodnie z art. 5 ust. 3 akapit pierwszy tego rozporządzenia.
- (9) Inicjatywa nie jest oczywistym nadużyciem i nie jest w sposób wyraźny niepoważna lub dokuczliwa, nie jest też w sposób oczywisty sprzeczna z wartościami Unii określonymi w art. 2 Traktatu o Unii Europejskiej ani z prawami zapisanymi w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej.
- (10) Należy zatem zarejestrować inicjatywę zatytułowaną „Zapewnienie godnego przyjęcia migrantów w Europie”.
- (11) Konkluzja, że warunki rejestracji określone w art. 6 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2019/788 są spełnione, nie oznacza, że Komisja w jakikolwiek sposób potwierdza poprawność treści inicjatywy pod względem merytorycznym, za co wyłączną odpowiedzialność ponosi grupa organizatorów inicjatywy. Treść inicjatywy wyraża jedynie poglądy grupy organizatorów i w żaden sposób nie może być rozumiana jako odzwierciedlenie poglądów Komisji,

PRZYMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym rejestruje się europejską inicjatywę obywatelską zatytułowaną „Zapewnienie godnego przyjęcia migrantów w Europie”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do grupy organizatorów inicjatywy obywatelskiej zatytułowanej „Zapewnienie godnego przyjęcia migrantów w Europie”, reprezentowanej przez następujące osoby wyznaczone do kontaktów: Stéphanie POPPE i Pascale HÖGER.

Sporządzono w Brukseli dnia 22 lutego 2023 r.

W imieniu Komisji
Věra JOUROVÁ
Wiceprzewodnicząca

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2023/438**z dnia 24 lutego 2023 r.**

przyznająca odstępstwo niektórym państwom członkowskim na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013, dotyczące stosowania sposobów innych niż techniki elektronicznego przetwarzania danych do wymiany i przechowywania informacji w ramach wersji 2 systemu kontroli importu 2

(notyfikowana jako dokument nr C(2023) 1174)

(Jedynie teksty w językach: chorwackim, duńskim, estońskim, francuskim, greckim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, rumuńskim i szwedzkim są autentyczne)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 4 w związku z art. 8 ust. 2,

po zasięgnięciu opinii Komitetu Kodeksu Celnego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 6 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 wymaga, aby wszelka wymiana informacji między organami celnymi oraz między przedsiębiorcami a organami celnymi, a także przechowywanie tych informacji zgodnie z wymogami przepisów prawa celnego odbywały się za pomocą technik elektronicznego przetwarzania danych. W tym celu i zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 Komisja opracowuje wspólne wymogi dotyczące danych.
- (2) Art. 6 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 952/2013 przewiduje możliwość przyjęcia przez Komisję w wyjątkowych przypadkach decyzji umożliwiających jednemu państwu członkowskiemu lub większej ich liczbie korzystanie z odstępstwa od stosowania technik elektronicznego przetwarzania danych do wymiany i przechowywania informacji, jeżeli takie odstępstwo jest uzasadnione specyficzną sytuacją wnioskującego państwa członkowskiego i jest przyznawane na określony czas.
- (3) Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/2151 ⁽²⁾ ustanawia program prac dotyczący rozwoju i wdrażania systemów teleinformatycznych przewidziany w unijnym kodeksie celnym („program prac”). W programie prac wymieniono systemy teleinformatyczne, które mają zostać opracowane, oraz planowane daty uruchomienia tych systemów. W programie prac określono między innymi wdrożenie i okres wdrażania systemu kontroli importu 2 („ICS2”) zgodnie z art. 6 ust. 1, art. 16, 46, 47 i 127–132 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.
- (4) W art. 278 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 952/2013 określono ponadto termin, do którego sposoby inne niż techniki elektronicznego przetwarzania danych można wykorzystywać przejściowo w celu wdrożenia przepisów dotyczących przywzowowej deklaracji skróconej i analizy ryzyka w odniesieniu do wprowadzania towarów na obszar celny Unii.
- (5) Zgodnie z programem prac państwa członkowskie mają być gotowe od dnia 1 marca 2023 r. do wdrożenia krajowego systemu przywozu jako krajowego elementu wersji 2 ICS2 w celu wymiany i przechowywania przywzowowych deklaracji skróconych przedłożonych przez przedsiębiorców w odniesieniu do towarów przewożonych transportem lotniczym oraz mają umożliwić przedsiębiorcom podłączenie się do systemu w okresie wdrażania trwającym do dnia 2 października 2023 r. i składanie przywzowowych deklaracji skróconych za pomocą tego systemu od dnia podłączenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2019/2151 z dnia 13 grudnia 2019 r. ustanawiająca program prac dotyczący rozwoju i wdrażania systemów teleinformatycznych przewidziany w unijnym kodeksie celnym (Dz.U. L 325 z 16.12.2019, s. 168).

- (6) Wystąpiły jednak trzy poważne i częściowo nieprzewidziane wydarzenia, które wszystkie mają istotny wpływ na zasoby państw członkowskich i stanowią dla nich dodatkowe wyzwania: pandemia COVID-19 spowodowała znaczne opóźnienia w rozwoju systemów informatycznych w Austrii, Francji, Grecji i Niderlandach. Wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej i spowodowany nim gwałtowny wzrost liczby zgłoszeń celnych zmusiły Francję i Niderlandy do realokacji zasobów i zmiany priorytetów. Skutki finansowe rosyjskiej inwazji na Ukrainę dla działalności w obszarze cel państw sąsiadujących lub bliskich geograficznie dodatkowo pogorszyły sytuację i wymagały dodatkowych zasobów w Austrii. W szczególności trudności związane z zamówieniami publicznymi i przetargami, a także kwestie budżetowe i kadrowe, wynikające z wyżej wymienionych okoliczności, wywarły znaczący wpływ na zdolność państw członkowskich do dotrzymania terminów, zgodnie z informacjami przedstawionymi przez Belgię, Danię, Estonię, Grecję, Francję, Chorwację, Luksemburg, Austrię, Polskę, Rumunię i Szwecję.
- (7) Te szczególne okoliczności spowodowały znaczne opóźnienia w rozwoju systemów informatycznych i uniemożliwiły niektórym państwom członkowskim zakończenie do dnia 1 marca 2023 r. wdrażania środków informatycznych w ramach elementu wersji 2 ICS2 obejmującego krajowy system przywozu. W związku z tym w dniu 16 maja 2022 r. Estonia, w dniu 19 maja 2022 r. Niderlandy, w dniu 25 maja 2022 r. Rumunia, w dniu 3 czerwca 2022 r. Grecja, w dniu 7 czerwca 2022 r. Francja, w dniu 23 września 2022 r. Dania, w dniu 28 października 2022 r. Austria, w dniu 15 grudnia 2022 r. Szwecja, w dniu 19 grudnia 2022 r. Belgia, w dniu 22 grudnia 2022 r. Luksemburg, w dniu 23 grudnia 2022 r. Chorwacja i w dniu 23 stycznia 2023 r. Polska zwróciły się o korzystanie ze sposobów wymiany i przechowywania informacji innych niż techniki elektronicznego przetwarzania danych zgodnie z art. 6 ust. 4 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 952/2013.
- (8) Zgodnie z art. 6 ust. 4 akapit trzeci tego rozporządzenia odstępstwa takie nie będą miały wpływu na wymianę informacji między korzystającym z niego państwem członkowskim a innymi państwami członkowskimi ani na wymianę i przechowywanie informacji w innych państwach członkowskich zgodnie z przepisami prawa celnego. Belgia, Dania, Estonia, Grecja, Francja, Chorwacja, Luksemburg, Niderlandy, Austria, Polska, Rumunia i Szwecja mają powiadamiać Komisję o postępach w rozwijaniu krajowego systemu przywozu objętego wersją 2 ICS2 w odniesieniu do towarów przewożonych transportem lotniczym w ramach procesu sprawozdawczości z postępów określonego w art. 278a rozporządzenia (UE) nr 952/2013. Należy zapewnić przekazywanie i wymianę informacji dotyczących planowania na szczeblu krajowym, jak określono w art. 4 decyzji wykonawczej (UE) 2019/2151.
- (9) Ze względu na znaczenie systemu ICS2 dla ustanowienia zintegrowanego podejścia UE w celu wzmocnienia zarządzania ryzykiem celnym oraz zapewnienia bezpieczeństwa i ochrony przed przybyciem towarów, przy jednoczesnym ułatwianiu swobodnego przepływu legalnego handlu, a także ze względu na charakter i złożoność systemu ICS2 zmiany niezbędne do dostosowania do wymogów unijnego kodeksu celnego mają również wpływ na inne powiązane lub zależne systemy informatyczne. Należy zatem ograniczyć okres obowiązywania odstępstwa do niezbędnego minimum. Uwzględniając powyższe i biorąc pod uwagę wpływ wyjątkowych okoliczności, które spowodowały opóźnienia w rozwoju systemów informatycznych wersji 2 ICS2 w państwach członkowskich, oraz obecny stan tych zmian, odstępstwo powinno obowiązywać nie dłużej niż do dnia 30 czerwca 2023 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Państwa członkowskie mogą stosować sposoby wymiany i przechowywania informacji inne niż techniki elektronicznego przetwarzania danych w ramach wspólnego elementu wersji 2 systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 182 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 ⁽³⁾ („ICS2”), do dnia 30 czerwca 2023 r., pod warunkiem że stosowanie sposobów innych niż techniki elektronicznego przetwarzania danych nie wpływa na wymianę informacji między państwem członkowskim a innymi państwami członkowskimi lub wymianę i przechowywanie informacji w innych państwach członkowskich do celów stosowania prawa celnego.

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

2. Aby spełnić warunek przewidziany w ust. 1, państwa członkowskie korzystają z systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 36 ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) 2015/2447 („system zarządzania ryzykiem celnym”), w celu wymiany informacji w następujący sposób:

- a) organy celne państw członkowskich, którym przekazano dane zawarte w przywozowej deklaracji skróconej za pośrednictwem ICS2, o czym mowa w art. 186 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) 2015/2447, przedstawiają wyniki swojej analizy ryzyka urzędowi celnemu pierwszego wprowadzenia w państwie członkowskim, któremu przyznano odstępstwo określone w ust. 1;
- b) urząd celny pierwszego wprowadzenia, o którym mowa w art. 186 ust. 7 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) 2015/2447, przekazuje zalecenie kontroli towarów urzędowi celnemu, o którym mowa w art. 186 ust. 7 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2015/2447, w państwie członkowskim, któremu przyznano odstępstwo określone w ust. 1;
- c) urząd celny, o którym mowa w art. 186 ust. 7 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2015/2447, państwa członkowskiego, któremu przyznano odstępstwo określone w ust. 1, powiadamia o decyzji w sprawie kontroli towarów, o której mowa w lit. b), wszystkie urzędy celne, których potencjalnie dotyczy przemieszczanie towarów;
- d) urząd celny państwa członkowskiego, któremu przyznano odstępstwo określone w ust. 1, przekazuje wyniki przeprowadzonej przez siebie kontroli innym organom celnym państw członkowskich zgodnie z art. 186 ust. 7a rozporządzenia (UE) 2015/2447.

Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 marca 2023 r. do dnia 30 czerwca 2023 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Belgii, Królestwa Danii, Republiki Estońskiej, Republiki Greckiej, Republiki Francuskiej, Republiki Chorwacji, Wielkiego Księstwa Luksemburga, Królestwa Niderlandów, Republiki Austrii, Rzeczypospolitej Polskiej, Rumunii i Królestwa Szwecji.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 lutego 2023 r.

W imieniu Komisji
Paolo GENTILONI
Członek Komisji

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)